

Finereturul lumii

ÎN ACEST NUMĂR:

ASPECTE DIN ASIA

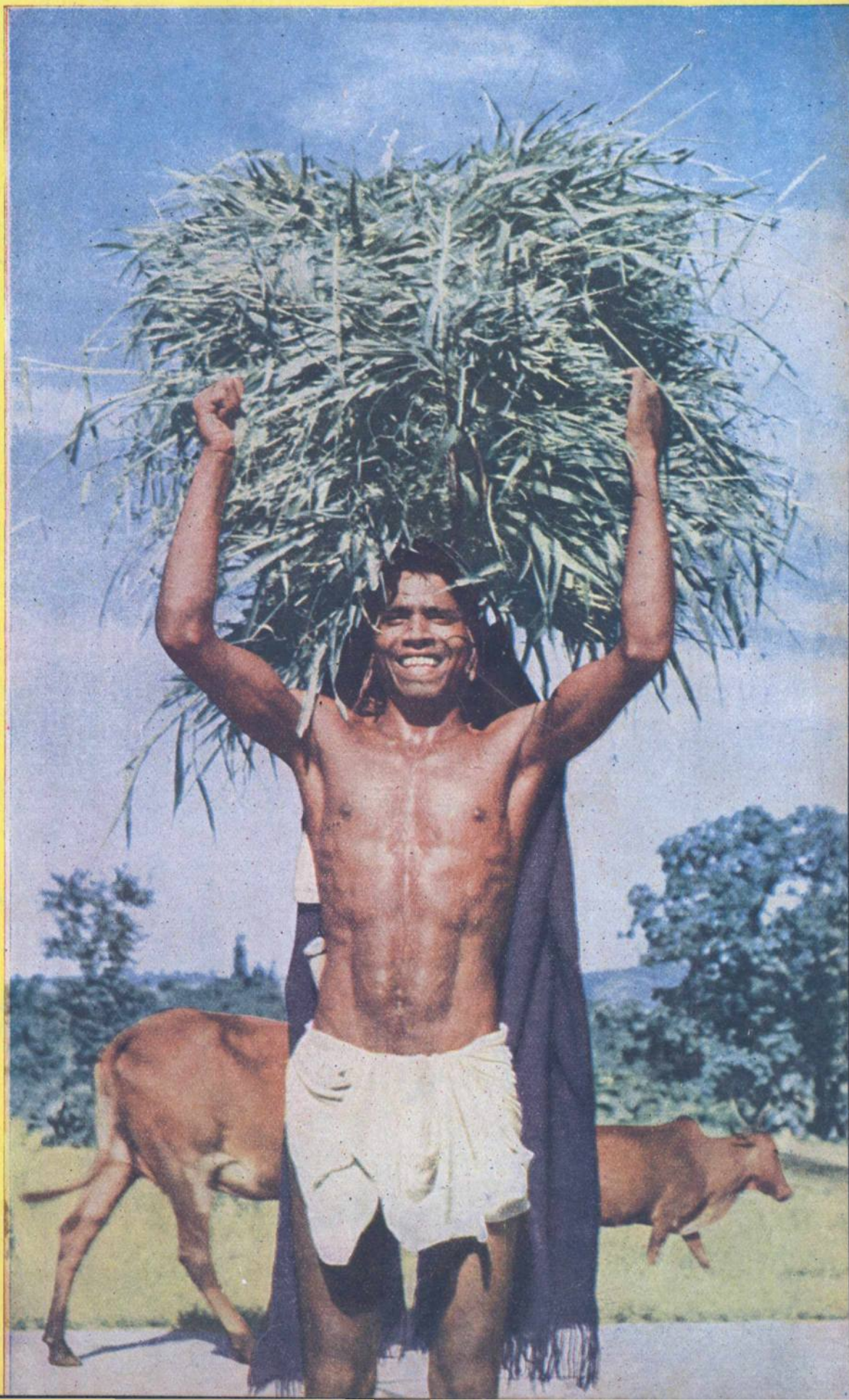
MOSCOVA de la A la Z

TELEVIZIUNEA COSMICĂ

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deves

4

1957

Fiarele sălbatice

după o năvelă de FRIEDRICH GERSTÄCKER

Desene de KARL FISCHER

III REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

O tinărlă sclavă de culoare este biciuită din cauza unul cline. Jack nu poate interveni singur. Vasul lor își continuă cursa noaptea urmărit de un altul.

Ajunsa lângă bordul vasului, fata își ridică fața palidă, luminată de razele lunii, și șopti:
— Vai! Nu mă trădați! Salvați-mă!

— Ascultați-mă, dumneavoastră care și teți soția căpitanului, spuse Jack foarte emoționat, și în mare grabă îi povesti evenimentele care fuseseră cauza propabilă a fugii fetii.
— Aha, e sclavă! spuse ea privind fata care era gata să leșine.

Cel de-al doilea vas se apropia. Inspectorul le strigă:
— Predați ne sclava!
— Nu avem nici o sclavă, răspunse căpitanul care, cu pușca în mână, îl opri pe inspector să pună piciorul pe bord.

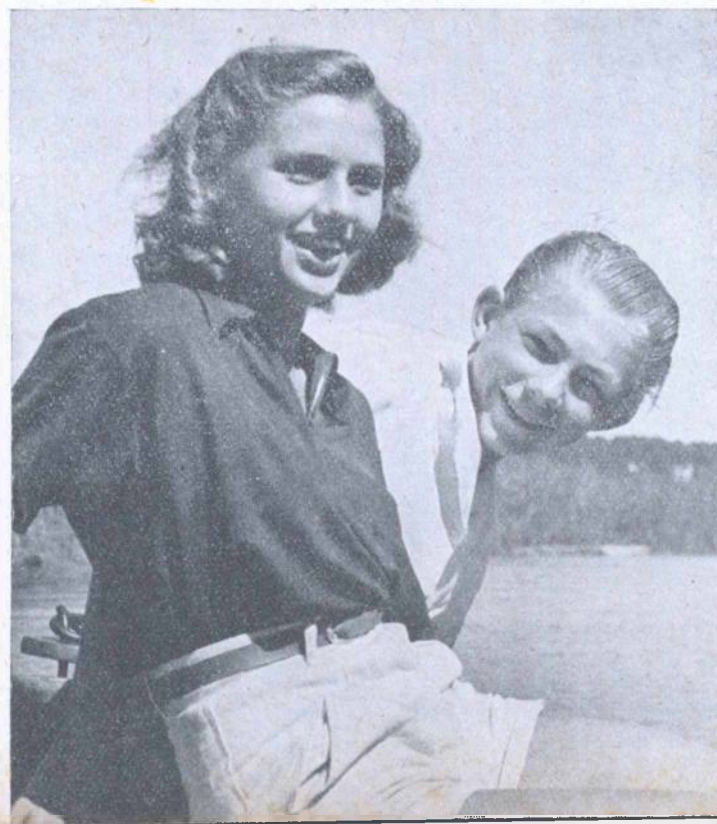
— Canalia de inspector pretinde...
— Adevărul! îi tăie vorba soția lui. Ce ai de gind acum? Eu aș preda-o, de nu, pierdem totul!
— Dar uite-te ce palidă e. Ce urme singerinde are pe spate!

— Vrei să te increzi în mine!
— Ca într-un frate, îi răspunse ea mișcată. Jack. Se pregăti în grabă plecarea unei bărci și adăpostul întunericului nopții încercară să scape de urmăritori.

FOTOGRAFIA LUNII

Soare de aprilie... Vremea frumoasă a sosit, să profităm și să ieșim pentru prima oară afară din oraș, să luăm cel dintii contact al nostru cu natura. Iar în curând vacanțele! Și anul acesta Vara Prieteniei ne va oferi un bogat program de călătorii, de schimburi de delegații, de caravane turistice, de evenimente culturale de tot felul, mii de posibilități de a ne petrece timpul liber făcând totodată cunoștință cu alte țări, cu alți tineri... Dar vom vorbi mai pe larg despre aceasta în numerele noastre viitoare. Îți mulțumim așadar, dragă domnule Gramond (Belgia) fotografia duminică a sosit tocmai la timp.

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului, publicată de Federația Mondială a Tineretului Democrat, apare în fiecare lună în limbile: germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română și rusă; o dată la două luni în limbile: arabă și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE

Redactor șef: André Savaris (Franța)
Secretar de redacție: E. Latorre (Spania)
Membri: Paul Johnson (Australia), A. M. Saad (Sudan), Gerhard Stuehlik (Germania), P. S. Mitra (India), Aake Olavi Poikolainen (Finlanda), Hajime Fukuda (Japonia), Moisés Alvarado (Venezuela), Lev Volodin (U. R. S. S.), Sture Kallberg (Suedia). Administrația: Siegfried Sippel

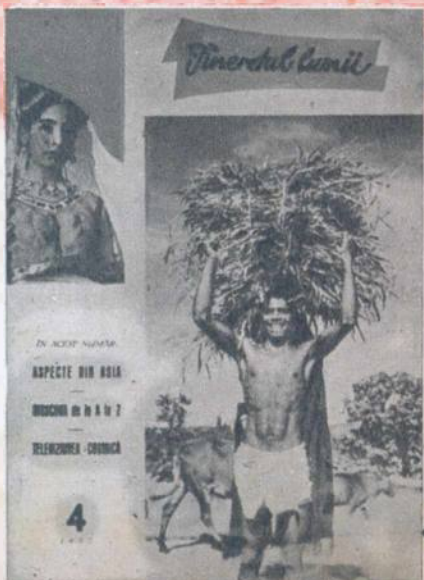
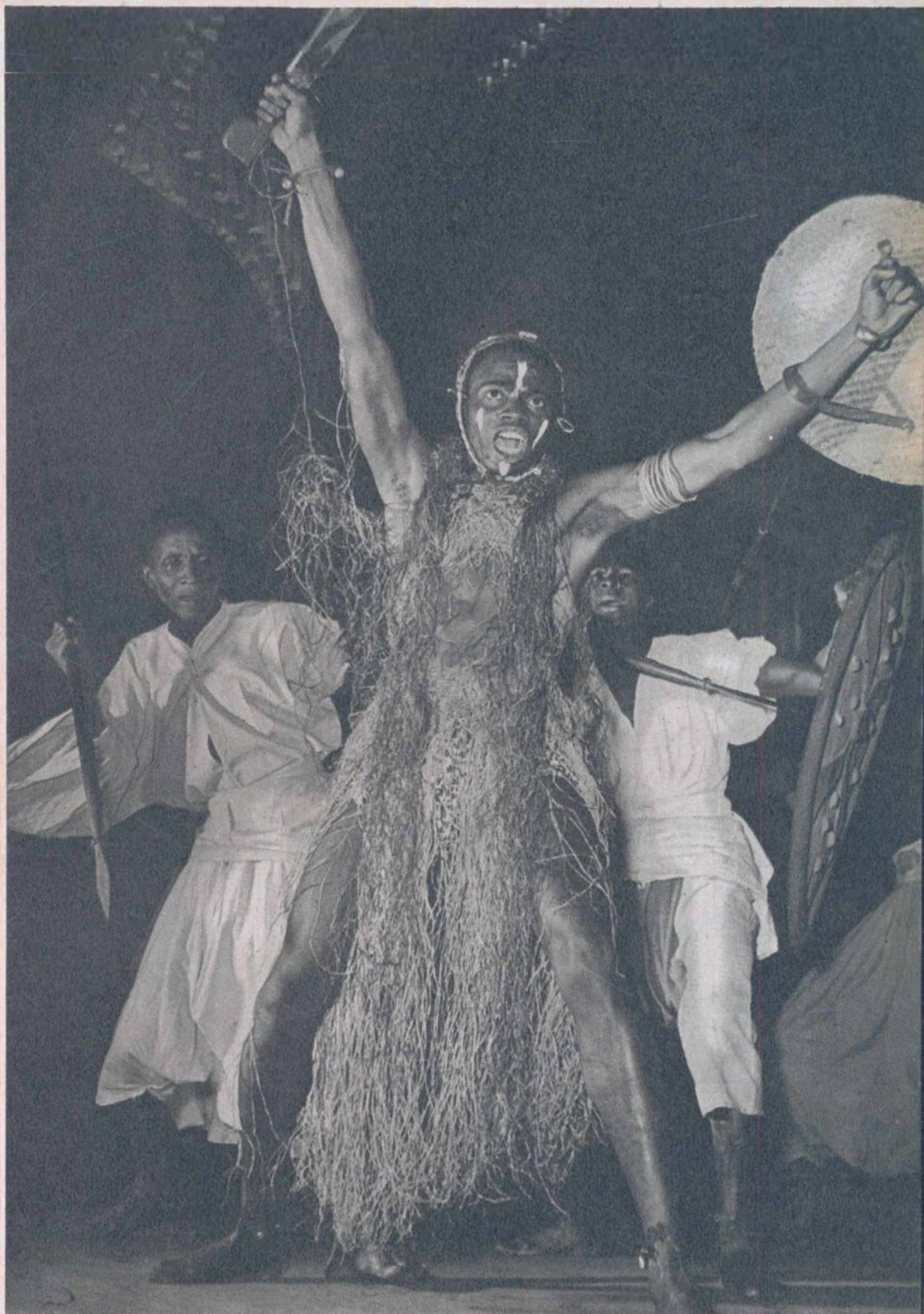

Adresa redacției centrale: „Tineretul lumii“ Berlin W. 8, Kronenstrasse 30/31, Republica Democrată Germană.
Adresa redacției ediției în limba română: „Tineretul lumii“ Piața Științei nr. 1 București.

CUPRINSUL

Pagina

- 2 De la Jules Verne și pînă în zilele noastre, de JACQUES DENIS
- 3 Calea Bandungului, de JEAN BAUMIER
- 4 Personalități și tineri ne vorbesc despre Bandung
- 7 Speranță trădată, de HUBERTO ALVAREZ
- 8 Cum am învățat să scriu și să citesc, de LI SIU
- 10 O privire deasupra țării mele, India, de P. S. MITRA
- 12 Furtună în largul mării, de M. ZONIS
- 14 Mișcările pionilor de sah, de V. J. JEROME
- 16 Casa de cultură a studenților, de S. BRAND
- 18 Moscova, orașul Festivalului, de la A la Z, de LEV VOLODIN
- 21 Convoorbire cu poetul cuban Nicolas Guillén
- 21 Tineretul egiptean aclamă cel de al VI-lea Festival, de MUHAMMED ABDEL ALLAM
- 22 Scrisorile prieteniei
- 23 Ne scriu cititorii...
- 24 Sună buciumul lui Ștefan Voitec, de V. VISINESCU
- 26 Televiziunea cosmică
- 27 Sesiunea Comitetului Executiv al F. M. T. D.
- 28 Probleme de discutat
- 31 Filatelite
- 32 Umor

Dansul african de mai sus, imagine a bogatului folclor al popoarelor negre, nu exprimă oare și forța cu care aceste popoare se ridică pentru a pune capăt epocii învechite de asuprire colonială?

COPERTA NOASTRĂ
- Tinar jaran si tinara jaranca din India. Aceste minunate fotografii in culori ne-au fost trimise de catre B. Bhansali, din Bombay, India, la Concursul de fotografii organizat de revista noastra.

(Cititi in cuprinsul revistei paginile noastre inchinate implinirii a doi ani de la Conferinta de la Bandung.)

Pentru mine, ca pentru mulți alți francezi, „Călătoriile extraordinare” ale lui Jules Verne au fost primele lecturi într-adevăr de neuitat. Pot spune chiar că „înghițeam” povestirile acestea pasionante, pline de simțăminte nobile de dreptate și de simpatie față de toate popoarele lumii, povestiri ce ne făceau să străbatem tot globul terestru, de la peregrinările lui Philéas Fogg ce trece Canalul de Suez traversînd imensitatea Indiei și pînă la Copiii căpitaverului Grand ce cutreierau Africa australă. Romanele acestea zugrăveau țări colonizate, teritorii pustii sau neexploatate, regiuni întregi unde omul neputincios trebuia să se supună forțelor naturii.

Și iată că acum ne pregătim pentru prima oară să sărbătorim ziua de 24 aprilie ca „Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică”, o frumoasă inițiativă a studenților din Africa și Asia careia Federația noastră și alte forțe s-au grăbit să-i dea tot sprijinul!

În ziua de 24 aprilie este și aniversarea Conferinței de la Bandung. Iar Conferința de la Bandung înseamnă materializarea — în paginile istoriei — a acelor schimbări fantastice care, într-o fracțiune minimă de timp, în cîțiva ani, au făurit țări independente și puternice ce s-au ridicat în locul țărilor înrobite descrise în povestirile copilăriei noastre, dînd unui miliard și jumătate de ființe o menștră posibilitate să se elibereze! Pretutindeni unde colonialiștii atacați se agață cu desperare de privilegiile lor învechite prin agresiuni și represiuni sau și mai fătarnic prin metodele unui colonialism modernizat, pretutindeni ei trebuie să recunoască drept un fapt îndeplinit cauza lor pierdută, care se îndreaptă împotriva legilor dezvoltării omenștrii.

Că cei ce combat colonialismul nu sînt singuri în dificila lor realitate națională, aceasta au dovedit-o lucrările recente ale O.N.U., audovedit-o — în ceea ce privește tineretul — și recente hotărîri de solidaritate cu tineretul din Algeria, din Cipru, din Camerun, din Africa de sud, din Orientul Mijlociu și Apropiat luate de Comitetul executiv al F.M.T.D. și — fapt îmbucurător pentru noi —, și de alte organizații de tineret.

În fața țărilor ce și-au cucerit independența, din Indonezia și pînă în Siria, din Ceylon și pînă în Maroc, se ridică noi probleme pentru apărarea suveranității lor naționale, pentru dezvoltarea economiei, a culturii și a educației, pentru lupta împotriva analfabetismului și pentru contribuția țărilor mai dezvoltate la respectarea independenței lor. Însușite de un puternic simțămînt de dragoste pentru patria lor, organizațiile de tineret din aceste țări luptă pentru o cît mai largă unitate în opera de construcție și de progres pașnic, dînd dovadă de cît mai multă vigilență pentru asigurarea drepturilor dobîndite și apărarea lor de interesele străine.

Ziua de 24 aprilie înseamnă demonstrarea solidarității tuturor acestor forțe noi și a tineretului din toate țările pentru realizarea unui viitor strălucit într-o atmosferă de libertate și de pace, ea înseamnă manifestarea faptului că sîntem cu toții conștienți de existența intereselor ce tind să întoarcă îndărăt, să reînființeze pretutindeni colonialismul și robia, încercînd în primul rînd să-i împiedice pe cei ce mai sînt încă înrobiți să se elibereze. Dar putem vedea prea bine cît de slăbite sînt aceste forțe gîndindu-ne că, pînă acum, cînd aniversăm ziua de 21 februarie, sărbătorim, de pildă, răscoala marinarilor din India și manifestările tinerilor patrioți din Egipt, două țări

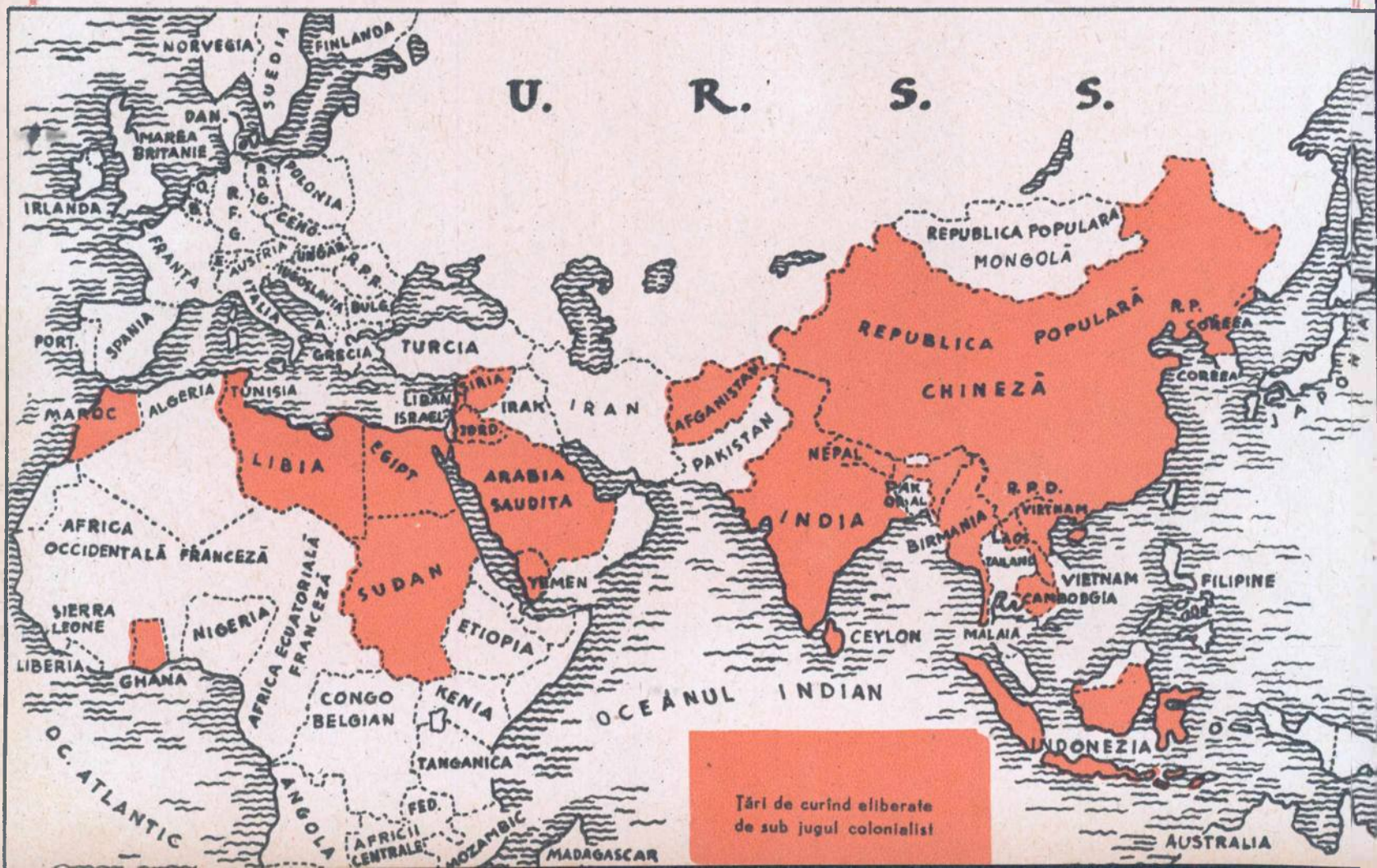
cesînt astăzi puternice, libere și respectate! Sărbătorind ziua de 24 aprilie, tineretul lumii celebrează victoria apropiată și sigură a independenței popoarelor, coexistența lor pașnică în spiritul respectului reciproc.

El mai sărbătorește și colaborarea tot mai mare a tineretului, a tinerilor naționaliști, comuniști, socialiști, radicali, a tinerilor de toate religiile și rasele ce se alătură pentru a condamna colonialismul și a se uni împotriva lui. În ceea ce ne privește, cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. va arăta dorința tineretului democrat de a-și întinde mîna și de a activa în comun, pe baze ce pot fi acceptate reciproc de cei ce au bunăvoință, pentru înfăptuirea păcii, a independenței naționale și a drepturilor tineretului.

Gîndindu-ne cu bucurie la viitorul festival, înțîlnirea frățească organizată în comun de organizații diferite, de Federația noastră și de alte asociații internaționale, participăm la inițiativa fericită a Comitetului internațional de pregătire de a organiza „Săptămîna pentru colectarea Fondului Mondial al Festivalului” între 18 și 24 aprilie pentru ca numărul prietenilor noștri din țările Conferinței de la Bandung să crească și mai mult în ciuda dificultăților lor și a greii moșteniri a colonialismului.

Țările ce pînă mai ieri erau colonizate, teritoriile ce pînă mai ieri erau pustii sau neexploatate, regiunile unde omul neputincios era înrobitor puterilor naturii și-au schimbat astăzi înfățișarea. Și, o dată cu ele, s-a schimbat și lumea întregă, lumea aceea din care noi toți, indiferent cine sîntem, dorim să facem un loc de fericire, de pace și de prietenie. Iată dorința mea modestă în această zi de 24 aprilie 1957!

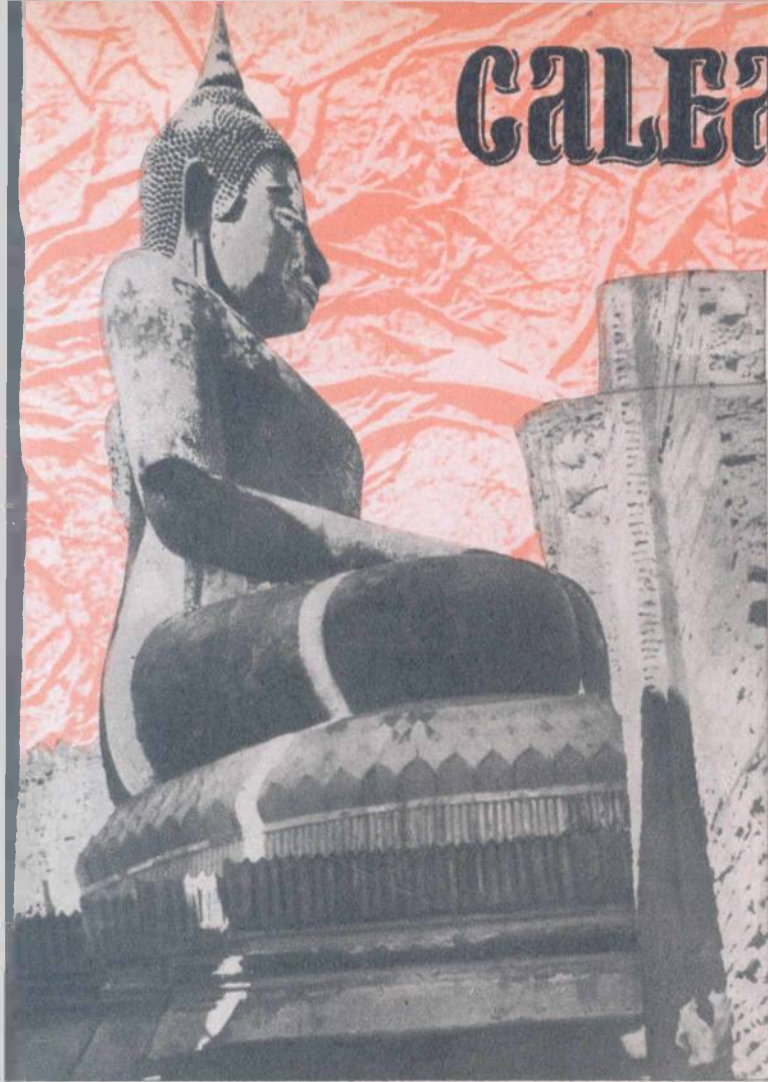
JACQUES DENIS

Țări de curînd eliberate de sub jugul colonialist

CALEA BANDUNGULUI

de JEAN BAUMIER

Budha uriaș la Ayutah (Tailanda), foto UNESCO

Din avionul ce mă duce pe seară la Bandung privesc dealurile acoperite de verdeață exuberantă, deși nu ele îmi captivează privirile. Cerul este ba de culoare violetă, ba roșie ca sângele. ba întunecat ca abisul. Norii iau forme uriașe, îngrozitoare. Nu au aspectul acela liniștit al cerului european, ci poartă în ei tot tragicul picturilor lui Jérôme Bosch.

Cu orizontul său de vulcani seculari, cu hotelurile și pensiunile sale curățate în stil olandez, cu străzile sale de stațiune balneară, Bandungul evocă mai curînd o oarecare La Bourboule* decît fastul misterios al exotismului.

Totul a fost renovat și aranjat pentru conferință. Palatul libertății — Gunung Merdeka — a fost proaspăt zugrăvit pînă în temelii. Acolo au fost amenajate sălile de discuții, de traduceri simultane, încăperi indispensabile tuturor adunărilor de genul acesta...

De fapt, conferința africano-asiatică se pronunță unanim în favoarea unei colaborări economice și culturale între țările participante, pentru lichidarea segregării rasiale acolo unde mai persistă. Ea condamnă fără discuție toate relicvele colonialismului și proclamă dreptul la independență al popoarelor ce mai sînt încă colonizate.

Conferința de la Bandung cere interzicerea armelor atomice și dezarmarea. Ea adoptă cele cinci principii ale coexistenței pașnice:

- 1 — Respectul reciproc al integrității teritoriale și al suveranității;
- 2 — Neagresiunea;
- 3 — Neintervenția reciprocă în problemele interne, indiferent de motiv, fie el cu caracter economic sau politic;
- 4 — Egalitatea și respectul reciproc în relații;
- 5 — Coexistența pașnică.

„După noi, declară Nehru, pacea nu înseamnă numai a nu purta război, ci a avea o atitudine activă și pozitivă în relațiile internaționale, o atitudine care să ducă înainte de toate la slăbirea tensiunii existente”.

Bineînțeles, conferința nu este decît un început; ea este departe de a soluționa toate problemele ce sînt încă în discuție, ca aceea a Cașmirului, a Israelului, a Vietnamului, a Africii de Nord... Este o luare de atitudine care se va traduce mai departe prin voturile comune ale reprezentanților națiunilor Asiei și Africii la O.N.U... Spiritul de la Bandung a luat naștere. El va rezista în ciuda divergențelor minore pe care le creează în mod obligatoriu vicisitudinile politicii internaționale. El va fi numitorul comun

Domnul Jean Baumier a cutreierat mult timp țările din sud-estul Asiei, mai ales în timpul Conferinței de la Bandung. El și-a însemnat observațiile într-o carte pe care a intitulat-o: „Calea Bandungului”, din care publicăm cîteva pagini mai jos.

(Editată de „Editeurs Français Réunis” — Paris)

al dorinței de pace și de progres social al tuturor țărilor încă colonizate sau de curînd independente. El va fi simbolul unei noi solidarități ce se va manifesta de-a lungul vieții diplomatice internaționale și mai ales cu prilejul chestiunii Canalului de Suez.

Dacă Asia și Africa nu stăpînesc încă pe deplin tehnica și industria, care constituie forța națiunilor moderne, ele au în schimb de partea lor superioritatea numerică. Căci din cele două miliarde și jumătate de locuitori de pe planeta noastră, Asia numără peste jumătate, iar Asia și Africa împreună cinci optimi (1,5 miliarde).

Un miliard cinci sute de milioane de oameni au declarat o dată pentru totdeauna la Bandung că au devenit majori.

Emancîparea națională și progresul social

Diferența dintre un indian din Bandung și un indonezian din Surabaya este desigur tot atît de mare ca aceea dintre un scandinav și un italian. Asia este tot atît de diferită ca și Europa în ceea ce privește producția, cultura și limba sa. Iar distanțele acolo sînt și mai mari. Ele se numără cu miile de kilometri, pe cînd în Europa nu se pot număra decît cu sutele.

Adepti ai lui Vișna și Shiva în India, musulmani și ortodocși în Pakistan, musulmani moderați în Malaia și Indonezia, budiști în Birmania și Tailanda, oamenii ce trăiesc între malurile Pacificului și cele ale Mării Roșii scriu unii cu alfabetul sanscrit, alții cu cel latin, alții cu cel chinez. Unii sînt de culoare deschisă, alții au pielea închisă. Unii au ochii migdalați, ceilalți îi au oblici.

Pe plan politic, unele țări, ca Pakistanul, au păstrat față de vechea metropolă colonială legături de supunere destul de strînse. Altele s-au despărțit de ea în mod definitiv, cum e Birmania.

De fapt, trăsătura caracteristică comună țărilor din sud-estul asiatic poate fi găsită mai ales în domeniul economic și în trecutul lor colonial. Toate sînt țări „slab dezvoltate”, au o substructură industrială embrionară, o agricultură medievală și un regim social ce rămîne feudal în destule direcții încă.

Este evident că trăsătura de unire cea mai puternică dintre aceste țări atît de deosebite este setea generală de independență, dorința de pace, de bună stare, simbolizate de Conferința de la Bandung.

Nu este întîmplător faptul că oameni politici cu concepții atît de opuse, ca generalul Romulo din Filipine, Pandit Nehru, Ciu En-lai sau Sukarno, au putut să cadă de acord în unanimitate asupra unui program comun, pentru că peste divergențele minore se auzea vocea puternică a popoarelor lor care pînă mai ieri nu erau luate în seamă. Iată cum a luat naștere „zona păcii”, despre

(Continuare în pag. 7)

Planul cincinal indian înregistrează succese. Iată-l pe muncitorii unei uzine moderne din Hindustan muncind la fabricarea de piese de schimb pentru poduri rulante

* Comună de cca. 3.000 locuitori din Franța

P E R S O N A L I T Ă T Ă I...

Facsimile ale scrisorilor adresate de domnul Suleiman Nabulsi, prim-ministru al Iordaniei, revistei „Tineretul lumii”

In aceste pagini am vrut să arătăm diferite convingeri exprimate despre colonialism. Cu acest scop ne-am adresat mai multor personalități și unui anumit număr de tineri din diferite țări, rugându-i să ne spună: „care este problema dominantă ce trebuie să preocupe popoarele — și respectiv tineretul lor — în ceea ce privește colonialismul, indiferent de formele sau metodele sub care se prezintă”.

Publicăm aici o parte din răspunsurile primite (celelalte ajungându-ne, din nefericire, prea târziu, vor fi publicate în numărul nostru viitor). Dorim aici să ne exprimăm recunoștința față de domnul prim-ministru al Iordaniei Suleiman Nabulsi, de domnul vice-președinte al Organizației islamice Mohamed Ta Pu-sheng și de domnul general Gabaldón (Venezuela) pentru mesajele lor și să mulțumim tuturor acelor ce au binevoit să răspundă la cererea noastră, exprimându-și părerea în această problemă.

Martie 1957

REDACȚIA

ZORILE URMEAZĂ NOPTII...

Suleiman
Nabulsi
Prim-ministru
al Iordaniei

Colonialismul este o formă de robie contrară demnității omenеști și condamnată de toate popoarele iubitoare de libertate. În ciuda faptului că colonialismului i s-au dat forme și aspecte diferite, după condițiile diferite prin care a trecut, el reprezintă totuși în esență dominația celor puternici asupra celor slabi, în favoarea bunei stări a celor dinții și pentru a le servi scopurile. Așa-zisa „misiune a omului alb” și responsabilitatea lui morală în Africa și în Asia — și toate cuvintele de genul acestora, al căror scop era de a înșela oamenii simpli și neștiutori, au fost demascate și date pe față. Soarta mandatelor și a protectoratelor a fost pecetluită, iar conștiința popoarelor — de a-și arăta adevărata lor față și de a nu se mai lăsa înșelate mult timp — s-a trezit.

Conferința istorică de la Bandung are o mare importanță în sensul acesta, deoarece toate cele 5 principii proclamate cu acest prilej sînt considerate ca o linie de demarcație în istoria omenirii, despărțind vechea eră a capitalismului, ce ia sfîrșit, de noua eră a libertății.

Marea victorie a spiritului de la Bandung

de Mohamed Ta Pu-sheng

Vice-președintele Organizației Islamice din China și membru al delegației chineze la Conferința de la Bandung.

Prin firea sa, tineretul năzuiește pretutindeni spre libertate și, în consecință, va fi privit în fiecare țară ca purtătorul făcliei libertății și ca luptător în primele rînduri împotriva înrobirii și a colonialismului.

Tineretul Iordaniei se află în fruntea luptei fiind însuflețit de acest spirit. Evenimentele au dovedit că el urăște colonialismul sub toate formele și aspectele sale diferite. El se străduiește, prin toate mijloacele, să realizeze independența țării sale fiind totodată gata să întindă mina tuturor celor ce iubesc și sprijină libertatea, indiferent de țara din care fac parte și fără nici o excepție, și să colaboreze cu ei pentru atingerea scopurilor propuse de Conferința de la Bandung. Scopurile acestea sînt privite în Iordania, și de toate popoarele înrobite, ca zorile ce urmează ceasurilor celor mai întunecate ale nopții.

Mă folosesc, în sfîrșit, de acest prilej pentru a transmite urările mele cele mai calde Federației Mondiale a Tineretului Democrat și tuturor organizațiilor ce combat colonialismul și luptă pentru eliberarea tuturor popoarelor.

Conferința de la Bandung a înscris o pagină de glorie în istoria luptei popoarelor asiatice și africane împotriva colonialismului. Ea oglindește efortul lor și dorința lor comună de a suprima colonialismul, de a asigura pacea și de a întări prietenia și colaborarea dintre națiuni.

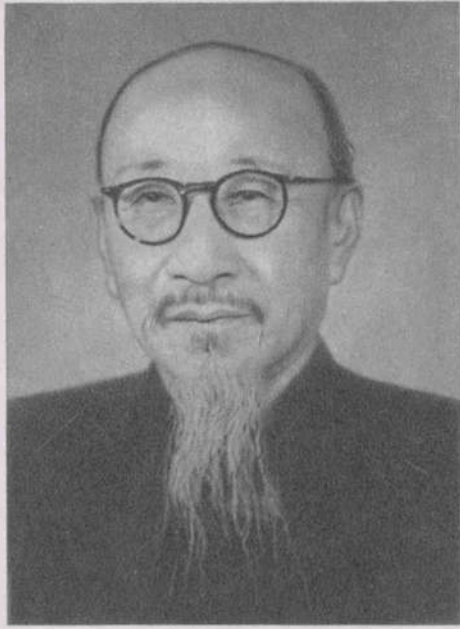
Rezoluțiile Conferinței de la Bandung luminează ca o torță calea popoarelor asiatice și africane. La Conferință s-a declarat în mod solemn: „Colonialismul reprezintă, în toate manifestările sale, un rău ce trebuie eliminat cît mai curînd”. Tot aici s-a subliniat în mod special că: „Libertatea și pacea sînt independente. Fiecare popor trebuie să se bucure de dreptul de a dispune de sine însuși, iar libertatea și independența trebuie garantate popoarelor ce mai sînt dependente fără cea mai mică întîrziere.” Spiritul de la Bandung inspiră și mobilizează forțele dreptății popoarelor Asiei și Africii pentru a le face învingătoare în lupta lor hotărîtă pentru independența națională și apărarea păcii. El ne-a inspirat nouă, popoarelor trezite ale Asiei și Africii, dorința de a ne grupa și mai strîns sub drapelul păcii, al independenței, al libertății și al prieteniei. Au trecut zilele cînd regiu-

NE VORBESC DE

nile Asiei și Africii erau asu-
prite de jugul imperialist.

După Conferința de la Bandung a început cu avînt mișca-
rea de eliberare națională din
Asia și din Africa. Sîntem feri-
ciți că Sudanul, Tunisia și
Marocul și-au declarat indepen-
dența. Lupta dreaptă a
poporului egiptean pentru a-
părarea Canalului de Suez îm-
potriva agresiunii Angliei, Fran-
ței și Israelului s-a bucurat
de simpatia și de sprijinul
unanim al popoarelor iubi-
toare de pace din Asia, Africa
și din lumea întreagă, răstur-
nind complotul imperialiștilor
ce voiau să reînființeze în Egipt
regimul colonialist. A fost o
mare victorie a poporului egiptean,
precum și a tuturor po-
poarelor din lumea întreagă,
doritoare de dreptate
și de pace, inclusiv a celor din
Marea Britanie și Franța. Și a
fost și o mare victorie a spiritului
de la Bandung.

Să salutăm această victorie!

Inspirate de spiritul de la
Bandung, tot mai multe popoare
se ridică împotriva colonialis-
mului. Dar, refuzînd să-și recu-
noască înfrîngerea, imperialiștii
au început să uneltească noi pla-
nuri pentru Orientul Mijlociu și
pentru alte țări, sub pretextul
unui „vid“ ce trebuie umplut.
Colonialiștii francezi înăspresc
represiunea sîngeroasă din Al-
geria. Pacea mondială este
serios amenințată, iar noi tre-
buie să continuăm să luptăm.
Cele 10 milioane de chinezi
musulmani împreună cu toți
cetățenii din țara întreagă se
declară pentru dreptate. Ti-
neretul chinez a fost întot-
deauna în avangarda luptei
drepte, jucînd astfel un rol

important pentru cauza nobilă a omenirii.

Să stringem și mai mult rîndurile pentru desființarea
colonialismului și pentru garantarea păcii mondia-
le. Alah să ne ajute să înlăturăm răul și să facem
să triumfe dreptatea în lume!

America Latină este solidară cu principiile de la Bandung

de generalul

José R. Gabaldón

(Venezuela)

Conferința de la Bandung a stîrnit mare entuziasm
în America Latină. Noi am considerat-o ca un succes
măreț în calea popoarelor Asiei și Africii spre inde-
pendența lor totală. Este adevărat că agențiile de
presă ale anumitor țări — toate străine — au făcut
tot ce au putut pentru a ne ascunde adevăratul sens
al acestei conferințe atât de importante, limitînd
difuzarea principiilor acesteia și atrăgînd atenția
cititorilor noștri numai asupra unor personalități
ca Nehru și Ciu En-lai, pentru a ne face să pierdem
din vedere — în fața conflictului mai serios dintre
S.U.A. și Uniunea Sovietică — însemnătatea prie-
teniei mereu crescînde a popoarelor jertfite timp
de secole întregi.

De aceea, socotesc foarte nimerit să propun sta-
bilirea unui schimb activ de vizite și de știri directe
între organizațiile Asiei și Africii și acelea ale țărilor
din America Latină. Un grup de conducători ai
Mișcării de Eliberare Națională Algeriene a sosit
în America și explicațiile ce le-a dat presei, cetă-
țenilor particulari și conducătorilor au arătat fon-
dului adevărat al luptei poporului algerian pentru
„libertatea lor, lăsînd rădăcini adînci. Marea majori-
tate a cetățenilor din țara noastră înțeleg acțiunea
dusă împotriva colonialismului, această povară care
sub multe aspecte mai face încă destule ravagii și
în țările noastre.

La O.N.U. este adesea posibil să observăm încercările
de apropiere dintre grupurile afro-asiatice și
cele latino-americană, în vederea unei acțiuni comune,
dar panamericanismul, această politică creată de
Statele Unite pentru propriile sale scopuri, împiedică
orice tendință de acest fel din lume, după cum încearcă
de mai bine de un secol să împiedice orice luptă
dusă în comun — și deci tradițională — împotriva
colonialismului. Asia, Africa și America Latină ar
trebui să aibă legături mai strînse între ele prin

schimbul de vizite făcute de personalitățile lor.
Am avea astfel avantajul incontestabil de a ne cunoaște
mai bine unii pe alții și de a stabili între noi
raporturi mai largi în vederea acțiunii constante
de solidaritate.

De aceea ni se pare că nu ar fi rău — în cinstea
împlinirii a doi ani de la Conferința de la Bandung —
să ne gîndim la publicarea unei cărți care să prezinte
ideile eliberatorilor noștri și mai ales pe cele ale
lui Simon Bolivar. În felul acesta, toate popoarele
noastre ar putea vedea că atît Gandhi cît și Nehru,
atît George Padmore cît și Jomo Kenyatta, Nasser
și Marti, Miranda și Sun Yat-sen, de pildă, contribuie
la cultura universală făcînd cunoscut patrimoniul
țărilor eliberate sau ce se vor elibera de hegemonia
puterilor menționate.

Pentru ca Africa, Asia și America Latină să devină
zone pașnice — ideal care îmi este foarte scump —
avem nevoie de un efort comun pentru a ajunge să
ne simțim eliberați de orice presiune exterioară.
Dacă împreună am reuși să smulgem puterea tradi-
țională din mîna celor ce o dețin pînă acum,
obligîndu-i totodată să ne respecte destinele, i-am
împiedica cu siguranță să-și continue planurile de
război, deoarece am asigura, astfel, independența
noastră ca națiuni și am cuceri controlul asupra
succeselor noastre naturale, dînd un nou avînt păcii
și arătînd acestor puteri că se poate trăi altfel decît
în acea formă „unică“ de viață, pe care în orbirea
lor nemăsurată ei nu o concep decît sub forma supre-
mației lor veșnice.

Asia, Africa și America Latină ar putea astfel deveni
mai mult decît a treia forță dacă ar ști să acționeze
cu o solidaritate armonioasă împotriva alianțelor
rele ce făuresc actualmente clipele nefericite ale unei
noi și încă și mai îngrozitoare atrocități pentru omenire.

...
S
I
T
I
N
E
R
I...
▶

SPRE BANDUNG

Bandung, pavilionul lumii libere

Bandungul a deschis tinerețului din Africa și Asia o cale nouă, a strinsei unități de luptă împotriva „cangrenei” politice a colonialismului.

Bandungul nu reprezintă numai o capitală geografică, ci este totodată și capitala morală a tineretului unificat, a tineretului din Asia și Africa, a căror legături vor trebui să rămână, și vor rămâne, indisolubile, indiferent de riscurile ce ar putea surveni pe viitor în această mare pagină a istoriei pe care o reprezintă Conferința de la Bandung.

Da, Conferința de la Bandung nu trebuie în nici un caz să fie un edificiu precar. Puterile colonialiste au uneltit și mai uneltesc încă, și nu vor renunța,

bineînțeles, să atace această construcție generoasă. Dar loviturile lor au rămas, rămân și vor rămâne zadarnice.

Conferința de la Bandung a făcut din acest orașel din Java nu una din cele mai mari ca-

pitale istorice, ci cea mai mare capitală a alianței afro-asiatice.

Această alianță face apel la tineretul din lumea întreagă cerându-i să-și întindă mâna, indiferent de distanțele ce îi despart, pentru a zădărnici o putere ce

și-a trăit veacul, o putere parazită, și anume colonialismul.

Da, este timpul ca această construcție neomenoasă să piară și moartea ei trebuie să-i fie dată de mâna tineretului. Conferința de la Bandung, pavilionul lumii libere, își deschide porțile tuturor celor ce doresc să trăiască în pace.

Dj. P. MALLAH (Ciad)

Ziua aceasta înseamnă pentru noi...

Conferința de la Bandung reprezintă realizarea și existența unei speranțe mult așteptate: speranța unei coexistențe pașnice, a prieteniei și bunăvoinței dintre națiuni și mai ales dintre popoarele Asiei și Africii.

Nu încape nici o îndoială că Bandungul a dus la crearea unui

lagăr bine unit și puternic și că acesta reprezintă baza Conferinței.

Intr-adevăr, Conferința de la Bandung înseamnă mult pentru noi aici, în țara aceasta nou-născută. Noi ne-am dobândit independența abia de un an, deși ar trebui să adăugăm că totuși „nu sîntem complet independenți”.

Ziua aceasta înseamnă pentru noi următoarele perspective:

1. Înființarea unei bănci care să ajute țările sărace să nu mai depindă de colonialiști.

2. Un schimb de cultură prin vizite reciproce în țările respective.

3. O colaborare temeinică împotriva oricărei agresiuni din afară.

4. Existența și lărgirea bunăvoinței reciproce, în activitățile sportive etc.

Conferința de la Bandung, cu minunata ei politică, va rămâne pe veci în istorie și va fi primită de noi cu căldură și recunoștință la sărbătorirea ei în fiecare an. În concluzie, să sperăm că omenirea va fi salvată și apărată de devastările războiului.

MAHMUD OMER
(Republica Sudan)

BANDUNG

Bandungul reprezintă de acum înaintea pentru mine o forță gigantică pe care nimic n-o va putea clinti din loc. Este pentru mine punctul de plecare al unei puteri tinere, al unei puteri noi, izvorite din dominația și represiunile colonialiste, deci întemeiate pe baza sentimentului reciproc de eliberare viitoare și de solidaritate firească a popoarelor asuprite și a țărilor coloniale și dependente înrobite.

Bandungul este sfinșitul înstrăinării și ne deschide perspectiva unei vieți luminoase, oferindu-ne posibilitatea de a fi oameni liberi în țara noastră liberă.

Bandungul a subminat toate piedicile și barierele pe care reprezentanții colonialismului le ridicaseră în diferitele părți ale tineretului țării mele, a creat legături de prietenie și frăție între tinerii din țările lumii, a contribuit la dezvoltarea culturală, economică, spirituală și pașnică, dezvoltând posibilitățile noastre ținute în beznă de regimul colonialist. Iată câteva din aspectele activităților pe care Bandungul le reprezintă pentru noi.

Ceylon și Bandung

Principiile stabilite de Budha și primite de oameni pentru lupta în vederea unei vieți mai bune au fost aprobate în lumea contemporană de doi dintre cei mai mari oameni: Nehru în India și Ciu En-lai în China. Iar în inimile tineretului din Asia ele au avut un răsunet imediat. Autoritatea figurii lui Bandaranaykes, Ceylon, a crescut foarte mult nu numai în insula noastră natală, ci și în lumea întreagă, atunci când a recunoscut și el cele cinci principii ce fac parte din doctrina „Pancha Sila”.

Generația noastră a fost crescută în groaznică nesiguranță a războiului mondial. Avîntul creator ce realizase operele lirice în muzică, ce dăduse aripi învățăturii și artelor, se stinsese. Acum însă vedem, în sfinșit, strălucind din nou, asupra vieții

noastre, soarele păcii, care-i dă un sens și un scop. Putem resimți din nou acea bucurie pe care a exprimat-o Virgilius în versurile sale:

„...astfel am cîntat despre agricultură și despre îngrijirea turmelor”.

Nu este deci de mirare că tineretul Asiei privește viitorul cu încredere. Conducătorii Asiei înviate au hotărît că nu vor lua parte la un nou război. Singura luptă ce trebuie dusă este aceea împotriva foametei, a sărăciei și a bolilor, și toată energia noastră trebuie să se concentreze asupra ei.

Milioane de oameni din poporul nostru au murit în fiecare an pentru că nu puteam să ne folosim de resursele splendide din jurul nostru. La baza țării noastre stăteau mizeria cea mai îngrozitoare și analfabetismul,

două rele mult prea obișnuite la noi.

Acum vedem mult mai limpede care este calea de urmat, care ne sînt perspectivele, iar destinul nostru se află în mâinile noastre proprii. Putem să exploatăm toate energiile și resursele noastre pentru propriul nostru progres. În primul rînd trebuie să stea însă învățătura și sănătatea. Pentru a ridica nivelul nostru de trai, trebuie să facem în așa fel încît să poată fi folosit rezervorul inteligenței omenesci. În satele Ceylonului, țărănimă săracă a păstrat încă vii dansurile noastre și toate formele artei, luptînd cu eroism și dîrzenie împotriva tendinței europenizărilor. Și ea va avea acum posibilitatea să-și exprime personalitatea. Cultura noastră națională și tot ce este bogat și frumos în tradițiile poporului nostru vor înflori din nou.

Dar pentru a realiza toate acestea, avem nevoie de pace. Iată de ce „Bandung” reprezintă pentru noi un mesaj special. Este mesajul doctrinei „Pancha Sila”, care ne garantează eliberarea de primejdia războiului, și aceasta este condiția esențială pentru construirea unei lumi noi.

TISSA WIJAYERATNE
(Ceylon)

DIUF SAMB ABDUL AZIZ
(Senegal)

ciroc pentru făurirea unei vieți pașnice. Asia și Africa trebuie să se unească pentru o coexistență pașnică. Această forță nouă va ajuta oamenilor să ducă o viață mai fericită.

N. SEN (India)

Să ne unim în vederea unei coexistențe pașnice

Sprîjinim doctrina „Pancha Sila” introdusă de Conferința de la Bandung. Noi, tineretul, dorim să creăm legături de prietenie între Asia și Africa. Fiind vecine, cele două continente trebuie să păstreze legături cît mai strînse și să se ajute re-

Speranță trădată

de HUBERTO ALVAREZ

Ae demult, Guatemala seamănă cu o legendă și o feerie totodată. Este un amestec straniu, ca și tot ce este „metis” în America Latină. Legenda spune: „Omul provine din porumb, și din porumb s-a prefăcut în carne” — după cum povestește biblia vechilor maya. Sau... n-au existat altădată decât „oamenii porumbului”.

Pedro de Alvarado, unul din locotenenții lui Cortez, a explorat tot acest teritoriu în timpul cuceririi spaniole. În 1524 el a întemeiat capitala, Santiago de los Caballeros de Guatemala. În 1821, tînăra națiune și-a proclamat libertatea unindu-se cu imperiul mexican, de care se despărți doi ani mai târziu, devenind cu adevărat și definitiv independentă de frații săi din America Centrală, în 1844... Apoi începură luptele inerente oricărui popor nou în căutare de căi, de orizonturi...

Dar roata istoriei a intervenit. Într-o clipă tînăra și mica republică a avut mîinile legate: de soarta sa începu să decidă „United Fruit Company”, „Mamita Yunay” (buna mamă Yunay), cum o numesc „ticos” din romanul lui Fallas.

Aceasta se petrecea în plin secol al XX-lea. Ce grele au fost drumurile străbătute de poporul Guatemalei în cursul celor două războaie mondiale! Știți cine erau proprietarii căilor ferate existente? Știți cine controla porturile și șoselele? Ba mai mult încă: cine fixa prețul alimentelor și al celorlalte articole de primă necesitate? Sau, mai concret, cine este adevăratul patron al acestei sau al celeilalte „hacienda” într-un sat sau în altul? Și încă ceva: cine hotăra cum mîncau și dormeau oamenii din popor în Guatemala? Dar nu trebuie să mai punem și alte întrebări. Toată lumea știe răspunsul la ele. Nu este nici guvernul și încă

și mai puțin poporul; nu este nici căpenia civilă și nici stăpînul valet creol... Este Compania. Ca un vrăjitor ea rezolvă totul... Totul, atît timp cît aceasta înseamnă profit pentru ea, dar nu și alimentația și cultura poporului.

Dar într-o zi — după cel de-al doilea război mondial și după înfrîngerea fascismului — istoria și-a arătat noua ei față. În 1944 a venit la putere guvernul democrat liberal al domnului Juan Jose Arevalo, căruia i-a urmat ca președinte colonelul Arbenz. În epoca aceasta poporul și-a încercat toate puterile și a început să construiască viața

„Tînără fată
cu porumb”
desen de
ALBERTO
BELTRAN

sa nouă. Asta a fost tot, și lumea o știe prea bine. Căile ferate, posturile, profiturile imense trebuiau oare să fie exclusiv în mîinile Companiei? Nu se spune pretutindeni că trăim într-o „lume liberă” și că guvernele noastre consideră ca drept respectul independenței și suveranității națiunilor și al popoarelor odinioară supuse cu mare trudă de Spania și Anglia? Guatemala voia să fie liberă, și iată de ce speranța ei a fost pur și simplu trădată. Invasia nerușinată în Guatemala și înfățișarea guvernului său democrat — ispravă a colonialismului celui mai negru — nu vor fi uitate niciodată, nu numai de popoarele Americii Latine care suferă aceeași soartă, ci și de toate popoarele din lume...

Tineretul nostru dorește un stat liber și suveran. Ideea de libertate și de independență națională pătrunde — și acesta este faptul cel mai pozitiv — prin activități concrete: pentru construirea de școli și lichidarea analfabetismului, pentru organizarea democratică a sindicatelor și a asociațiilor sportive, culturale și patriotice; pentru ca pămîntul să fie restituit țăranilor; pentru o autentică cultură a Guatemalei...

Care este noua formă de colonialism ce-și ascunde cu o îndemînare grosolană ghearele? Bineînțeles, nu este un „colonialism popular”. Nu mai este posibil nici măcar pe hîrtie. Poporul guatemalez înțelege acum mult mai bine evenimentele. El știe ce înseamnă „rechinul și sardelele”, cum își întitulează J. J. Arevalo ultima sa carte. Și poporul guatemalez înțelege și așteaptă cu speranță — care de data aceasta nu va mai fi trădată — ca sardelele să devină puternice cu timpul și în stare să scape din strînsoarea rechinului...

(Continuare din pag. 3)

care se vorbește acum, solidaritatea aceasta nouă dintre fostele țări coloniale...

Timp de secole și pînă încă foarte recent, sud-estul Indiei nu s-a schimbat. Datorită colonialismului, viața sa socială și politică rămăsese aproape înfeșenată. La Bombay, Madras, Rangun și Singapore flutura drapelul britanic, „Union Jack”, la Hanoi tricolorul francez, la Batavia sau la Palenbang culorile olandeze. Semnificativ era nu numai faptul că trusturile financiare europene puseseră stăpînire pe bogățiile naționale, ci și menținerea la putere a marilor feudali ce se arătau mai docili față de forța occidentală. Prinții indieni, ca și latifundiarul malaezi sau indonezian, sprijineau puterea colonialistă și aceasta știa prea bine să-și exprime recunoștința coplesindu-i cu bani și onoruri. Nu în întîmplător deci, după proclamarea independenței, a fost desființată în India puterea prinților, o dată cu regimul castelor.

Este drept că nu au putut dispărea chiar toate formele feudalismului, dar ele sînt supuse la o ofensivă atît de puternică din partea forțelor populare, încît nu vor mai putea rezista mult timp.

Democratizarea aceasta progresivă, îmbunătățirea regimului social se efectuează aici prin salturi mari. În orice caz, este drept că majoritatea personalităților lăsate pe loc de forțele puterii coloniale cu speranța de a păstra toate sau o parte din privilegiile lor au fost măturate de avîntul uluitor al mișcării naționale.

Pretutindeni unde au avut loc alegeri normale, partidele de stînga ce se conduc după „Spiritul de la Bandung” au obținut majoritatea voturilor.

Evenimentele înaintează rapid în Asia de astăzi. Cînd am fost în India, experții din New Delhi și Calcutta puneau la punct mai multe proiecte pentru niște oțelării mari. De atunci proiectele au și fost adoptate, dar obiectivele lor sînt aproape de două ori mai vaste ca cele de la origine. În Birmania se studiasă în amănunt construirea unui centru medical uriaș sub patronajul unor arhitecți americani. Dar părea imposibil să se obțină resursele financiare necesare. Și iată că Uniunea Sovietică va fi aceea care, cumpărînd orezul birman, va clădi acest spital imens.

Fie că este vorba de evoluția economică sau de cea politică, observatorii vechilor metropole se văd mereu depășiiți de mersul

rapid al evenimentelor. Vechile scări valorice stabilite de instituțiile coloniale de altădată sînt perimate în mod iremediabil. Ele au început să fie înlocuite.

Europa occidentală, ale căror raporturi cu Asia au lăsat secole de-a rîndul amintiri atît de proaste, mai poate juca încă un rol important de pe coastele de răsărit ale Mediteranei și pînă la hotarele Pacificului. Dar pentru aceasta vor trebui șterse definitiv relațiile metropola-colonie și înlocuite cu relații pe picior de egalitate deplină. Atunci nu se va mai opune nimic colaborării reciproce, schimburilor economice și culturale intense. În felul acesta, specialiștii de pe vechiul continent vor putea aduce un ajutor eficient tinerelor națiuni: indoneziană, birmană sau pachistană.

Oameni ca toți ceilalți

În Europa occidentală se vorbește adesea despre Asia pe un ton de condescendență. Masa aceasta neorganizată de popoare galbene care nu au știut să inventeze nici televiziunea și nici bomba atomică nu inspiră în general decît un fel de milă și adesea chiar un dispreț rău mascat. India și China și-au dat din plin contribuția la cultura mondială în decursul secolelor, iată un lucru care este voit ignorat. Și totuși cercetările savanților celor mai competenți arată astăzi că, contrar unei păreri prea mult răspîndite, Mediterana n-a fost focarul exclusiv și leagănul oricărei civilizații. În artă, ea și în știință și filozofie, multe lucruri provin din Asia.

Ceea ce trebuie înțeles este faptul că pretutindeni în Asia, care se trezește la viață, oamenii au devenit conștienți de demnitatea lor. În primul secol înaintea erei noastre scriitorul roman Varron compusese un manual de agricultură pentru folosul proprietarilor de moșii. În el autorul stabilea o deosebire savantă între diferitele instrumente de arat: instrumente mute, ca plugurile, instrumente ce emit sunete nearticulate, ca boii de la plug, instrumente înzestrate cu vorba, ca sclavii...

Sclavii aceștia au sîrșit prin a se revolta și a deveni oameni liberi.

La fel și popoarele Asiei, care au format mult timp rezervele de sclavi ale metropolelor coloniale, și-au cucerit independența. Și ei sînt liberi acum.

Conducerea satului nostru a înființat cursuri serale.

Închipuiți-vă ce fericit eram să se ivească un prilej atât de bun pentru a-mi realiza în sfârșit dorința mult visată: să învăț să scriu și să citesc! Și m-am gândit: pentru a trăi mai bine ar trebui mărită producția prin întemeierea gospodăriilor agricole și muncind după metodele științifice ale agriculturii, cu mașini agricole. Dar fără cultură nu poți face nimic. Am participat astfel la cursurile serale, imediat după deschiderea lor.

Când mergeam la cîmp, îmi luam abecedarul cu mine pentru a citi în timpul de odihnă. Pentru a-mi obișnui memoria, scriam adesea numele uneltelor (de pildă cuvîntul „plug”). Cu metoda aceasta am făcut progrese atât de mari, că la sfîrșit am luat note foarte bune la toate examenele.

În 1952 am plecat din sat, pentru un an, la muncă. Apoi m-am întors la cursurile serale și am fost trecut într-o clasă superioară, care s-a dovedit a fi prea înaintată pentru mine. Profesorii noștri predau adesea cu ajutorul unor „planșe ale caracterelor”. Ni se cerea să recunoaștem pe fiecare din aceste planșe caracterele scrise și să le ținem minte: cu cît puteam să reținem mai multe, cu alit era mai bine. Metoda aceasta era foarte distractivă pentru ceilalți, dar pe mine mă încurca întotdeauna, căci rămăsesem cam în urmă. Dar nu m-am descurajat. Îmi făcusem și eu singur o seamă de planșe din acestea, pe care le purtam întotdeauna la mine, chiar cînd păzeam vitele. Și repetam într-una pînă știam toate semnele pe de rost.

Am absolvit cursurile în 1954. Dar am continuat să învăț cu un profesor. Cunosce acum peste 3.000 de semne, și aceasta ajunge ca să poți citi ziarul și să scrii scrisori. Am fost ales în conducerea cooperativei agricole și conduc brigada de tineret. Iau, de asemenea, parte activă la cercul dramatic al satului.

In concluzie aș vrea să spun cîteva cuvinte

CUM AM ÎNVĂȚAT SĂ SCRIL ȘI SĂ CITEȘT

În aceste pagini am vrut să vă prezentăm cîteva aspecte din viața actuală a tineretului Chinei, țară care acum cîteva ani mai trăia încă sub jugul asupririi coloniale. Alături de aceste fotografii veți putea citi povestirea scurtă a tînarului țăran Li Siu, care explică în felul său simplu, mai bine decît oricare altul, schimbările survenite în existența tineretului chinez.

de
LI
SIU

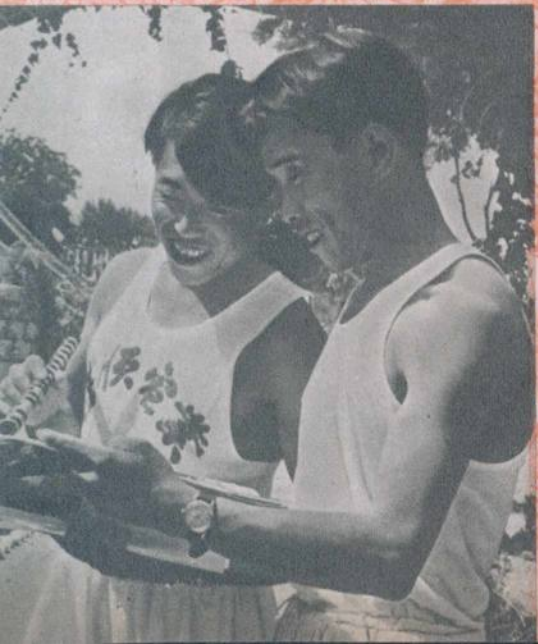
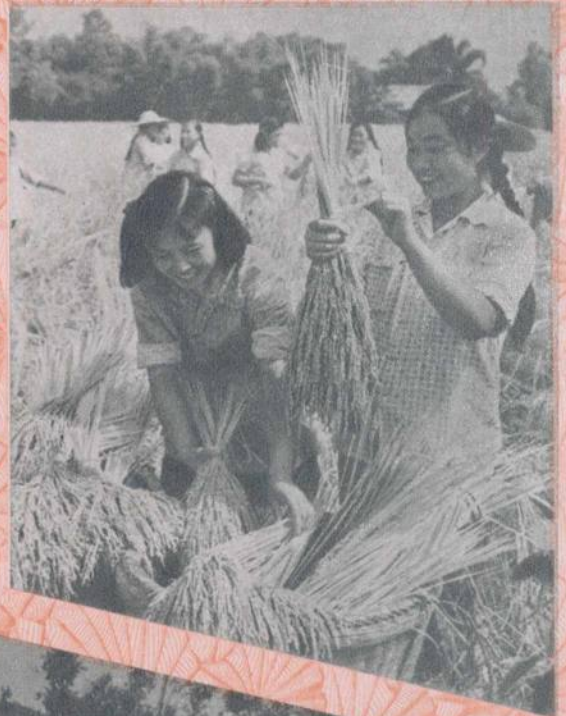
Am 23 de ani și sînt membru al Cooperativei agricole a păcii, din raionul Haiting, în împrejurimile Pekinului. Înainte de eliberare, după cîte îmi amintesc, familia mea ducea o viață nenorocită. Nu posedam decît o treime de acru (cam 34 de ari) de pămînt, la munte. Ceea ce rămînea din recoltă după ce ne plăteam impozitele și chiria nu ajungea — în anii buni — să hrănească cele trei guri din care se compunea familia noastră. Tatăl meu trebuia să meargă să culegă vreascuri în munți, în timp ce mama muncea de dimineață și pînă seara ca slujnică la un proprietar, iar eu aveam

în grijă gospodăria, deși eram încă foarte tînar.

În timpul acela, în satul nostru nu era decît o singură școală veche, unde se predau numai chineza clasică și la care mergeau vreo 20 de elevi. Cît de mult îi invidiam pe acești copii cînd îi vedeam mergînd în fiecare dimineață la școală! Dar familia mea nu putea să-și permită un asemenea lux, deoarece nu aveam bani destui nici pentru mîncare.

În 1948, puțin timp după eliberare, s-a făcut reforma agrară. Familia mea a căpătat pămînt, și viața noastră s-a îmbunătățit.

despre lupta împotriva analfabetismului de la noi din sat. Sînt 1.260 de locuitori în sat, dintre care 800 erau analfabeți înainte de eliberare. Dar dintre ei, 37% au învățat carte pînă în primăvara anului 1956. Mulți care au absolvit cursurile serale lucrează acum în filialele locale ale băncii, în magazinele cooperativei sau în uzinele din Pekin. În ceea ce-i privește pe ceilalți analfabeți — majoritatea mame cu mulți copii —, ei se împart în grupuri de studii compuse din cîte 3 sau 4 persoane sub conducerea unei persoane cu carte. Alții învață la „profesori de familie”. Noi am hotărît să lichidăm analfabetismul pînă la sfîrșitul anului 1957 sau ceva mai tîrziu. Sînt convins că planul nostru se va realiza.

O privire deasupra țării mele, India

Un articol de P. S. MITRA

Ultimele luni au fost martorele poziției tineretului nostru față de multe evenimente de pe arena națională și internațională. Această poziție, judecată în ansamblul său, ne dă mai mult decât o idee generală despre diferitele aspecte ale concepțiilor și acțiunilor tineretului.

Născut și crescut într-o atmosferă de luptă pentru independența națională și garantarea ei, tineretul nostru nu are nevoie de timp pentru a-și recunoaște prietenii, și același lucru se întâmplă atunci când este vorba fie direct de propria sa țară sau de vreun popor ce trăiește în altă parte a lumii.

Recentele evenimente din Egipt au fost unanim recunoscute de toate categoriile de tineret — aparținând diferitelor tendințe politice — ca o agresiune din partea puterilor anglo-franco-israeliene, care scontau să supună din nou poporul egiptean jugului colonialist. Tineretul a considerat aceasta ca o insultă la adresa tuturor națiunilor de curând independente, care-și urmează din ce în ce mai mult propriul lor drum de sine stătător spre viitoarea dezvoltare a țării lor, jucând astfel un rol însemnat în menținerea coexistenței pașnice internaționale.

Poziția tineretului s-a putut observa pretutindeni în țară. În multe orașe s-au organizat mitinguri de masă cu discursuri publice. La universități și în școli s-au ținut dezbateri și discuții. Participanții la câteva manifestații s-au îndreptat spre ambasada egipteană pentru a-și exprima solidaritatea. La Calcutta tineretul a organizat colec-

țarea unui fond prin care să aducă fraților și surorilor lor egipteni o contribuție reală. În multe ziare de tineret și studențești au apărut articole de fond. Timp de mai multe săptămâni, în toate colțurile țării a răsunat lozincă: „*Jos mâna de pe Egipt!*”.

Evenimentele din Ungaria

Odată cu evenimentele din Egipt, tineretul nostru a luat cunoștință și de cele din Ungaria. Primul efect a fost o oarecare nedumorie. O mare parte din tineret a rămas sceptică, deoarece știrile veneau din surse bine cunoscute pentru exagerarea lor obișnuită și pentru faptul că erau pornite împotriva democrațiilor. Apoi începură discuții mai întinse între tineri, apoi mai ales printre studenți. S-au putut observa și anumite divergențe de păreri în aprecierea situației. În cursul discuțiilor organizate de studenții din mai multe facultăți, tineretul a încercat să se convingă reciproc de diferitele sale puncte de vedere.

În unele orașe, anumite partide politice au încercat să organizeze manifestații în legătură cu evenimentele acestea. Dar majoritatea tineretului nu crede în asemenea acțiuni, iar manifestațiile abia au putut mobiliza câteva sute de oameni. Problema maghiară nu preocupă întreaga masă a tineretului nostru, ci doar o parte a sa. Și chiar și această fracțiune de oameni nu judecă validitatea diferitelor argumentații decât după viitorul curs de dezvoltare al situației din Ungaria.

Printre ultimele evenimente de pe arena

internațională care au mai impresionat tineretul nostru a fost și hotărârea Consiliului de Securitate al O.N.U. în legătură cu Kashmirul. Hotărârea aceasta, precum și livrarea continuă de arme Pakistanului din partea Statelor Unite au provocat o indignare profundă în rândurile tineretului nostru. Acesta își dă seama că toate măsurile luate nu folosesc decât la dezvoltarea ostilităților permanente dintre noi și vecina noastră și se tem de evenimentele ce ar putea rezulta, amenințând libertatea noastră și pacea întregii regiuni. Tineretul a reacționat împotriva acestei primejdii. În ultima săptămână a lunii ianuarie, când problema a fost supusă Consiliului de Securitate al O.N.U., au avut loc mai multe greve masive ale studenților din mai multe orașe. Tinerii au organizat manifestații și la Delhi în semn de protest contra tuturor acestor măsuri ce amenință independența noastră, aducând războiul rece până în pragul ușilor noastre.

Libertatea țării noastre

Libertatea țării noastre, obținută cu atât de mari sacrificii de poporul și de tineretul nostru, ne este prețioasă. Problema ce preocupă cel mai mult tineretul nostru nu este numai apărarea libertății, ci și problema de a o adapta tuturor aspectelor din viața tineretului nostru.

Aceasta privește problema dezvoltării țării noastre în cadrul internațional. Două secole de dominație colonială au lăsat urme profunde în toate domeniile vieții. Dezvoltarea economiei noastre naționale, transformarea sistemului nostru agricol înapoiat, industrializarea, angajarea milioanei de șomeri de la orașe și sate, lichidarea analfabetismului, ce mai domnește încă în proporție de 80% în rândurile populației noastre, și ridicarea nivelului cultural al oamenilor, — toate aceste probleme trebuie rezolvate de poporul și de tineretul nostru.

Nici una din organizațiile noastre de tineret nu se dă înlături din fața lor, dar păreri asupra soluționării acestora sînt foarte variate. Totuși dezvoltarea evidentă din ultimul timp se manifestă prin participarea entuziastă a tineretului la discuțiile asupra tuturor acestor probleme, și tinerii nu șovăie să-și spună păreriile lor.

Dezbateri despre viitorul națiunii

Ideea că tineretul nu ar trebui să se ocupe de politică nu are nici un temei. Organizațiile de tineret încearcă să meargă în pas cu revendicările tineretului. Pentru aceasta ele au inițiat dezbateri pentru un schimb de vederi asupra mai multor probleme curente

în legătură cu viitorul națiunii. Nu de mult, la Calcutta, „Kalikata Yuba Sangha“ a organizat o serie de dezbateri pentru discutarea unor probleme ca acestea: „*Cel de-al 2-lea plan cincinal al guvernului și al tineretului*“ sau „*Socialismul reprezintă oare singura soluție pentru problemele noastre?*“ etc. Un mare număr de tineri au participat cu entuziasm la aceste dezbateri, expunându-și punctele lor de vedere ce s-au dovedit a fi foarte variate, fiind când în concordanță, când opuse. Mai interesant era însă faptul că toți au început să reflecteze mai profund asupra problemelor pentru a afla adevărul.

Și organizațiile de tineret se ocupă cu discuții de acest fel. De curînd, de pildă, secțiunea de tineret a Partidului Congresului Național Indian a organizat timp de 15 zile o serie de discuții cu toate grupările sale, tratînd despre diferite probleme ce preocupă tineretul.

Ar fi greșit să se creadă că participarea tineretului indian la toate problemele referitoare la dezvoltarea patriei sale se mărginește la discuții și la dezbateri. În multe probleme de actualitate, de ordin local sau național, tineretul și organizațiile sale au trecut și la fapte. Așa se întîmplă, spre exemplu, atunci cînd e vorba de a lupta pentru revendicarea salariilor, împotriva restricțiilor din uzine sau împotriva expulzării ilegale a țăranilor din satele lor. În timpul dezbaterilor parlamentare referitoare la o legislație în favoarea reorganizării statelor indiene pe baze lingvistice, la Bombay, în Bengalul Occidental și în statul Orissa, au fost oameni care nu erau de acord cu principiile acestei legi și care, în consecință, au trecut la acțiune. Pretutindeni în aceste state au avut loc greve generale, manifestații în masă și mitinguri. Multe organizații de tineret ale acestor state și-au mobilizat toate forțele pentru a susține lupta. La începutul anului în curs, în timpul perioadei de pregătire a celei de-a doua serii de alegeri generale din țara noastră, se puteau vedea tineri luînd cuvîntul la adunări de stradă, lipind afișe sau purtînd semnul unuia sau altuia dintre candidați. Majoritatea organizațiilor de tineret i-au încurajat pe membrii lor să participe în mod activ la alegeri. Mulți dintre tineri s-au adresat candidaților cerîndu-le să-și însușească revendicările tineretului și să le sprijine în fața Parlamentului sau în fața Adunării Naționale. Cîțiva dintre conducă-

torii tineretului sînt ei înșiși candidați în alegeri. Și astfel, tineretul poate să-și exprime părerea asupra diferitelor probleme referitoare la viitorul poporului nostru.

Puncte comune de acord

Edrept că în rîndurile tineretului și ale organizațiilor de tineret există multe divergențe de păreri în nenumărate probleme și că, în oarecare măsură, unitatea tineretului variază de la caz la caz. Aceasta este firesc într-o țară ca a noastră.

Aceste divergențe trebuie să fie soluționate printr-o mai bună înțelegere reciprocă a punctelor de vedere ce vor fi verificate prin experiența vieții. Căci e necesar să ne apropiem unii de alții și să colaborăm pretutindeni unde există puncte comune de vedere. Domeniul acestor acorduri nu e nicidecum restrîns. După experiențele făcute, știm că fiecare dintre noi e de acord și gata să acționeze, dacă situația îi cere, pentru apărarea păcii și independenței naționale. O mînuire sinceră a tuturor acestor probleme, cărora trebuie cu toții să le facem față împreună pentru eliminarea rămășițelor colonialismului din toate domeniile vieții noastre, formează încă o altă bază a sarcinii noastre comune.

Noțiunea aceasta ia proporții din ce în ce mai mari în rîndurile tinerilor muncitori din țara noastră. Ei sînt de părere că numai prin eforturi unite se poate sluji mai bine tineretul. Antrenînd forțele milioanei de tineri, am putea contribui în mod și mai eficace la sprijinirea prietenilor noștri din țările coloniale, întărind pacea mondială prin prietenia și înțelegerea reciprocă a tineretului lumii.

FURTUNA în largul mării

Acum, la Jurilofca, a început din nou pescuitul. Pe întinsul Mării Negre se desfășoară vânătoarea de delfini; calcanul strănește numeroase caravane de pescari în urma sa. Nimeni n-are acum timp de ziaristi la Jurilofca. Doar, în rarele clipe de răgaz, mai poți afla câte ceva despre eroismul pescarilor de pe această coastă a mării...

Dînd la o parte foaia de cort, Ivan Guliai ieși pe faleză. În „dormitor” băieții sforăiau liniștiți.

Țărnuțul rămase pustiu. Valurile mării se jucau, înghițind și aruncînd din nou pe faleză nisipul fin, roșiatic. Numai șipetele ascuțite ale pescărușilor tulburau liniștea insulei. Șipetele lor sîcîitoare frămîntau inima lui Ivan, așa cum frămînta marea nisipul. Atunci, Ivan nu mai vedea întinderea de nisip în formă de corn, pe care pescarii o numesc insula Sakalina; îi stăruia înaintea ochilor o față mîndră de codană, bălaie, care îi surîdea. Din gîtlej i se slobozeau cuvinte ce îl înăbușeau cînd le îngîna: Eh, Nastasia, Nastasienca... Chipul fetei se destrăma apoi ușor ca ceața sub briza din zori și iarăși îi apărea țărnuțul în formă de corn pe care, pasămite, un brutar șugubăt îl aruncase în valurile mării.

Spălîndu-și fața, Ivan gîndi cu ciudă: acum se vor scula zgomoși, se vor fugări pe faleză rîzînd și zburdînd ca niște pescăruși.

Ivan se auzi strigat.

În fața cortului, Morunaș David rînjea satisfăcut. Ochii, deși umflați de somn, i se agitau ca un viespar. Obraji-i plini, ciuruși de țepi arămii, îi completau portretul.

— Punem setcile Guliai, o să fie multă rîbă... O să iasă ceva bănuși. Scoatem rîba, uscăm setcile și poate om da o fugă la Jurilofca. Cu bani poți face orice. Bem votcă, alergăm fetele... Ei, ce zici?

Ivan se pregăti să-i răspundă, dar se răzgîndi.

Din port se auzi vocea poruncitoare a lui Agafon.

— La mal, băieți, la mal... Maximeca. Ivan Buriac, Petre Nimuleac, pregătiți setcile...

Băieții forfoteau pe țărnuț. Vocea brigadierului răsuna calmă și sigură:

— Ichim, Ivan Ivanovici, ajutați lui Macar să împingă lotcile în apă, iar tu, Achim Safron, pregătește borșul, dar degrabă, degrabă...

Agafon Brînză împărșea ordinele cu siguranța unui comandant.

Lui i s-au încredințat 12 suflete în insula aceasta pierdută pe întinsul Mării Negre și nimeni nu contesta acest drept. Mai în vîrstă decît ceilalți membri ai brigăzii utemiste de pescari, Agafon era respectat, poate și pentru îndemînarea cu care știa să împace doi pescari ce se încăierau pentru nu știu ce nimic; bătaușii se potoleau, lăsau smeriți capetele în jos și tăceau rușinați.

Curînd, cele două lotci ale brigăzii ieșiră la mare. Valurile imblînzite parcă de o mîină fermecată își pierdeau treptat puterile, încît marea deveni mai liniștită decît apa dintr-un lighean.

Pescarii se întoarseră la Sacalina aproape de înserat. Rațele sălbatice îi așteptară pe faleză, cercetînd curioase „dormitorul” și lăsînd deasupra cortului cărți de vizită despre care se spune că-s aducătoare de noroc. Băieții însă, nesocotind acest „noroc”, vor înjura păsările pentru că Agafon îi va pune să ștergă degrabă urmele trecerii neamului păsăresc.

Achim Safron se întrecu pe sine. Slobozi în ceaun o droaie de peștișori de toate familiile arvatice, trase o fierțură, iar după ce se încredință fuguindu-și buzele că zeama promite un respectabil borș pescăresc, aruncă mărunțișul și introduse cu respect un pui de morun gras ca un purcel.

Băieții sorbiră cu zgomot borșul din linguri, stupind oasele, plescăind mulțumiți și ștergîndu-se la gură cu dosul palmelor. Achim prezentă apoi scrumbii la grătar, deoarece în limbajul gastronomic nu există scrumbii pe jărătic. Lucrul acesta însă nu-i împiedică pe băieții lui Agafon să-și lingă degetele. Scrumbiile erau delicioase. Bine rumenite, ele înotau în propria lor grăsime, iar oscioarele calcinate trosneau plăcut printre dinți. Apoi începură glumele. Lui Ivan Buriac îi vine rîndul, după o prăvilă nescrisă, să fie calul de bătaie al acestei seri. Ivanovici C. Ivan, cărui stomacul îi aducea adînci mulțumiri pentru grija ce i-o purta, rosti pentru a nu știu cîta oară snoava:

— Țit, idi mălășiti.

— Mnie galava bălit.

— Țit, idi cușafi.

— A gde maia balșaiia loșca? care sună cam așa tradus în romînește:

— Țit, mergi de macină, la care Țit răspunde eraziv:

— Mă doare capul.

— Țit, mergi de mânăncă, la care cel întrebat se repede uitându-și rolul:

— Dar unde mi-e lingura cea mare?

★

Pînă la ziua mai era vreo oră. Agașon se trezi brusc și se strecură pe nesimțite afară. Îl izbi o boare de aer rece. Marea gemea apăsător. Dinspre nord, vîntul se prăvălea în rafale. Rațele tropăiau speriate bătînd din aripi. Numai pescărușii țipau la fel de pătrunzător și doar filfiiala lor joasă trăda o neliniște adîncă. Se întoarse în cort.

— Vine furtuna! Pregătești lotcile. Ieșim să scoatem setcile...

Valurile se repezeau asupra insulei, dădeau o lovitură de berbece țărmlui și, vîind, luau cu asalt faleza. O orchestră uriașă cu mii de tobe executa o simfonie fantastică. Paloșe de foc despicau cerul dezvăluind tablouri de apocalips. Scăpate din lanțurile miniei, valurile se încălecau haotic, căpătînd proporțiile unei case, apoi ale unui șir de case cocoțate una în spinarea celeilalte, pentru a se mistui într-o revărsare de spumă în lupta cu stîncile de la intrarea pe Sacalina. Cînd lotcile fură gata, iar oamenii își incredințară sufletul bunei speranțe, vocea lui Agașon acoperi pentru o clipă cîntecul furtunii.

— Înapoi pe faleză... plecăm în zori.

Biciuții de șrapnele ploii ce se pornise turbată, înlănțuiți de vîntul de nord ce le smulgea hainele, alergară spre cort. Dar apa ajunsese aci înaintea lor, înghițind lacomă totul. Stătura așa pînă cînd zorile străpunseră depărtările, singerîndu-le. Stuful gemea sărutînd mîlul. Sfișind mantaua nopții, ziua apăru despletită, arzînd de aceleași patimi dezlănțuite.

Sărîră atunci în lotci. Pe una o conducea Agașon, pe cealaltă Macor. Valurile le despărțiră curînd. Lotca lui Macor sui pe o creastă și se prăbuși la vale. Ivan Buriac și Ichim Nimuleac, uitînd de urgia prin care își făceau drum, se încleștară pe rame. Valurile se jucau cu coaja de nucă a lui Agașon de-a v-ași ascunselea.

Agașon strigă, dar era prea tîrziu. Talazul îi surprinse și se frînse în lotcă. O sută, două, trei... o mie de kilograme de apă și coaja de nucă începu să dispară. Mașinal, cei cinci de la vîsle se aruncară pe rame. Agașon puse lotca pe un val și restul se petrecu de la sine. Curenții o repezi, o săltă și o aruncă pe nisip.

Sărîră din lotcă, o răsturnară cu greu golind-o de apă, așteptînd un singur semn al brigadierului ca s-o pornească din nou în larg. Singur Ivan Guliai nu aștepta nimic. Ochii-i luceau de groază.

— Stați, încotro... Dacă ne-am îneca cine o să ne vadă? La dracu, setcile!

Agașon scrișni dureros și-și făcu vînt în barcă.

— Stați, setci s-or mai face... dar pe noi...?

Mazim înjură, scuipe și se repezi după brigadier. Ichim Nimuleac, Ivan Buriac năvăliră după el. Lotca zvîcni, scoșînd un strigăt, Ivan Guliai sări în ultima clipă după tovarășii săi.

Lotca cîrmi și se strecură între două talazuri. În urmă-i, valurile se îmbrășișară sălbatic. Ivan simți un șuvoi de sudoare brăzdîndu-i fața. Inima i se ghemui săgetîndu-i pieptul. Apucă o ramă, se lăsă pe spate, zvîcni coatele înapoi și, simțînd umărul lui Mazimca, intră în ritm cu el. O moleșeală fierbinte îi mîngîia tîmplele. Nu

mai simțea dansul fantastic al bărcii, nu mai auzea hohotul spart al furtunii. Singuri mușchii executau mecanic o comandă ce venea de la ceilalți vîslași. Și, deodată, se simți departe, departe, apoi intră într-o lume de basm. Parcă visa...

... În fața ochilor încețoșați i se perinda țărml scaldat în soare, pescărușii, de un alb strălucitor, cortul verzu și tovarășii săi. Apoi apăru Jurilofca: flotilele de pescari plecînd voioase în larg și o față ce flutura rizînd un batic. Imaginile alergau suprapunîndu-se, dispăreau pentru a apare din nou. Se revăzu pe țărml înconjurat de pescari. O bucurie uriașă îi umplea sufletul simțînd sub picioare pămîntul. Pescarii se apropiară tăcuți înconjurîndu-l, strîngînd tot mai mult cercul. Ivan simți un nod în gît și în inima i se prefăcu într-un sloi. În juru-i era toată Jurilofca. Venise pînă și moș Vasia, paznicul morocănos de la cherhana. Sute de ochi îl cercetau întrebători. Dar unde erau ei? De ce lipsea Agașon, ghidușul Mazimca, țeposul Morunaș? De ce n-auzea vorba molcomă a lui Ivanovici — i-ar fi sărit de gît sărutîndu-i obrații nerași. O zări pe Nastasia și în ochii ei citi același sentiment. Strigă desperat nerecunoscîndu-și glasul:

— Unde sînt ei, de ce n-au venit...?

Nastasia păși înspre el și lui îi slăbiră genunchii.

— Tu singur ai rămas. S-au înecat cu toții?

Ceva se frînse în el; se întoarse pe țărml, făcu cîșiva pași și se aruncă în mare. Un val îi făcu loc, apoi îl acoperi... Și Ivan Guliai se trezi din toropeala sa... Valul trecu, spălîndu-le fețele și se sparse în urmă. Lotca se aplecă și, clătîndu-se, se sui pe o coamă. Guliai îi văzu pe Agașon făcîndu-i prietenos semn cu mîna. Rămase năuc. Dădu să alerge înspre el, dar vîsla din mînă îl țintui aducîndu-l la realitate. Marea urla cerîndu-și obolul. Vîntul izbea curmînd răsufllările. O sete cumplită îi pîrjolea gîtlejul. Simți cu mirare că nu-i mai este frică. Mai puternică decît orice îl cuprîndea setea de viață. Mazimca se întoarse spre el, mirat de furia cu care Ivan minuia vîsla. Întîlni privirea lui și i se păru că-i un altul.

Electrizați de voința lui Guliai, ceilalți vîslași găsiră într-înșii puteri nesperate. Lotca mai străbătu cîșiva metri... Prima setcă era pe aproape. Și cu ochii legați ar fi nimerit acum pînă la ea. Agașon comandă: Stop! Ramele se afundară în valuri și capătul setcii apăru în dreapta. Dar marea nu voia să se lase învînsă. O păcălîră săltînd pe loc cu botul lotcii în talazuri și scoaseră plasa. Străbătura așa cale de un kilometru, luptînd din greu cu furtuna, scoșîndu-și setcile, și marea rămase mai săracă cu o sută de mii de lei.

★

Focul mesteca vesel trunchiurile de stuf, luminînd fețele celor doisprezece pescari. Noaptea îi învăluia liniștită. Scrumbiile proaspete sfîrșeau pe jeratic, răspîndînd un miros de ulei încins. 100 de setci din fir de nylon se zvîntau alături sub adierea vîntului de est. Agașon strînse în tăcere mîinile tovarășilor săi. Nimeni nu-și amintea ca brigadierul să mai fi spus ceva.

Alături de Ichim, Guliai privea înfrigurat vîlvătaia.

— Eh, Nastasia, Nastasenca...

MARCEL ZONIS

La Jurilofca, zilele au devenit din nou călduroase și limpezi ca lacrima. Departe, în larg, a început pescutul (pag. 12, sus).

Liniștea s-a așternut acum deasupra apelor. Furtuna s-a pierdut undeva spre apus. Mîine năvoadele vor fi iar aruncate în apele mării (dreapta).

Cum se scrie judecător?
Un băiat înalt și slab ridică ochii la mine de pe hîrtia pe care scria, la celălalt capăt al mesei, privindu-mă cu ochi mari și plini de îngrijorare. Eram singuri în biblioteca închisorii. Bibliotecarul ședea lângă ușă cu spatele întors la noi.
— J-u-d-e-c-ă-t-o-r.

Cufundat în lectura mea, nici nu-i observasem prezența. Ce făcea un tânăr ca el în această închisoare federală?

— Scrii acasă? l-am întrebat.

— Aș, de unde, mi-a răspuns. Scriu o scrisoare judecătorului. Cazul meu se judecă mâine.

Deși simțeam o șovăială în cuvintele sale calme, am mai întrebat:

— Și pentru ce ești judecat?

— Nu, n-am proces. Mi-am împlinit termenul — cinci ani.

Vocea sa încerca să fie fermă, dar în ochii săi cenușii se citea șovăiala. Văzuse oare ce citeam? Sau se ferea de un deținut care buchisea mereu „Strategia și tactica jocului de șah”? Totuși nu m-am putut opri să-l întreb:

— Dumneata, cinci ani! Dar câți ani ai cu totul?

— Șaptesprezece.

— Și ai stat cinci ani!

— Ei, și ce? Crezi că-mi arde de glume? se răsti el. Eu și încă alți trei tipi am fost arestați pentru jaf înarmat și trecere de frontieră cu mașina. Ce, crezi că inventez? Îmi mai dăduseră o dată drumul cu suspendarea pedepsei pînă la prima infracțiune, pentru critică la adresa statului — și asta-i nostim, nu?

Se ridică de pe scaun.

— Ia ascultă, ce te privește în fond cît timp am stat? Ce, crezi că, dacă te-am întrebat cum se scrie un cuvînt, sînt un analfabet?

— Iartă-mă. Poate că ai dreptate. Nu-i treaba mea.

Părea mai mic, mult mai mic, cu ochii mari și rotunzi într-o față îngustă de copil. I se pusese oare și cătușe?

Am spus mai mult către mine:

— Am și eu un băiat de doisprezece ani.

Urmă o pauză. Apoi, cu o voce morocănoasă, îmi spuse:

— Bătrînul meu a murit.

— Și restul familiei?

— Mama n-a venit să mă vadă decît o singură dată — asta era la ferma închisorii, înainte să mă expedieze la școala de corecție. Nici nu mai știu cum arată.

Își dădu oare seama de întrebarea ce-mi stătea pe buze? Pentru că imediat adăugă cu căldură:

— Muncește la o moară și are pe ai mai mici de îngrijit.

o nupelă de

V. J. JEROME

— Ești cel mai mare?

— Nu. Mai am un frate mai mare. Și încrețindu-și fruntea: De asta sînt aici. Au spus că nu mai pot să-mi suspende pedeapsa pentru că m-am dus să-mi văd fratele cînd am ieșit.

Tăcu o clipă.

— Are dosar și se pare că nu trebuie să mă asociez cu un criminal. Acum e șofer pe un camion la Boston. Vrea să rămîn cu el.

Un deținut își băgă capul pe ușă.

— Ascultă, Tom, dacă nu te grăbești, n-ai să mai găsești comisarul.

Tom își apucă în grabă hîrtia.

— Trebuie să mă duc. Mulțumesc.

Silueta sa slăbănoagă dispăru pe ușă.

Spre sfîrșitul zilei l-am văzut din nou, cînd ne-am regăsit amîndoi muncind împreună în echipa de spălat podele. El îmi răspunse la salut mormăind o anemică „Sal'tare“, care părea că-i iese anevole de pe buze. Muncea lângă mine, în urma a cinci alți deținuți, cîrpele noastre mari legîndu-se în același timp cu mișcări largi și egale: înainte-înapoi, înainte-înapoi. După o clipă surise parcă fără să vrea și spuse:

— Ia, ascultă, arăți de parcă ai mai fi făcut treaba asta înainte, nu cumva ai fost marinar?

— Nu, răspunsei rîzînd. M-am transferat la munca aceasta fiindcă aveam nevoie de mișcare, după atîția ani în care am tot șezut lipit de birou, redactînd, scriind. Știi, pe mine ideile m-au dus aici.

Se uită la mine uimit.

— Da'știi că te pricepi?

— Da, m-am uitat mult timp la cel mai bun muncitor din echipă înainte de l-au expediat la Leavenworth. O dată mi-a împrumutat chiar cîrpa lui și m-a ajutat să învăț mișcările.

Tocmai se pregătea să-mi spună ceva, cînd Whitey, deținutul de serviciu, se apropie și-l trimise la storcător, lângă cișmele și găleți. Plecă de lângă mine zîmbindu-mi prietenos.

— Pe curînd!

A doua zi dimineața, îl zării plecînd din închisoare încolonat într-un lot de deținuți ce se duceau la tribunal. Părul lui era bine netezit și strălucitor. Purta un costum albastru bine călcat, cu mînele prea scurte pentru mîinile sale lungi și osoase. (De cu seară aflasem prin vechiul sistem de răspîndire secretă a știrilor că unul din deținuții mai în vîrstă îi procurase costumul ca să aibă ce purta la tribunal.) Fața sa avea o strălucire neobișnuită pe eînd pășea nerăbdător în spatele polițistului. În gînd i-am strigat urarea: „Noroc, Tom! Nu te mai întoarce, Tom!“.

După-amiază se află că se întorsese la închisoare. Am fost surprins văzîndu-l intrînd la mine în celulă. Avea privirea posomorîtă, părul ciufulit și purta din nou uniforma cenușie a închisorii.

Pusei deoparte scrisoarea pe care o scriam și mă sculai de pe scaun:

— Ce s-a întîmplat, Tom?

Pe fața sa gînditoare se citea limpede răspunsul, dar nu scoase nici un sunet.

Așteptai.

— A spus că n-am minte. Judecătorul a spus că nu trebuie să mi se suspende pedeapsa fiindcă n-am minte.

Cuvintele îi țîșniseră pline de durere și de îngrijorare. I-am pus mîna pe umăr.

— Nu înțeleg, Tom. A citit scrisoarea ta?

— Alurea! Nici nu s-a uitat la ea. A spus doar că trebuie să mai stau pînă la 21 de ani, pentru că n-am minte. La Școala de reformă din Washington, D.C. (District of Columbia), acolo mă trimit. M-a captușit cu încă patru ani — porcul dracului!

— Dar de ce? Mă uitam ca trăsnet la el.

— A spus că am să fac iar vreo boro-boată dacă mi se dă drumul. Un zîmbet amar îi strîmbă colțurile gurii. Și tot timpul îmi spuneau cu toții că mai am o șansă pentru că n-am făcut nimic rău. Da, rînji el, mi s-a spus să scriu o scrisoare judecătorului.

Se înfiorase strîngînd pumnii și injurînd repede cu jumătate de glas. Stătea cu spatele la mine, crispat.

Înainte însă ca eu să încep să vorbesc, ochii săi zăriseră jocul de șah așezat pe marginea cufărului meu.

— Țasta-i un joc de șah, nu? întrebă el.

— Da, i-am răspuns.

Se uită lung la el, apoi spuse:

— Nu-i așa că-i un joc greu?

— D-a-da, cam este.

— Și-ți trebuie cap pentru asta, nu?

— Ca la toate jocurile.

După o clipă de tăcere mă întrebă șovăind:

— Crezi că l-aș putea învăța?

— Da, ai putea, dacă ți-ai pune mintea la contribuție. Șahul este un joc pentru toată lumea.

Se apropie de tabla de șah uitîndu-se la ea cu o privire plină de dorință.

— Vrei să mă înveți și pe mine?

— Chiar acum, Tom, dacă dorești!

Învăță numele și pozițiile figurilor împreună cu primele mișcări într-un timp destul de normal. Ce-l fascina mai ales era calul — cu mișcarea sa deosebită. Se oprea ținînd figura în mîină, cercetînd-o pe toate părțile, căutînd parcă să-i smulgă secretul puterii cu care înlătura figurile înconjurătoare de pe tablă, prin săriturile sale. Dar îi venea greu să învețe mișcările sale complicate. Străduințele mele de a i le explica prin formulele și schemele stereotipe nu se dovediră de prea mare folos. Într-un sfîrșit Tom se depărtă scîrbit de tablă.

— Nu-mi intră în cap și pace.

— Nu-i adevărat, Tom! Șahul nu ar fi ce este dacă s-ar prinde așa citind doar o dată regulile sau chiar de zece ori. Străduiește-te puțin și ai să-l înveți.

Tom se apucă din nou, dar fără curaj. Ședea în fața tablei de șah cu colțurile gurii trase în jos.

— Mergi tot atît de bine ca oricare altul la prima lecție.

Pe buze îi apărură un zîmbet fugar. Și am continuat.

Unul din lucrurile ce-l supărau cel mai mult erau îngrădirile impuse pionilor.

— Individul ăsta de colo, îmi arată el.

— Care, nebunul?

— Da, nebunul ăsta și ailaltă piesă, vreau să spun, turnul, astea pot să se miște înainte și înapoi, pe toată tabla dacă doresc. Și de ce nu pot și ăștia mici să se miște și ei la fel?

— Pionii?

— Da, de ce nu pot și pionii să dea înapoi dacă nu le merge?

— Da, de ce nu pot? repetai după el căutînd o explicație în minte. Regele și regina pot să se miște cum vor, și la fel și turnul, calul și nebunul. Mi se părea dintr-o dată că aceste figuri regale, frumos sculptate, pline de noblețe și de ierarhii, stăteau cu atîta superioritate pe deasupra micilor pionii atît de simpli!

— Țai mari sînt cei puternici, Tom. Este războiul lor. Pionii nu-s trimiși pe linia de foc decît ca să fie omorîți. Așa-i jocul. Unul sau doi norocoși se strecoară uneori și scapă, dar majoritatea n-au nici cea mai mică șansă.

El ridică capul și spuse scăpărînd scînteii din ochi:

— Bănuiesc că porcii dracului le spun că n-au destulă minte.

Rămase cîteva clipe pe gînduri înainte de a se întoarce la joc.

De data aceasta se silea să învețe cu și mai multă atenție și voință, recapitulînd mereu primele reguli învățate înainte de a trece la altele. Astfel mă întrerupse tocmai cînd îi explicam ce este o rocadă pentru a-și repeta cu voce tare mișcările și puterea de capturare a pieselor și a pionilor. Făcea acum adevărate progrese. Treceau deținuți pe coridoare și se opreau să ne observe prin ușa deschisă, dar el era mult prea preocupat ca să-i bage în seamă. Megafonul serviciului de radioficare a închisorii răcnea mereu același cîntec obsedant, răgușit, fără sfîrșit, penibil, enervant și neîndurător:

„Dragostea a venit

Și subit frate ești plictis...

Fericit și exi...

Dragostea a venit

Și subit pretutindeni mergi plictis...

Te simți învi...“

...întrerupt într-una de ordine asurzitoare pentru desemnarea sarcinilor sau chemarea la biroul de recepționare. Mîntea lui Tom era însă încadrată în liniștea plină de gîndire a șahului.

Își mișcă regele pentru a evita un șah mat, deschizînd astfel atacul împotriva reginei mele cu nebunul.

— Asta-i minunat, Tom. Nu există nimic mai bun decît o apărare ofensivă.

El se însenină la față. Continuarăm lecția care devenise prima noastră partidă.

Odată ridică ochii ca să mă întreb:

— Băiatul dumitale joacă șah?

— Da, am răspuns eu, a început la 8 ani.

— Și te bate vreodată?

— Aproape totdeauna. Obişnuiam să-i dau un handicap.

— Ce-i aia?

— La început jucam cu el fără regină, apoi fără turn, apoi nu am mai putut să dau decît nebunul, iar acum e prea tare pentru asta.

Privirea lui Tom era așintită în depărtare.

— Fratele meu a început să mă învețe trombonul. Dorea să mă vadă cîntînd în orchestra liceului. El nu a mers niciodată la liceu, dar tare ar fi dorit să meargă.

Sună clopotul pentru numărătoare.

Coridorul se goli... Ușile celulelor se loveau cu zgomot, în timp ce paznicii închisorii începeau să circule în toate părțile. Trei din tovarășii mei de celulă se grăbiseră să se întoarcă în celulă și acum ședeau pe paturi. Unul din ei începu să urmărească jocul nostru. Curînd intrară și doi paznici cu creioane și carnete pentru a patra numărătoare a zilei. „Ca să se asigure că nu ne evaporăm“ — îmi șoptise Whitey în prima zi. Toți rămăseseră pe locurile lor. Unii păreau indiferenți, alții ședeau morocănoși. Lundy, cel mai bătrîn deținut din celula noastră, se întorcea de la toaleta deschisă spre patul său. Deodată se auzi un răcnet. Unul din paznici se răsti la el:

— Măi tu! Stai pe loc! Se face numărătoare!

Lundy rămase pe loc împietrit. Spaima de pe fața sa se preschimbă în mînie.

Liniștea atîrna cenușie și grea deasupra celulei. Noi ne continuăm jocul. Tom știa că poate rămîne în timpul numărătoarei. Paznicul din fund se uită acru la el cum ședea la tabla de șah, în timp ce ceilalți încuiară ușa peste noi.

„Dragostea a venit...“

placa reîncepu iar, mereu, mereu aceeași.

„Și deodată noaptea și ziua

inima ta îng...

se ridică sus pe culmi.

— Întreruperea emisiunii...

— Echipa de bucătărie la datorie!

Echipa de bucătărie!

— O să trebuie să ne ridicăm curînd, este ora spălăturii podelelor, îi spusei eu. Oamenii din echipa de bucătărie treceau în drum spre parter.

— Hei, Tom!

— Ce faci, Tom? întrebă o voce ironică.

Tom se trezi din transă. Sări în picioare și le strigă prin gratiile de fier:

Ei, băieți, joc șah!

— Nu, zău? Unul din ei se uită la mine și-mi făcu cu ochiul.

Se strînseră cu toții la gratii.

— Nu, zău?

— Serios?

— Bravo, bălele!

Tom apucă gratiile. Vocea sa izbucni într-un strigăt triumfător:

— Judecătorul spunea că n-am cap, dar pot să joc șah! Pot să joc șah!

CASA DE CULTURĂ

De obicei, orice început nu poate fi presupus fără greutate. Se oferă mai multe soluții: relatez faptele în ordine cronologică, le ierarhizez după importanța lor sau... dar mai bine să nu mai fac teorie. În definitiv, veți vedea și singuri asupra cărei soluții m-am oprit.

Mai întâi și mai întâi au fost studentele

Cu toate că-n savuroasele sale desene caricaturistul francez Jean Effel ni-l prezintă, mai întâi și mai întâi, pe Adam, eu văd alt fel lucrurile.

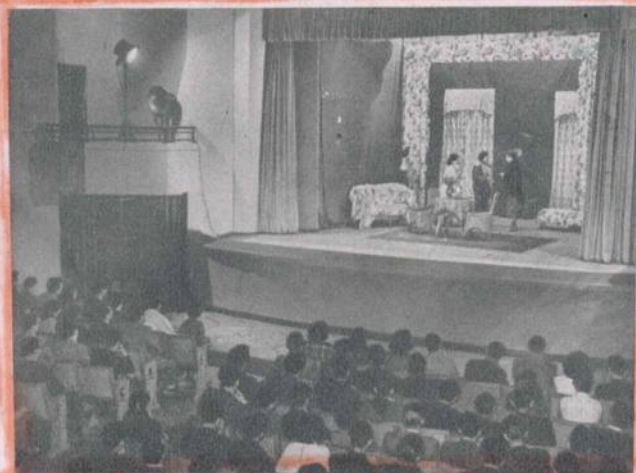

Căci, mai întâi și mai întâi au fost studentele. Desigur că nu lipseau nici băieții. Priviți fotografia. Se putea să văd, în primul rând, altceva decât aceste fete?

Să vă tac cunoștința cu câteva dintre ele. Vi le prezint: Mioara Tuda, Viorica Barbu, studente la Institutul de petrol și gaze, Tatiana Gheorghiu, Minela Pascu, de la Institutul politehnic și altele. Și acum, la club. O partidă de șah? Un set la ping-pong? Sau un remmy cu pietre? Nu, șubah nu joc, e enervant și, aș putea spune, chiar plictisitor. Mai bine un biliard, din acesta, în miniatură.

Dacă nu, ne putem duce la bibliotecă. 12.000 decărți, poți alege. Sau poți citi un ziar, românesc sau străin.

Alături de bibliotecă, patru camere. Loc deocamdată de organizat șuete. Altceva nimic. Păcat că spațiul pus cu atâta dărnicie la dispoziție nu este folosit la maximum. Ceea ce dovedește că mai e... spațiu pentru inițiative.

De exemplu cenaclul, o idee bună. S-au ținut de acum câteva ședințe. S-au citit poeziile, unele ca aceasta:

*Polara stea, din lunga-i depărtare,
Clipește blînd-o lacrimă de-argint
Ce s-a pierdut așa, la întîmplare,
Pe cerul'nalt, bătut în mărgărint.*

*În cale
Mi-ai ieșit și azi, ca ieri,
Ca alte dăți de cînd matala
Mi-ai strecurat în suflet primăveri.*

Dar aceasta nu este important pentru reportaj. Am vizitat deci clubul, biblioteca, cenaclul. Am putea trece pe la redacția „Vieții studentești” care-și are sediul aici, la Casa de cultură. Acum unde ați mai dori să mergem?

Să ne oprim la sediul comitetului orășenesc al asociațiilor studentești, instalat tot la Casa de cultură.

— Iertați-ne că vă deranjăm. Sînteți Cornel Burtică, secretarul Consiliului Uniunii Asociațiilor Studentești din București? Vă rog să ne dați unele date despre activitatea Casei de cultură a studenților.

— Chiar răsfoiam afișele care anunță următoarele reuniuni ale noastre. Închinat toate reuniunile noastre.

— Chiar și cele de dans?

— Da, fie că este vorba de o conferință a învățămintului și culturii, de muzicolar prezentarea piesei „Jocul de-a vacanța” de M. și Mircea Dobrescu, campioni olimpici, de o

Dina Cocea despre vizita lor în R.P. Chineză, de dans, toate acestea, într-o formă sau multilaterală.

Credeți că o seară de dans, o seară petă de cartier, a vinului și a schimonosirilor nu are un efect pozitiv? Apoi se leagă diferite facultăți.

Și acum,

Am închis carnetul de notițe. Pauză o zi

O întîlnire
Ichiro

Spectacol
Valentin
Național

Schimb de
spectacol

LA STUDENȚILOR

săptămână manifestările de aici. Ele sînt la studenților. Și acestui scop îi sînt

ținute de Ion Pas, adjunct al ministrului de Cultură și Artă, care a vorbit despre Mozart, de la o întîlnire sportivă cu Leon Rotman, criticul literar Ion Vitner și a actriței

an de șah dat de Drimer sau de o seară de joc la formarea, la dezvoltarea noastră

de influența nocivă a unor baluri - nu îndrăznesc să le numesc dans — și întîlnesc studenți și studente de la

dans!

într-o seară. Dans. Dar nu numai atît:

i:

na din sălile clubului, unde fotografatul nostru a surprins grupul de studenți amintit în reportaj

(Stînga sus)

dans". - Orchestra a Casei de Cultură prezintă în seara aceasta noi melodii

(Mijloc sus)

președintele U. I. S. Casa de Cultură

(Dreapta sus)

ri de odihnă" de organizat de Teatrul București pe scena de Cultură

(Stînga jos)

i în pauza unui spectacol sovietic

ini

(Dreapta jos)

Evenimentul serii este întîlnirea cu un grup de 250 de studenți și studente din Uniunea Sovietică, veniți să-și petreacă vacanța de iarnă în țara noastră. (E adevărat că ar trebui să punem totul la trecut, cei mai mulți am și uitat de vacanță. Dar, dat fiindcă rîndurile de față, în afara acestei paranteze, au fost scrise cu săptămîni în urmă, fiți îngăduitori).

Dar, înainte de dans a fost un spectacol cu muzică romînească, cu dansuri romînești și, în plus, cîntăreața de muzică romînească Angela Moldovan, care la București sau la Festivalul de la Varșovia are același mare succes.

De dansat, chiar mambo, e simp!u. Dar sînt necesare și impresii, declarații. Un grup care

discută destul de animat. Ea — Natașa Markova, studentă la Facultatea de științe juridice din Leningrad. Împrejur, mai mulți studenți de la diferite facultăți din București. Dar nu Dreptul român sau Codul lui Napoleon este la ordinea zilei. Viitoarea avocată se interesează de experiențele academicianului Parhon. Și are o mică plîngere: nu se găsesc cărți poștale cu vederi din București. Punct discuției. Tango!

Alt grup. Un inginer pe nume Victor Costin, recent absolvent al politehnicii din Kiev, profitînd de cunoașterea perfectă a limbii ruse, își înlătură pe rînd rivalii care îi făceau curte unei blonde studente din Moscova. Am auzit că prietenul Costin, ca orice veritabil Don Juan, este un bun spadasin, deci, mai bine să nu ne amestecăm în această chestiune.

Așa că... Să discutăm despre baletul Moiseev. Aprecierile sînt unanime: calificativul „foarte bine”. O singură obiecție o aduce un student din Moscova; dansurile populare sînt prea stilizate

în prezentarea lui Moiseev. Iar, într-o altă sală nu îndrăznesc să intrerup o discuție la care participă Oleg Poptov, Laura Rădulescu, Boris Taler și Valentin Dumitrescu.

Și așa, seara, sau mai bine zis noaptea, a trecut repede. Ora 2. Nu se spune adio, ci „la revedere” — pe cîrînd la festival, la Moscova. Care o să fie fericirii?

Dar pînă atunci să revenim la Casa de Cultură a studenților. Luni — repetiție cor; marți — repetiție echipa de dansuri; apoi ședința cercului de artă dramatică. Și aici, repetiție.

Iar la cercul „Prietenii prin corespondență” am fost rugați să publicăm adresa pe care pot trimite scrisori studenții din străinătate care vor să se folosească de oficiile cercului. Membrii cercului țin legătura prin scrisori cu peste 500 de tineri de peste hotare.

Deci, notați: Casa de Cultură a studenților. Pentru cercul „Prietenii prin corespondență”, Calea Plevnei 61, București.

Și înainte de încheiere, o invitație: veniți la Casa de Cultură și vă veți convinge singuri de cele relatate succint aici.

SERGIU BRAND

M O S C O V E I

a ATMOSFERA MOSCOVEI

Orice călător ce pășește pe artera principală a Moscovei se întreabă uimit: „Unde merg toți acești oameni atât de grăbiți?”. Un puls impetuos ritmează mișcarea acestui oraș dinamic, înflăcărat, nerăbdător să iasă în întâmpinarea vieții. Astfel este și tineretul Moscovei. El este plin de entuziasm și de energie, posedă o rezervă uimitoare de veselie și de umor, de idei serioase și de proiecte multiple.

La Moscova prietenii străini sînt primiți cu căldură. Este adevărat că uneori încercările lor de a vorbi limba rusă, întrebările lor atrag și glume, ceea ce însă nu împiedică să li se arate întotdeauna drumul de care întrebă. Dacă într-un magazin este prea multă lume, să nu vă sfiți să spuneți cu voce tare „la ne ponimaiu pa ruski” și veți obține într-o clipă tot ce doriți. Dacă vă place să stați de vorbă, adresați-vă oricărui tînăr moscovit și... unul sau două ceasuri din timpul vostru nu vă vor mai aparține.

Aceasta este atmosfera Moscovei, prietenoasă și caldă, variată și vioaie. Moscova îl încîntă pe noul venit și, îmbrățișîndu-l, nu-i mai dă drumul decît atunci cînd el recunoaște că a devenit „un adevărat moscovit”.

b BALETUL

Iată una din „specialitățile” Moscovei. Renumită în lumea întreagă. Centrul acestei arte este Teatrul mare din Moscova, clădit acum 200 de ani. Multă lume socotește corpul de balet de la Teatrul mare ca pe unul din cele mai bune din lume. El farmecă prin perfecțiunea și eleganța sa, prin simțul muzicii și prin plasticitatea sa.

Vă vom dezvălui un mic secret, cunoscut doar în interiorul teatrului și la Comitetul Internațional de Pregătire: specialiștii sovietici de coregrafie pregătesc un program mare și bogat ce se va prezenta la stadionul „Dinamo” în fața unui public de 70.000—80.000 de spectatori, care va fi oarecum o paradă a dansului.

Aceasta însă nu vă va împiedica să vizitați Teatrul mare. Veți avea prilejul să vedeți acolo baletul ca „Romeo și Julieta”, „Lacul lebedelor”, „Flacăra Parisului”, să participați la diferite concursuri artistice și la gala tinerelor talente ce va avea loc aici. Tot la acest teatru veți întîlni pe cei mai buni artiști ai scenei, stelele baletelor din Moscova și din alte capitale.

„Vinătorii” de autografe vor avea ce face, și dacă nu posedă încă pe acel al Galinei Ulanova, încununată la Londra cu titlul de „cea mai mare balerină a epocii”, nu vor trebui să scape ocazia.

BIBLIOTECILE

Dacă arta coregrafică nu vă spune nimic și dacă în locul muzei Melpomena preferați cărțile voluminoase, adresați-vă atunci bibliotecilor. Există peste 3.000 de biblioteci la Moscova și nu veți putea să le vizitați pe toate. Dar trebuie numai decît să aruncați o privire în Biblioteca „Lenin”. Aici au fost adunate 17.000.000 de cărți scrise în toate limbile din lume. Două sute de mii din ele sînt ediții ruse.

c CINEMATOGRAFIA

„Cea de-a șaptea artă” este reprezentată la Moscova prin două mari studiouri: „Mosfilm” și „Gorki”, precum și prin studiourile de filme documentare. Cineaștii sovietici se pregătesc să-și primească colegii lor străini.

Diferite probleme vor preocupa pe specialiștii filmului în cursul acestor întîlniri. Tinerii cineaști de la Școala superioară de cinematografie din R.D.G., de pildă, au și propus o temă de discuție: „Ce gen de erou de cinema interesează tineretul?”. Consiliul Central Britanic al Amatorilor Cineaști pregătește, de asemenea, o serie de întrebări. Cei ce vor lua parte la aceste discuții vor avea posibilitatea de a vedea numeroase filme prezentate în cursul Festivalului filmului la marele cinematograf „Udarnik” și să stea de vorbă cu cineaști și vedete de renume mondial.

CIRCUL

Nu vă mai întrebăm dacă vă place circul. Căci chiar dacă vă este indiferent, în timpul festivalului veți deveni, desigur, un adept frecvent și entuziast al acestei arte ambulante. De aceasta vor avea grijă cei mai buni artiști de circ din Moscova, Budapesta, Berlin și din orașele altor țări. Indrăzneala, îndemînarea și forța lor nu vă vor lăsa indiferenți. Circul acesta își va face intrarea în oraș în timpul unei cavalcade ce va străbate toată Moscova, luînd-o pe bulevardul „Sadovoie Koltso”, de-a lungul a 20 de km. Sperăm că veți participa la această defilare.

d DRUMURI PAVOAZATE

Cum se va prezenta Moscova în timpul festivalului? Problema aceasta este studiată de nenumărați arhitecți și decoratori.

Liniile generale ale proiectului de înfrumusețare s-au și fixat.

Aleca principală a festivalului va străbate tot orașul, de la Expoziția universală a Republicilor Sovietice pînă la marele stadion din Lujniki. Ea se va împărți în cinci părți, simbolizînd succesiv: pacea, munca, prietenia, dragostea și fericirea.

În fața stadionului se va înălța un calendar uriaș. Cele 15 file ale sale vor povesti în fiecare zi noul program al festivalului. Un „soare” mare, sprijinit de cinci atlânți (figuri mitice menite să sprijine cîte o operă arhitecturală), își va îndrepta razele spre Piața Manejului din centrul orașului. Alături de el va fi instalată o expoziție de fotografii reprezentînd locurile cele mai frumoase de pe pămînt. Piața „Trubnaia” (a țevăriei) va expune numeroase gravuri legendare. Bulevardul „Cistile-Prudî” (izvoarele curate) va fi rezervat expedițiilor polare și de aici, se va putea comunica cu expedițiile ce se află la cei doi poli ai pămîntului.

Va mai exista la Moscova și o „stradă a vitaminelor”, unde se vor putea afla vreo sută de rețete ce dau posibilitatea prelungerii vieții, „strada femeilor celebre”, „strada melodiei”, și încă multe altele, pe care conform cererii organizatorilor nu le putem dezvălui aici.

e EXPOZIȚIILE

La Moscova există 116 expoziții și muzee permanente. Toate vor fi puse la dispoziția curiozității participanților la festival. Una dintre cele mai mari expoziții este Expoziția agricolă și industrială a Uniunii Sovietice. În cele 76 de pavilioane ale sale e reprezentată economia întregii țări, începînd cu mostre de grâu și sfîrșind prin pavilionul „Energia atomică în scopuri pașnice”, unde veți avea posibilitatea să aflați cît de departe au ajuns savanții sovietici cu cer-

Orasul Festivalului

de la
A la Z

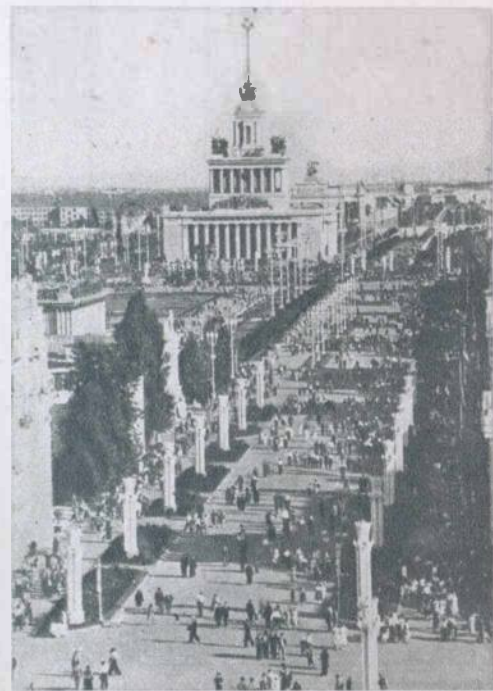
prezentare de LEV VOLODIN

Ce speranțe, ce vise nu trezește orașul celui de-al VI-lea Festival în mintea și în inima fiecărui tînăr! 30.000 de tineri vor avea bucuria să plece la Moscova. Alți mii vor aștepta cu nerăbdare înțoarcerea lor, dornici să afle ce s-a petrecut acolo, cum a fost și să pună alte mii de întrebări.

Colaboratorul nostru ne va prezenta aici o scurtă descriere interesantă a Moscovei, unde se vor desfășura cele mai frumoase întîlniri. Bineînțeles, a trebuit să alegă; dar să ne urmăm călăuza...

cetările în domeniul energiei nucleare și aplicării ei practice.

Incinta expoziției va fi locul celor mai multe întîlniri ale festivalului (de exemplu, aici se va organiza marea serbare a muncitorilor și țărănilor)

O altă expoziție, aceea a Muzeului Politehnic, prezintă ultimele noutăți ale tehnicii. Veți putea vedea funcționînd nenumărate mașini-unelte și le veți aprecia singuri calitatea. Printre acestea va fi și un model de turbină cu aburi cu o putere de 150.000 kW, precum și multe alte aparate. În sfîrșit, dacă, după ce le veți fi vizitat pe toate, vi se vor mai părea încă insuficiente, veți putea avea posibilitatea de a vă transporta pe o altă planetă în cursul „seratelor fantastice” de popularizare a științei.

F FETELE

Cînd vorbim despre fete, trebuie să vorbim și despre Moscova, deoarece fiecare va vedea pretutindeni grația și prospețimea lor. Li se vor rezerva săli numeroase, mai ales în seara de 31 iulie, care va fi „Sărbătoarea fetelor”. În cinstea lor vor avea loc concerte, spectacole, baluri, parade de modă și de costume naționale etc. Și dacă se vor menține aceleași bune tradiții ca la Festivalul de la Varșovia, băieții le vor prezenta în ziua aceea florile prieteniei.

G GALERIA TRETIAKOV

Este una din comorile artei rusești. În această galerie sînt expuse cîteva mii de tablouri. Puteți face aici cunoștință cu operele lui Repin, Wrubel, Surikov, cu cele ale pictorilor sovietici. Într-o altă galerie, aceea a muzeului Pușkin, tinerii amatori de artă vor găsi operele multor maeștri mari ai Europei occidentale.

H HOTELURILE

Hotelul este o necesitate materială de o mare importanță pentru fiecare călător, cu excepția poate doar a celor ce se deplasează pe jos sau pe bicicletă. Aceștia vor putea, de altfel, să-și ridice în voce cererile pe locul rezervat pentru aceasta lângă Moscova. Pentru zilele de 6 și 7 august s-a prevăzut un program variat cu serbări cîmpenești, focuri de tabără etc. Cred însă că majoritatea participanților vor prefera camera confortabilă de hotel în locul pînzei de cort. Din păcate, trebuie să vă întristez: numărul hotelurilor din Moscova nu e suficient pentru cazarea tuturor participanților la festival. De aceea, peste 4.500 de tineri vor trebui să se instaleze în camerele studenților de la Universitatea din Moscova. Locul acesta va satisface, de altfel, gusturile cele mai pretențioase. Ceilalți 25.000 participanți vor fi cazați în casele de oaspeți ale Expoziției agricole și industriale a Uniunii Sovietice.

Va fi, într-adevăr, un oraș internațional, unic în lume, compus din reprezentanți a circa 140 de țări!

I ÎNTÎLNIRI

Este foarte greu de indicat aici care vor fi locurile diferitelor întîlniri, deoarece nimic nu e încă definitiv, dat fiind numărul lor extrem de mare. Putem spune totuși că vor avea loc zeci și zeci de întîlniri de orice gen, pe interese, preferințe etc. Cităm mai ales întîlnirile pe profesii de diferite categorii. Una din acestea, consacrată viitorului tineretului, va privi învățămîntul profesional. Dezbaterile vor avea loc, de pildă, pe tema: „Ucenicia și problemele orientării și învățămîntului profesional — problemele dreptului la meserie și posibilitatea unei meserii după plac” etc.

La 4 august, fetele și băieții se vor îndrepta spre Piața Manejului, unde se va desfășura o întîlnire măreață a tineretului din toate țările și continentele pentru „Pace și Prietenie”. Dar și filateliștii și ceilalți vor avea întîlnirile lor.

K „KRASNAIA PLOȘCIAD”

Acesta este pe rusește numele Pieții Roșii ce se găsește în apropierea Kremlinului. De ce „roșie”? Ea se numește astfel de mai multe secole și, pe vremea aceea, cuvîntul roșu (krasnoie) însemna, de asemenea, frumos, draguț. După alte surse s-ar părea că piața a căpătat acest nume din

cauza culorii roșii a zidurilor Kremlinului. Piața aceasta e într-adevăr unul din locurile cele mai pitorești din Moscova. În Piața roșie se găsește fosta biserică Sf. Vasile — actualmente monument istoric — și marile magazine „Gum”. Societatea regală engleză a prietenilor dansului și-a exprimat în mai multe rînduri dorința de a organiza în această piață un mare bal public în timpul festivalului. Cu aceeași ocazie, se va putea vizita și magazinul „Gum”, unde se va afla marele bazar al festivalului. Aici vor fi prezentate sute de amintiri, de cadouri, ce vor face plăcere prietenilor, rudelor sau iubitei voastre.

KREMLINUL

Kremlinul, leagănul Moscovei, fosta reședință a tuturor țarilor de altădată, prezintă astăzi un ansamblu de monumente caracteristice remarcabile din vechea arhitectonică rusească. Ochiul turistului e pe dată atras de un turn cu mai multe etaje, deasupra căruia se înalță o cupolă aurită. Este cea mai înaltă construcție a Kremlinului, clopotnița lui Ivan cel Mare, și datează din secolul al XVI-lea. În stînga ei se ridică catedrala Sf. Arhanghel Mihail. Ea a fost clădită acum vreo patru secole și a servit ca mormînt marilor duci și țari ai Rusiei. Alături de ea, pe un soclu, se află celebrul „rege al tunurilor“ (țar pușka), turnat în 1586 de un simplu meșter turnător. Andrei Ciokov. Greutatea sa este de aproape 40 tone. Două persoane încap ușor în gura sa.

Kremlinul nu e numai o veche fortăreață, ci servește actualmente ca sediu al Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice. În ultimul timp, minunatele săli ale palatului Kremlinului au fost puse la dispoziția tineretului cu prilejul sărbătorilor, balurilor și întîlnirilor. Cei ce vor dori, vor putea să danseze în timpul festivalului în sala cea mare a Kremlinului, să rătăcească prin galeriile întunecoase ale fostelor apartamente țariste, să privească bogatele colecții de arme. Dar să ne oprim aici ca să nu vă plictisim; mai bine să vedeți toate acestea cu ochii voștri.

LUJNIKI

Dacă numele acesta nu era prea cunoscut la Moscova pînă de curînd, acum însă îl știe toată lumea. Lujniki este un cartier din Moscova unde a fost ridicat cel mai mare stadion al orașului, stadionul „Lenin“. El a fost construit de tineret în 1956. Este oarecum un oraș al sporturilor, care pentru a fi vizitat, necesită cel puțin 3 zile. Complexul acesta cuprinde 11 terenuri de fotbal, un palat al sporturilor cu 15.000 de locuri, 29 terenuri de tenis, 16 de volei și 16 de baschet. Pe tribunele ce mărginesc arena centrală, unde va avea loc deschiderea festivalului, încap 103.000 spectatori.

Pe stadionul „Lenin“ se va desfășura cea de-a III-a ediție a Jocurilor internaționale sportive ale tineretului. Dar, deoarece nu dorim să anticipăm, ne vom mărgini doar să spunem că în cursul jocurilor precedente, care au avut loc la Vargovia, s-au bătut 2 recorduri mondiale, 5 europene și peste 100 naționale. Interesul ce-l trezește această întîlnire în rîndurile nume-

roșilor sportivi din diferite țări ne face să presupunem că în cursul celei de-a III-a ediții a acestor jocuri se vor realiza performanțe mari.

La stadionul Dinamo, care are 54.000 de locuri, vor avea loc întrecerile sportive ale festivalului, la care vor participa cluburile sportive ale amatorilor, cele destu-denți, de muncitori etc.

m

METROUL

Se spune acum destul de des: „Cine n-a văzut metroul, nu cunoaște Moscova“. Metroul e marea mîndrie a orașului, „monumentul său subteran“. Cele 41 de stații ale metroului din Moscova reprezintă un ansamblu arhitectural de o mare frumusețe. Îl

puteți aprecia singuri aruncînd o privire pe clișeu nostru, unde e reprezentată stația „Komsomolskaia“. Lungimea metroului din Moscova depășește 60 km. În fiecare zi, trenurile electrice transportă aproape 3.000.000 de călători.

P

PARCURI

După o zi bogată în peripeții veți avea, fără îndoială, nevoie de o destindere, de o plimbare. Dacă vă plac divertismentele vesele, concertele în aer liber, decorurile bogate, duceți-vă la Parcul Gorki, care se numește aici Parcul de cultură și odihnă. El se întinde de-a lungul fluviului Moscova pe o distanță de 7 km. Alea centrală e rezervată unei interesante expoziții artistice a festivalului. Unul din evenimentele însemnate ce vor avea loc în parc va fi serbarea nautică. Dacă doriți să rideți cu poftă, nu uitați să mergeți la serata veseliei, ce va avea loc la 4 august în parcul de cultură. În sfîrșit, dacă vreți să fugiți de zgomot, de veselia generală și să aveți întrevvedere în doi cu acel (acea) pe care l-ați cunoscut la festival, vă veți îndrepta spre unul din cele 27 parcuri din Moscova, unde aleile întunecate și potecile izolate sînt locuri ideale pentru asemenea conversații.

r

RELIGIA

Religia practică de majoritatea populației credincioase a Uniunii Sovietice e cea ortodoxă. Se spunea altădată că Moscova e orașul sutelor de biserici. Astăzi există mai puține biserici, o parte din ele fiind transformate în monumente istorice, ca, de pildă, catedrala Sf. Vasile, care se află în Piața roșie, sau bisericile Kremlinului. Totuși, multe din ele sînt folosite de enoriașii lor. Vechea biserică a mănăstirii Novodevici e ca și

înainte deschisă cultului, iar catedrala Elhovski e și ea foarte mult frecventată. La 70 km de oraș se găsește una din mănăstirile cele mai celebre pentru credincioși, mănăstirea Toițe-Sergheievskie. Toate acestea sînt locuri interesante unde pot avea loc convorbiri între tinerii creștini și personalitățile bisericii rusești. Tinerii musulmani vor fi și ei mulțumiți de moscheia din Moscova, iar bapțiștii de templul pentru bapțiști.

t

TEATRU

Moscova are 34 de teatre. În timpul festivalului 22 din ele vor asigura exclusiv reprezentațiile din programul festivalului. Pe lângă acestea, participanții vor mai avea la dispoziție 6 săli de concert, 60 case de cultură, 16 estrade ridicate în cele mai mari piețe din Moscova. Numărul spectatorilor va putea atinge 120.000 simultan.

U

UNIVERSITATEA

Dacă ești student, vei vizita, desigur, Universitatea din Moscova. Această clădire înaltă de 32 etaje se ridică pe Colinele lui Lenin, pe malul fluviului Moscova. De pe terasa celui de-al 20-lea etaj se poate avea o perspectivă excepțională a orașului. Jos de tot, în spatele fluviului, se ridică în relief marele oval al stadionului Lujniki. Cele 12 facultăți ale universității numără 22.000 studenți de 57 naționalități. O vizită amănunțită a tuturor sălilor ar cere o anumită rezistență fizică, căci dacă doriți să o faceți trebuie să străbateți peste 145 km.

Universitatea va fi centrul programului studenților veniți la festival. Clubul internațional al studenților va fi instalat în holurile sale luxoase. Cetatea universitară va fi locul întîlnirilor neoficiale, un adăpost unde să te odihnești sau unde vei putea avea o conversație amicală, în cafeneaua studentească. În club veți putea auzi convorbiri despre diferite teme ca, de pildă: „Călătorii interplanetare“, „Studenții și cultura mondială“, „Universitatea și societatea“, „Reforma învățămîntului“...

V-ați specializat poate în vreo ramură puțin comună a științelor și aveți de verificat vreo ipoteză sau doriți să știți ce gîndesc despre aceasta colegii voștri străini? Nimic mai firesc. Vor fi organizate 9 seminarii închinare studenților cu aceeași specializare. În cursul acestor conversații veți avea prilejul să luați contact cu reprezentanți ai Uniunii Studenților Panbirmani, ai Federației Studenților Universitari din Ecuador, cu Biroul African al Studenților Indieni și cu nenumărate organizații care și-au exprimat dorința de a participa la festival.

Z

„ZDRAVSTVUIE“

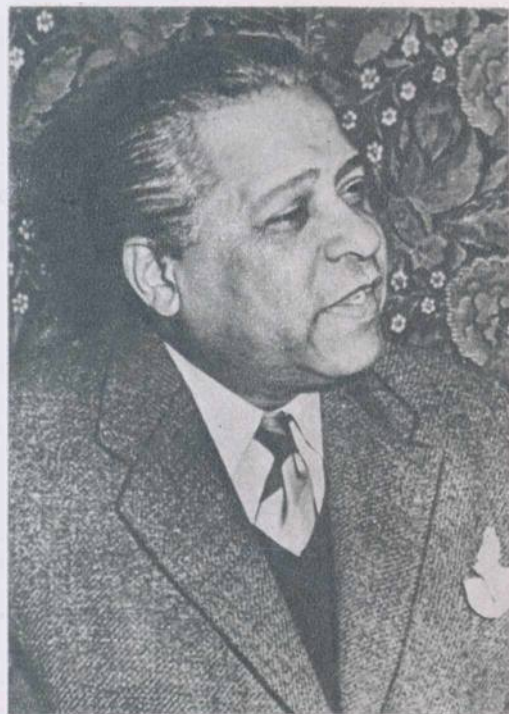
Veți auzi cuvîntul acesta pretutindeni la Moscova. La gară, cînd tinerii și tineretele vor veni să vă întîmpine, pe stradă, cînd vă veți apropia de persoane străine. Vi-l veți însuși pe loc, foarte repede și nu-l veți mai uita. Căci el simbolizează pacea, prietenia, salutul și urările de sănătate. Este cuvîntul rusesc de bun venit.

În așteptarea sosirii voastre la întîlnirea tineretului lumii, tinerii și tineretele din Moscova vă zic: „Zdravstvuite, dragi prieteni! Fiți bineveniți în orașul nostru. Vă așteptăm și vă salutăm cu hucurie. Vă vom primi ca pe oaspeții noștri cei mai dragi!“

O posibilitate minunată

Convorbire cu poetul cuban NICOLAS GUILLÉN

— Se spune adesea că tineretul este viitorul nostru. Ce părere aveți?

— Nu-mi închipui un viitor fără pace. Pacea în lume și viața omenească sînt, după mine, două noțiuni de nedespărțit, sau cel puțin ar trebui să fie astfel. Tineretul are o mare răspundere, aceea de a asigura pacea. Dacă tinerii vor, nu vor mai fi războaie care să-i nimicască pe cei mai buni dintre ei. Or, tineretul este ceea ce avem noi mai scump, și ca atare trebuie să-l păstrăm. Dar mai bine ca toți aceasta poate s-o facă însăși tineretul.

— Care este după dumneavoastră idealul de viață al unui tînr din zilele noastre?

— Toți tinerii și toate tinerele trebuie să se dezvolte armonios. Ei trebuie să se intereseze de domeniile cele mai diferite ale vieții. Ei nu trebuie să se cultive numai din punct de vedere spiritual, ci să-și și oțelească corpul prin exerciții fizice. Toată existența lor trebuie să corespundă nevoilor progresului omenesc. Idealul lor de bază trebuie să fie lupta pentru pace în lumea întreagă. Numai pacea le va păstra viața și le va da posibilitatea dezvoltării spirituale.

— Care este părerea dumneavoastră despre festivalurile tineretului?

— Nu pot să le apreciez atît cît ar trebui. Pun mai ales mare importanță pe schimburile culturale. Este desigur mai folositor pentru tineret să se cunoască direct, prin concursuri și alte manifestări ale festivalului, decît cu ajutorul cărților, filmelor sau povestirilor prietenilor care au mers în cutare sau cutare țară.

— Ce credeți despre participarea tineretului Americii Latine la cel de-al VI-lea Festival?

— În linii mari, știu că în America Latină tineretul este entuziasmat de pregătiri. Pentru noi, în America Latină asemenea festivaluri au o importanță deosebită. Este vorba de ignoranța care există în emisfera orientală în privința culturii Americii Latine, ale cărei tradiții bogate provin din timpurile cele mai străvechi. La crearea culturii noastre au contribuit negrii, indigenii și albi. Pe baza acestui amestec de rase au apărut popoare noi cu trăsăturile lor naționale specifice. Dar istoria nu i-a menajat. Cauzele cele mai diferite au împiedicat ca spiritul lor național să se dezvolte din plin. Este ciudat, dar s-a întîmplat astfel încît multe din țările Americii Latine n-au avut pînă acum nici un fel de contact cultural, mai stabil și mai strîns. Și, bineînțeles, evenimente ca Festivalul de la Moscova reprezintă posibilități minunate pentru popoarele Americii Latine, nu numai de a cunoaște și aprecia celelalte popoare, ci și de a se cunoaște și aprecia reciproc. Delegațiile tineretului din America Latină trebuie să asiste neapărat la cea de-a VI-a sărbătoare a tineretului lumii iubitor de pace.

M. A.

„Tineretul egiptean aclamă cel de-al VI-lea Festival“

de dr. MUHAMMED ABDEL ALLAM (Egipt)

Tineretul nostru așteaptă cu nerăbdare festivalul, cînd va avea bucuria de a se întîlni cu tineretul lumii ce ia dat tot sprijinul în timpuri excepțional de grele.

Toate organizațiile de tineret inițiază competiții și elaborează programe pentru pregătirea tinerilor ce vor reprezenta scumpa noastră patrie la viitorul festival. Toate organizațiile s-au grupat într-un singur organ care, în linii mari, realizează politica țării față de tineret. Acesta este Consiliul superior pentru tineret și cultură fizică pe care am cinstea să-l reprezint.

Vom grupa reprezentanții organizațiilor celor mai diferite ce se vor interesa de pregătirile festivalului. Vom organiza competiții locale, vom stabili componența delegației ce va reprezenta Egiptul la festival. După cum sper, vor putea fi văzuți la festival 450 tineri egipteni și încă alți două sute de sportivi ce vor participa la competițiile sportive. Printre organizațiile ce au dorit să participe la festival cităm 4 universități egiptene cu 65.000 studenți, institute cu aproape 9.000 studenți, școli secundare și tehnice de resortul Ministerului Învățămîntului Public cu aproximativ 136.000 elevi, tinerii din organizația „At — Takhrir“ — strîns legată de sindicatele muncitorești — , și alte grupări diferite ca, de pildă, Uniunea Cluburilor de districte, Asociațiile tinerilor musulmani și creștini, Societatea tinerelor fete creștine etc.

Voi spune fără exagerare că tot tineretul din aceste organizații dorește foarte mult să cunoască fericirea de a-și reprezenta țara la viitorul festival.

Tineretul egiptean și conducătorii săi aclamă acest festival și tot ceea ce contribuie la întărirea prieteniei și păcii în lumea întreagă.

În concluzie voi spune: Tineretului lumii dornic de libertate, îi transmit recunoștința tineretului egiptean pentru sprijinul ce l-a dat poziției sale în lupta împotriva colonialismului. Tineretul nostru așteaptă ziua cînd va avea bucuria de a se întîlni cu tineretul lumii.

Scrisorile PRIETENIEI

„Primesc 15 scrisori pe zi“

Datorită cititoarei noastre din Islanda, Solveig Einarsdattir, și revistei noastre care i-a publicat adresa, 300 de cititori din diferite țări au putut să-și găsească prieteni prin corespondență în Islanda. În scrisoarea pe care ne-o scrie, Solveig ne spune: „Vă mulțumesc că mi-ați publicat adresa. Rezultatul a fost că am primit peste 300 de scrisori de la cititori din Polonia, Ungaria, R. D. Germania, Danemarca, Finlanda, Anglia, România, U. R. S. S. și Italia. Acum primesc circa 15 scrisori pe zi. Nu pot să răspund imediat la toate, dar fiecare va primi răspuns, căci am împărțit scrisorile la mulți alți tineri islandezi ce doresc să aibă prieteni în străinătate. Vă mulțumesc încă o dată“.

SOLVEIG EINARSDATTIR
Hrefnugata. 2. Reykjavik Islanda

Cine orea să corespundă cu noi?

GERARD PIRES, 161, RUE DU BARBATRE, REIMS (MARNE) FRANȚA: despre literatură, sporturi, explorări submarine, filatelie, în franceză, germană și engleză.

ABUZEID MOHD ALI, GOVT. SECONDARY SCHOOL, ATVANA, REPUBLICA SUDAN, în limba engleză, cu toate țările pe teme diferite.

ASHOKE KUMAR DAS, 266 GOPAL LAL TAGORE ROAD, CALCUTTA 36, INDIA: în limbile engleză sau bengaleză, cu toate țările despre filatelie, fotografii, cărți poștale, sporturi.

LAURA BNAVO, CORREO NIPAS, ORILLA DE ITATA, PROV. DE NUBLE, CHILE, tinăra de 23 de ani, cu toate țările, în spaniolă, engleză, franceză, italiană, portugheză, despre reviste, filatelie, obiecte de artă populară.

MAURICE VANDERBRUGGEN, KAPELSTRAAT 154, HOBOKEN, BELGIA: cu toate țările în limbile: engleză, germană, spaniolă, franceză și olandeză, despre agricultură, literatură, cutii de chibrituri.

EVA SRBOVA, LESNO 118, P. DRISY, OKRES BRANDYSNAD LABEM, CEHOSLOVACIA: este o tinăra pianistă, foarte bolnavă și ținută de foarte mult timp la pat. Dar lubeste viața. Ființele omenesti și dorește să participe la bucuriile și la grijele tineretului lumii. Îi place mai ales muzica și literatura și se interesează de revistele și viața din celelalte țări. Cunoaște engleza, franceza, germana și rusa.

HELLER KORNELIA, KOER UTCA 13/A, BUDAPEST X, UNGARIA: în franceză, engleză și maghiară cu toate țările, pe teme diferite.

MADOLCIU LILLY, STR. FOIȘOR NR. 27, RAIONUL TUDOR VLADIMIRESCU, BUCUREȘTI, ROMÂNIA: în engleză, română și rusă, cu toate țările.

KRZYSZTOF MAJEWSKI, WARSZAWA 61 POSTE RESTANTE, POLONIA: cu Spania și țările Americii Latine, despre cultură, literatură etc. în spaniolă și polonă.

K. GOLDBLOOM, 1 A MOUNT STREET, NOWBRAY, CAPE-TOWN, AFRICA DE SUD: în engleză, cu tineri din țările Europei de răsărit.

HORST FREDDE, SPREESTRASSE 50, ERKNER BEI BERLIN, R.D.G.: cu Islanda, Vietnam și Ungaria despre filatelie și altele.

BAKIR HASAN, ARDJUNA 17, SEMARANG, INDONESIA: student, în vîrstă de 20 de ani, despre reviste, filatelie, în engleză și arabă.

REȚINEȚI ACESTE DOUĂ ADRESE

„Clubul prietenilor prin corespondență“. Calea Plevnel, nr. 61, București, România: în toate limbile, cu toate țările, pe teme diferite: schimb de fotografii, de cărți poștale, de reviste, de timbre poștale, de cîntece și de dansuri populare, de păreri despre cinema, istorie, turism, teatru, sporturi etc.

„The International Syrian Hobbies Club“ P. O. Box 225, Aleppo, Siria: în engleză, franceză, Italiană, arabă, armeană și turcă, cu toate țările.

Un club al „Prietenilor prin corespondență“

Cititorul nostru Corneliu Pascal, din București (România), este unul dintre acei despre care se poate spune că a folosit din plin rubrica noastră „cine dorește să corespundă cu noi“. Puțin timp după ce i-am publicat adresa în revista noastră, am primit de la el o scrisoare în care ne spune printre altele:

„Datorită acestor adrese mi-am găsit nenumărați prieteni în diferite țări. Astfel am făcut un schimb interesant de timbre cu D. P. Singh (India), un schimb folositor de informații despre arta și obiceiurile popoarelor noastre cu Brigitte Henkel (Germania) etc. Vă trimit alăturat fotografiile citorva plicuri primite din cele mai diferite țări: Liban, Franța, Islanda, India, Anglia, Italia, Brazilia, Germania etc.“.

De curînd am primit o altă scrisoare de la prietenul nostru Corneliu în care ne comunică o inițiativă interesantă. Iată un fragment din această scrisoare:

„Zilele acestor un grup de prieteni și cu mine ne-am hotărît să înființăm un club al „Prietenilor prin corespondență“. Scopul nostru este de a vorbi despre viața noastră, despre munca și realizările noastre și de a face cunoscut tineretului lumii viața tinerilor romini. Vrem totodată să contribuim la crearea legăturilor de prietenie dintre tinerii din lumea întreagă. Dragi prieteni, ce părere aveți

despre inițiativa noastră și ce sfaturi ne puteți da? Am fi fericiți să primim îndrumările și ajutorul dumneavoastră pentru activitatea clubului nostru“.

Am dori să-l răspundem dîndu-i cîteva idei. Poate că acestea vor folosi și altor tineri ce au inițiative de felul acesta. Iată deci ce i-am scris:

„Comitetul nostru de redacție ține să vă arate recunoștința sa și să vă felicite pentru inițiativa atât de fericită de a crea un club. Credem că aceasta este o inițiativă ce merită să fie dezvoltată, căci astăzi, mai mult ca oricînd, tineretul trebuie să întărească legăturile de prietenie cu toată lumea. Nu credeți că ar fi bine ca clubul vostru să stabilească un schimb de corespondență în legătură cu numele la publicăm? Ați putea discuta în clubul vostru despre scrisorile primite și să ne trimiteți pe cele mai bune, precum și impresii de ansamblu. Clubul vostru s-ar putea adresa unor tineri din străinătate, cerîndu-le părerea lor despre înființarea unui club ca al vostru în țara lor. Ați putea, de asemenea, organiza dezbateri prin corespondență în legătură cu anumite probleme ca festivalurile, schimburile internaționale, pacea, prietenia, cinematograful etc. Dezbaterile acestea s-ar putea ține sub patronajul simbolic al Tineretului lumii. Ați putea, în sfîrșit, să ne comunicați conținutul discuțiilor voastre și al scrisorilor prietenilor voștri depărtați. Ce părere aveți despre aceasta?“

Cîteva din scrisorile primite de Corneliu Pascal.

Vor să corespundă cu tineri din România:

SUZANNE BRANS, 78, RUE STEVENS DELANNOY, BRUXELLES II, BELGIA, cu elevi și studenți ce doresc să devină învățători sau profesori. Are 17 ani. În limba franceză.

RYLEWSKI EUGENIUSZ, ZABRZE, UL. SZCZESC BOZE 19, POLONIA, are 23 de ani, inginer mecanic, despre diferite probleme, în limbile franceză, italiană, engleză, germană.

REGINA SCHNEIDER, BERLIN-BIEDSDORF, KONIGSTRASSE 50, R.D.G., se interesează de sport și schimburi filatelice, în limba germană.

BUKAJZO JERZY, BYTOM, UL. ROOSEVELTA 45/8, POLONIA, 23 de ani, inginer, despre sporturi nautice, alpinism, timbre, în franceză, engleză, italiană.

A TENȚIEI NU MAI SCRIEȚI PE ADRESELE:

Dany sacny, la Clermont Ferrant, Franța, care a plecat să-și facă serviciul militar. Mama sa se scuză că nu poate răspunde la scrisori.

Jana Moed, din Boston, S.U.A. a primit foarte multe scrisori și se scuză dacă va întârzie să răspundă la unele din ele.

Bethara Salecha David, din Iordania se scuză față de prietenii cărora nu le-a răspuns încă, dar fiind marele număr de scrisori primite.

Tineretul în primejdie

Din nefericire, nu am citit în revista voastră nici măcar un articol închinat acestei probleme atât de importante, despre delincvența juvenilă. Poate că este într-adevăr complicată, totuși trebuie discutată.

Faptul că în cursul celor din urmă ani problema aceasta a căpătat o importanță specială a fost semnalat de multe persoane competente. Au demonstrat-o și statisticile. După o notă publicată de Biroul Federal al Anchetelor Judiciare s-au comis la noi în țară în timpul celor 12 luni ale anului 1956 2.534.000 delictelor serioase, ceea ce ar însemna 7.094 pe zi. Cu multă îngrijorare am citit declarația directorului Biroului Federal, Edgar Hoover, care afirmă că anul trecut numărul delincvențelor a fost cel mai ridicat de la înființarea statisticii criminaliste.

Sînt mulți care afirmă că problema criminalității este o chestiune de educație a tineretului. Și așa și este. După „New York Times Magazine”, numai la New York ar exista 65 de bande de pușlamale, cuprinzînd cam 3.000 de tineri. Vîrsta lor nu trece de 15-16 ani, majoritatea din ei nu mai merg la școală și nu au nici o ocupație stabilă.

Opinia publică este foarte alarmată de o asemenea stare de lucruri. Mi se pare că problema ar trebui să atragă atenția organizațiilor de tineret, inclusiv a celor internaționale. Bineînțeles, nu este cazul să se afirme că întregul tineret este în primejdie. Dar o bună parte este efectiv în pericol și le-am face un foarte prost serviciu dacă am închide ochii în fața acestor fapte. Este necesar să se studieze în mod serios cauzele depravării lor și să găsim mijloace pentru a le putea elimina. O parte din tineret este amenințată și trebuie salvată la timp: „Tineretul lumii” poate și trebuie să contribuie la aceasta.

BILL JOHNSTON, S.U.A.

Și noi vrem să contribuim...

Pentru mine cititul revistei este o adevărată plăcere — de mult aveam intenția să vă felicit pentru treaba atât de bună și nobilă pe care o faceți. Acum cîteva zile am fost numită secretara unui club filatelic feminin. Clubul nostru este totodată un club de orientare și de aceea dorim să primim revista voastră pentru a putea astfel contribui la mișcarea mondială a tineretului.

EUGENIA DIAZ M. Mexic

Colectarea de programe nu a avut încă succes în Europa

Aș vrea să vă mulțumesc călduros pentru publicarea propunerii mele în „Tineretul lumii”. Regret că sînt obligat să vă informez că toți tinerii ce mi-au scris și mi-au trimis programe nu mi-au cerut să le trimit în schimb programe englezești.

În ultimele luni am făcut economii serioase și sper să vă văd la Festivalul de la Moscova. Aș vrea să știu dacă colectarea de programe va fi reprezentată acolo.

DEREK BLEAKELEY-Marea Britanie

O scrisoare din Africa neagră

Publicăm doar un fragment care vă va rezuma esențialul cuprinsului:

Sîntem doi prieteni africani, senegalezi, originari din Podor, la cincizeci de kilometri de Dakar. Fiind amîndoi elevi, ne-am petrecut vacanțele anului 1956 la Dakar numai pentru a fi în contact cu tineretul capitalei, care din punct de vedere politic și social este mai evoluat decît noi. Tineretul senegalez este pătruns de spiritul de comunitate.

Prietenul meu și cu mine ne-am entuziasmat încă din 1953 pentru mișcarea de prietenie și de unitate nu numai a tuturor orășenilor, ci și a tineretului de la sate din lumea întreagă. Doriința noastră a fost să participăm și noi la festivalurile, la congresele voastre. Dar amenințarea cu închisoarea este o piedică serioasă în calea idealurilor noastre, căci, deși nu sîntem nici politicieni, nici comuniști și nici socialiști, riscăm să fim dați afară din școală, să fim închiși

Diaw în grădina

sau chiar exilați. Ne mîrginim deci să fraternizăm cu voi de bună credință și în mod cinstit.

Transmițeti salutările noastre prieteniești tineretului din lumea întreagă.

DIAW și LY—Podor

Găsiți pe cineva care merită să capete un abonament

A lăturat vești găsi două cupoane poștale internaționale care vor putea servi la abonarea unui tînăr nevoiaș la „Tineretul lumii”. Aș dori să corespondenz în franceză sau germană cu o tînără sau un tînăr, de preferință cu cineva care cunoaște și alte limbi străine.

SENECA CRESCENT, Branford (Ontario, Canada)

Unde este tehnica?

A stăzi am primit „Tineretul lumii” pentru a doua oară. Sînt entuziasmat de forma și de conținutul său. Bineînțeles, ar mai trebui schimbate unele lucruri: de pildă, ar trebui prezentate mai multe noutăți tehnice...

JURGEN SAGER, Rechlin (Müritz) R.D.G.

După cum v-a comunicat redactorul nostru șef în ultimul număr, mă voi asocia eforturilor voastre din luna aceasta. Nu este o sarcină prea ușoară, căci primesc poștă de două ori pe zi și din mulțimea scrisorilor trebuie să le aleg pe cele mai bune. M-am hotărît totuși să public cîteva din ele cu teme foarte diferite, conținînd critici sau sugestii. Mai întii cîteva cuvinte către Derek. Trebuie să știi că la festival vor fi reprezentate toate interesele. Fără îndoială, vei putea să te îndeletnicești cu ocupația ta favorită și vei putea colecta semnături de la cei mai mari campioni. Bineînțeles, dacă vei avea norocul să fii ales delegat la festival!

Dragă Bill Johnston, scrisoarea ta ne-a mișcat foarte mult, căci ridică o problemă importantă, discutată în multe țări. Dacă vei răsfoi cîteva din numerele vechi ale revistei noastre, vei putea constata că subiectul acesta „arzător” a fost atins de mai multe ori. Totuși socotim că este folositor să discutăm o asemenea temă pe larg într-unul din numerele viitoare, căci merită să ne rețină atenția. S-a vorbit despre aceasta și în multe ziare. O anchetă făcută de „Romans-Magazine” (Canada), de pildă, ne aduce de curînd la cunoștință: „În primul an al celui de-al doilea război mondial delincvența juvenilă a crescut cu 25%!” Prieteni cititori, ajutați-ne să prezentăm tema aceasta în revista noastră. Credeți într-adevăr că este o primejdie pentru tot tineretul? Cum se prezintă problema aceasta în țara voastră, ce legătură există între ea și diferitele domenii de interese, ca filmul, dansul etc...? Cum ar putea fi stăvilită și care sînt motivele ce o cauzează? Trimiteti-ne punctele de vedere ale personalităților, pedagogilor etc. din țara voastră, precum și cifre, statistici, fotografii, anchete făcute în rîndurile tineretului...

E rîndul vostru acum! Luați tocul și scrieți-mi!

Pe luna viitoare.

Al vostru,

SIPPEL

SUNĂ BUCIUMUL LUI ȘTEFAN VOIEVOD

Din cenușa vremurilor apuse, răzbate prin șir de secole, spre vremea noastră de azi, chemarea de buciom a lui Ștefan cel Mare. La sunetul melodios care înfioară plaiurile moldovene, răsar ca frunza și iarba pedestrași sau călăreți ușori, pe cai pitici și iuți, fluturind steaguri în bătaia vântului, având drept arme ucigătoare uneltele cu care scormoneau brazda străbună. Încotro se năpusteau ei ca grindina, nu se mai știe... Poate spre Podul Înalt sau spre Vaslui, spre Valea Albă sau spre Baia!? În 34 derăzboaie purtate cu năvălitorii turci întru apărarea libertății, vitejia acestor pămînteni de rînd — răzeși, țirgoveți, țărani — se încununase de izbîndă. Și în tot atîtea războaie, care au înroșit rîurile Moldovei cu sînge omenesc, acum 500 de ani, primul care slobozea săgeata în vrăjmași era însuși Ștefan Voievod, a cărui slavă de domn înțelept și clarvăzător se întemeia pe puterea norodului, cum o mărturisea singur prin pana poetului Alexandru Vlahuță: „El mi-a fost puterea-n luptă, și în liniște norocul...”

Există o istorie, neatestată de cronicari, a poporului nostru, care glorifică faptele de eroism ale înaintașilor, stăruitoare peste vremuri. O pagină nepieritoare a acestei istorii este chipul lui Ștefan cel Mare (1457-1504), care trăiește viu și măreț în amintirea poporului român. De numele lui se leagă cetăți și mănăstiri, drumuri și locuri, fîntîni și codri, fapte și oameni. Letopisețul vieții lui Ștefan este însuși letopisețul zbuciumatei Moldove din secolul al XV-lea, viteaza țărișoară călcată de hoardele turcești, dar neîngenuncheată de puzderia steagurilor verzi ale sultanului Mehmed al II-lea.

Azi, după 500 de ani de la înscăunarea lui Ștefan ca domn al Moldovei, acest letopiseș este tot atît de viu ca și în acele vremi. Poporul nostru cinstește memoria domnitorului patriot într-o mare sărbătoare națională. Dinspre Iași și Suceava, Putna și Vaslui te cheamă, în aceste zile, să străbați drumurile moldovene, buciumul lui Ștefan Vodă. Auzi-l...

Într-un amfiteatru studențesc

S-au întîlnit în aceeași sală cîteva sute de studenți din București, Cluj și Iași. Ei au pregătît o sesiune științifică de referate

privind personalitatea marelui domnitor. În liniștea sălii, studenții Dumitru Atudoroaie, Alex. Zub, Elena Irimia, Aurora Dima și încă alții își citesc lucrările care reînvie în cuvinte omagiale trecutul glorios de luptă al lui Ștefan Vodă. Într-o sală veșină, alt grup de studenți ascultă cu interes referatul „Semnificația daniilor făcute de Ștefan cel Mare bisericii moldovenești”, ținut de studenta Mara Nicorescu. Studenții filologi i-au închinat viteazului domnitor poezii, povestiri, piese istorice, din care citesc fragmente în cadrul unei șezători literare. Hotărît lucru, nu numai în sălile universității „Alex. Ioan Cuza” sună buciumul lui Ștefan, ci auzi-l, mai cu osebire, undeva, mai departe, la cîteva ceasuri de mers cu trenul de aci, de la Iași...

În drum spre Suceava

Te cheamă alte plaiuri moldovene. Un grup de excursioniști scrutează din tren, de la fereastra vagonului, depărtările albastre. Și-au luat tovarăși de drum pe acei rapsozi anonimi care au cristalizat în limbajul cu dulce mireasmă al folclorului nostru figura luminoasă a lui Ștefan Vodă.

Din frînturile unor homerice cînturi, transmise din generație în generație și cizelate artistic, de sufletul vibrînd de simțire al poporului se intrupează majestuos chipul domnitorului moldovean, rămas în folclor ca un erou de legendă.

În tren, prietenii deapănă firul unor frumoase balade, cum ar fi „Movila lui Purcel” sau balada despre Podul Înalt, cîntece de leagăn legate de figura domnitorului sau străvechi colinde. Suceava a îmbrăcat straie de sărbătoare. Pe străzi e animație, un dute-vino fecund, spre mănăstirea Nirăuți, locul de ungere al domnitorilor, sau spre Voroneț, spre expoziția deschisă la muzeul regional, sau spre Școala mixtă nr. 1, care de acum înainte poartă numele lui Ștefan cel Mare. Într-una din săli e liniște desăvîrșită. Profesorul de istorie Nicodim Iscuși evocă momente din viața lui Ștefan. În cuvintele sale calde, cei prezenți la festivitate deslușesc parcă siluetele călăreților moldoveni la Codrii Cosminului. Peste cîteva clipe s-a tras cortina. Pe scenă au

apărut, în costume de epocă, boieri, răzeși, curteni... În mijlocul acestora, Ștefan Vodă. Se prezintă actul III din puterica dramă istorică „Apus de soare” de Barbu Delavrancea. Actorii nu sînt consacrați... Sînt elevi din clasa a X-a, care duc pe scenă chipul viteaz, drept și înțelept al marelui voievod, acela care, în clipa arderii rânii sale cu fierul roșu, spre uimirea medicilor, deși suferă chinurile groaznice, îndură durerea, povestind celor de față una din luptele sale. Cu o superbă bărbăție în glas, Ștefan spune: „Io am fost biruit la Războieni și la Chilia, Moldova a biruit pretutindeni”...

Îndată ce cortina a căzut, pe ferestrele larg deschise ale sălii intră un sunet de buciom, apoi altul. Cheamă pe vizitatori spre alte locuri...

La poarta cetății de scaun

Pe fruntea unei coline împrejmuite de stejari și pini fremătători, la răsărit de Suceava și la marginea acesteia, strălucesc azurul cerului, ruinele cetății de scaun a lui Ștefan Voievod. Zidurile înnegrite de vreme și inverzite de mușchi povestesc molcom despre toate faptele de arme ale viteazului domn moldovean, la care au fost martore. Urmele turnurilor circulare, din înălțimea cărora străjerul scruta depărtările, platformele pentru artileria cetății, beciurile pentru condamnați, șanțurile de împrejmuire și întărire, sala de consiliu a domnitorului, muniția, cuptoarele de pîine, grajdurile și foșnetul codrilor seculari — toate, toate își au una și aceeași poveste, toate au văzut cum de trei ori au ajuns turcii pînă la poalele cetății, în timpul lui Ștefan, și tot de atîtea ori au fost făcuți o apă și-un pămînt.

Aci, la Suceava, cetatea de scaun a lui Ștefan, unde cu sute și sute de ani în urmă își cadetău pașii străjile, cercetînd zarea, vin azi vizitatori din întreaga țară: muncitori, țărani, elevi, studenți... Din cetate au rămas numai ruine, vremea nemiloasă, furtunile năpraznice au mușcat din zidurile de piatră sarmațiană îmbibate cu mortar, ticăloșia lui Dumitrașcu-Vodă Cantacuzino,

unealta turcilor, trădător de țară, a făcut ca în 1675 arnăuții turci să sape la temelia cetății și să introducă exploziv, dărâmind-o. Cetatea se surpase prin trădare, iar nu prin ingenunchere în fața turcului. Dar ruinele care au rămas sînt de ajuns, acum, la ceas de cinstire, să încinte ochiul și sufletul vizitatorului, să reinvie din adîncul lor acel cîntec răzășesc al unor vestiți rapsozi, plin de admirație pentru marile Ștefan, care se auzea adesea, în subseară, la poarta cetății: „Ștefan, Ștefan, domn cel mare, | Seamăn pe lume nu are, | Decit numai mîndrul soare. | Din Suceava cînd el sare, | Pune pieptul la hotare | Ca un zid de apărare.“

Ctitoria de la Putna

Imprejmuită de coamele verzi ale brazielor, mănăstirea Putna a fost ctitorită, printre alte zeci de mănăstiri, de Ștefan Vodă cel Mare. Croni-carul Ion Neculce povestește cum că „Ștefan Vodă cel Bun, cînd s-au apucat să facă mănăstirea Putna, au tras cu arcul Ștefan Vodă dintr-un vîrf de munte ce este lingă mănăstire. Și unde au agiuns săgeata, acolo au făcut pristolul (masa din mijlocul altarului unei biserici) în oltar (formă veche pentru altar)... Și așa au fost făcut mănăstirea de frumoasă, tot cu aur poliit, zugrăvala mai mult aur decît zugrăvală, și pre din lăuntru și pre din afară, și acoperită cu plumb“.

Aci, la Putna, se află un frumos muzeu. Printre piesele expuse sînt documente din vremea lui Ștefan Voievod, urice originale

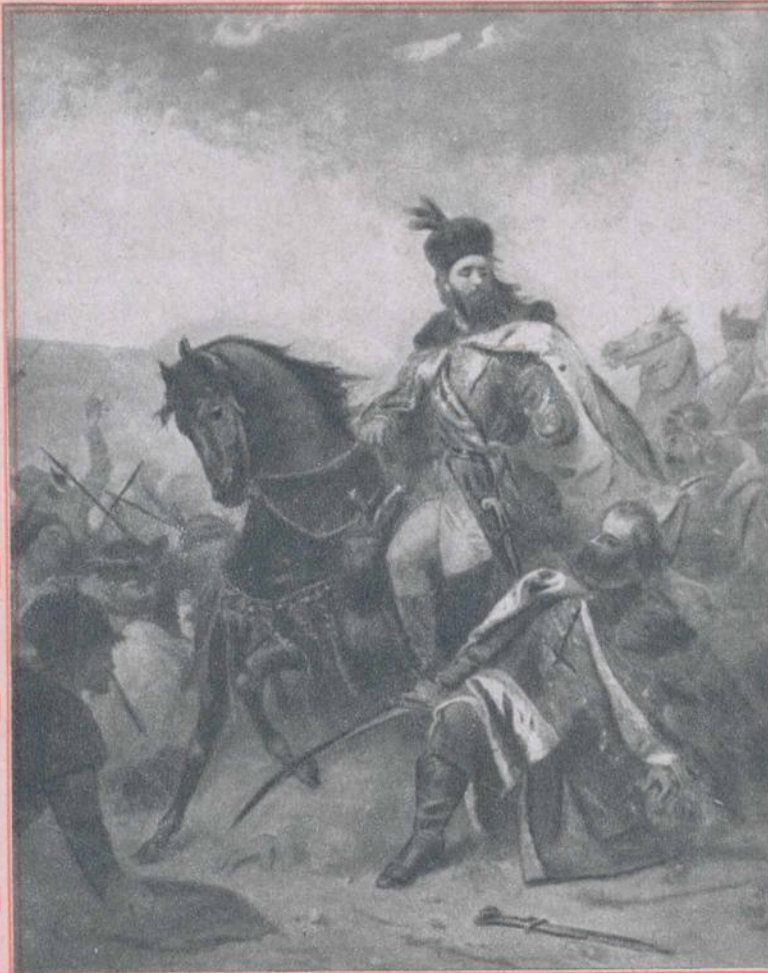
în tolu unei lupte, descrisă de C. Negruzzi în poemul „Aprodul Purice“, calul lui Ștefan cel Mare cade rănit. Aprodul ingenunchează de îndată în fața domnitorului, om mic la stat, și-i ajută să încalce pe calul său

dintre 1457 și 1504 scrise pe pergament, de care atîrnă sigilii voievodale, aplicate în ceară și legate cu găetane de mătase. Tot aci se află un evangheliar în miniatură, legat în argint aurit, dona de Ștefan mă-

patriot, viteaz, strateg cu încredere în popor, acela care a stat strajă cu neclintire hotarelor Moldovei de acum 5 secole, întru apărarea libertății și vetrei strămoșești.

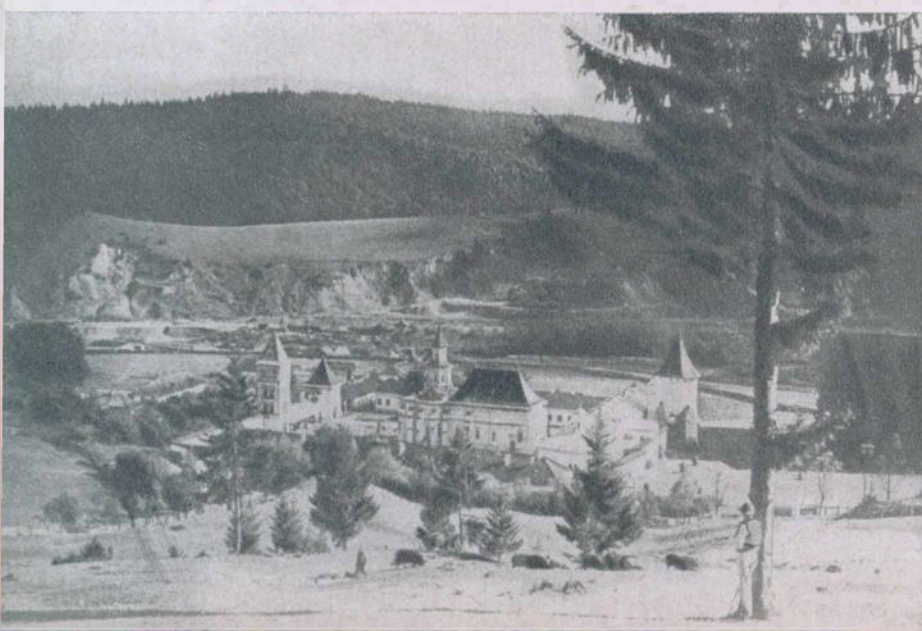
Auzi-i cum cîntă, cum se apropie de mănăstire. Un călugăr bătrîn care lucra la o pictură reprezentînd chipul lui Ștefan a lăsat pensula să se odihnească și a ieșit în întîmpinarea oaspeților. Azi, la Putna, buciumul lui Ștefan cheamă la sărbătoare, la cinstirea faptelor de vitejie ale înaintașilor care au luminat căile viitorimii.

VICTOR VIȘINESCU

năstirii, precum și diferite obiecte de cult pentru slujba arhierescă sculptate în filigran, veșminte bisericesti etc. Iată și bucata de paltin în care s-a înfipt săgeata lui Ștefan. Dar în mănăstire ce să vezi mai întii? Mormîntul domnitorului, inscripțiile sau picturile italiene de o rară frumusețe? Din anul morții lui Ștefan, aci la... „sfînta Putna — cum scrie maestrul Mihail Sadoveanu —, unde măria sa și-a așezat singur mormîntul și piatra cu inscripție între flori de acantă, nu s-a stîns nici o clipă candela aprinsă în iulie 1504.“

Ce s-aude însă prin apropiere? Ce cîntec tineresc înfiară aceste păduri și încotro se pierd ecourile învălmășite? Pe ulițele satului Putna vin spre mănăstire 400 de studenți, vin aci la muzeu sau la mormîntul lui Ștefan sau la chilia lui Daniel Sihuștru, să cinstească cu cîntece memoria lui Ștefan Voievod, domnitorul

În nordul Moldovei, imprejmuită de coamele verzi ale cîtinilor, se află mănăstirea Putna, locașul de odihnă al voievozilor Mușatini. Aci arde fără întrerupere flacăra candelii, aprinsă acum 453 de ani, la moartea domnitorului Ștefan cel Mare

Interiorul mănăstirii Putna este împodobit cu frumoase picturi, sculpturi, portrete ale domnitorilor, scene din viața sfinților etc. Fotografia reprezintă chipul „Sfințului Gheorghe“, socotit simbol al creștinătății.

Televiziunea cosmică

Arsenalul astronauticii posedă astăzi câteva sute de proiecte de sateliți artificiali. Fiecare din ele urmărește scopuri științifice bine determinate. Unul din aceste proiecte urmărește retransmiterea emisiunilor de televiziune în toate colțurile lumii. Pe o orbită situată la o distanță de aproape 36.000 km de globul nostru, irezistibil fixate de forța gravitației, se vor deplasa trei stații de radioteleviziune, teleghidate automat.

Curba invizibilă a sateliților se va situa pe planul Ecuatorului. Numai în această poziție a orbitei lor vor putea evita într-o proporție mai bună consecințele dezastruoase ale forțelor de atracție ale Soarelui și ale Lunii.

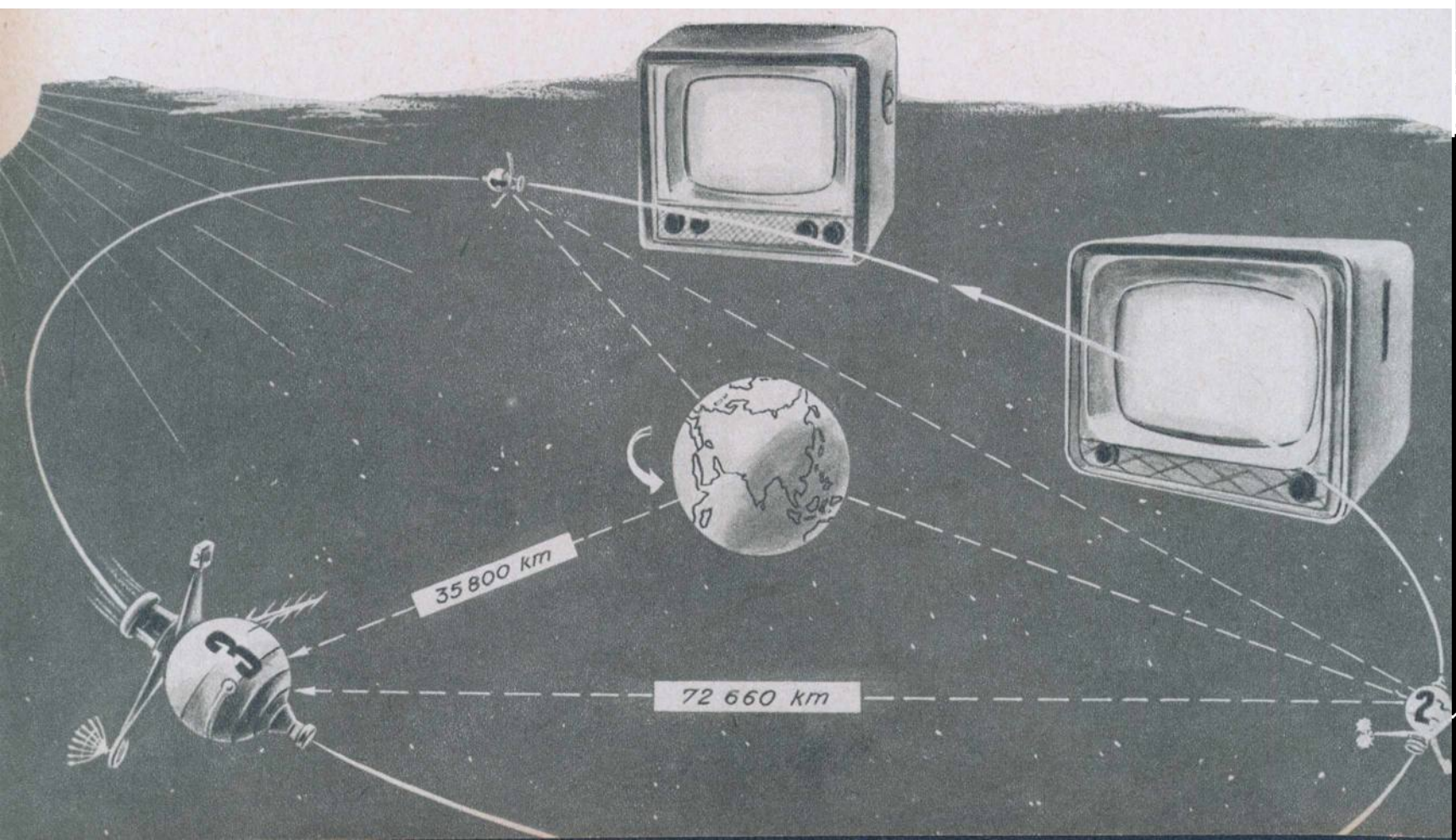
Viteza de rotație a sateliților este calculată în așa fel ca antenele lor mereu întoarse spre centrele de televiziune terestre să poată în orice clipă capta semnalele, să le retransmită la nevoie satelitului vecin sau să le reflecte direct, după cum vom dori să servim o parte sau alta a globului. Totuși satelitul nu-și va putea îndeplini funcțiunea când direcția radiațiunilor solare va coincide cu aceea a semnalelor de televiziune deoarece în cazul paralelismului razelor solare și a undelor ultrascurte va rezulta un bruiaj puternic. Pentru a evita aceasta,

se va face recepționarea și retransmisia programelor terestre prin stațiunea cosmică următoare.

Telecomenzile dintre sateliți și Pământ vor fi retransmise prin radio pe o gamă de undă diferită. Pământul va intra în comunicație cu satelitul utilizând o lungime de undă de ordinul metrului, iar viceversa printr-o lungime de undă de ordinul centimetrului, aceasta putând mai bine străbate atmosfera. Sateliții vor comunica între ei cu ajutorul undelor cu lungimea de undă de ordinul milimetrului, deoarece acestea nu întimpină obstacole în cosmos.

Retransmisiile pe scară mondială a programelor de televiziune se vor efectua printr-un sistem de apel între sateliți. De pildă, satelitul nr. 1 situat deasupra meridianului de la Greenwich își va putea îndeplini programul de televiziune pe o zonă terestră ce se va întinde la 60 grade de o parte și de alta a meridianului, ceea ce înseamnă că satelitul acesta își va difuza programul către toată Europa Occidentală, partea europeană a Uniunii Sovietice, Africa și o parte a Americii de Sud. Pentru ca emisiunile acestea să fie vizibile în Statele Unite, Canada, Asia și Australia este necesar să se apeleze la sateliții 2 și 3.

M. S.

Aspect al sălii în timpul unei ședințe plenare prezdată de Bruno Bernini

Sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D.

BERLIN,
18—21 februarie 1957

Discuția profundă — adesea polemică — confruntarea sinceră a părerilor, atmosfera plină de înțelegere au caracterizat aceste lucrări relative la sarcinile F.M.T.D. și ale organizațiilor sale membre, la rolul și sarcinile actuale ce stau în fața tineretului.

Un alt fapt ce trebuie subliniat este dorința unanimă a membrilor Comitetului Executiv de a întări și lărgi munca F.M.T.D. pe baza bogatei sale experiențe trecute și de a îndrepta toate lipsurile pentru a corespunde tot mai bine nevoilor mișcării de tineret. Tot atât de îmbucurătoare a fost și constatarea acordului dintre membrii ei asupra problemelor esențiale dezbătute.

În timpul discuției generale a avut loc un schimb de idei asupra caracterului revistei noastre.

Comitetul Executiv a aprobat regulamentul congresului, proiectele de statut, precum și problemele ce vor fi discutate la congres. Publicăm în paginile următoare esențialul celor discutate. **Comitetul Executiv a recomandat ținerea unor dezbateri vaste și adâncite, asupra acelor probleme a căror importanță nu mai trebuie subliniată, la care să**

participe organizațiile, asociațiile, adunările de tineret etc. Chemăm la aceste dezbateri pe toți cititorii și prietenii noștri.

În sfârșit, a mai avut loc o discuție vastă și asupra pregătirilor festivalului. Experiența câștigată în cursul perioadei ce s-a scurs a verificat pe deplin validitatea orientării pregătirilor celui de-al VI-lea Festival, pregătiri duse în comun cu forțele cele mai diferite și deschise acestor forțe în oricare etapă a pregătirilor și asupra oricărui aspect al programului.

În cursul acestei sesiuni s-au adoptat următoarele hotărâri:

- Rezoluție despre pacea și prietenia în Europa;
- Rezoluție asupra situației din Kamerun;
- Rezoluție despre Algeria;
- Rezoluție despre situația din Orientul Mijlociu;
- Rezoluție asupra problemei Ciprului;
- Recomandări asupra Africii de Sud;
- Scrisoarea către guvernul britanic pentru a opri experiențele atomice de pe insulele Christmas.

În rezumat, o bună sesiune executivă, vioaie și adâncă, bogată și prietenească, o etapă importantă pentru pregătirea celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D.

PROBLEME DE DISCUTAT

(adoptate de Comitetul executiv)

Pentru a face bilanțul activității F.M.T.D. și a-i defini noile sarcini, Consiliul F.M.T.D. a convocat cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. Acesta se va întruni între 16 și 22 august 1957.

Congresul este chemat să discute următoarea ordine de zi:

1. Tineretul de astăzi și sarcinile F.M.T.D.
2. Noul statut al F.M.T.D.
3. Alegerea organelor de conducere ale F.M.T.D.

Congresul se va desfășura pe baza ședințelor plene, a colegiilor de discuție și a întâlnirilor pe regiuni ale lumii, asupra următoarelor teme:

1. Cunoașterea reciprocă și colaborarea dintre organizațiile de tineret ale țărilor cu regim economic și social diferit.
2. Tineretul și colaborarea europeană.
3. Tineretul, problemele colonialismului și principiile de la Bandung.
4. Drepturile tineretului muncitor, dezvoltarea procesului tehnic, raționalizarea și automatizarea din industrie.
5. Tineretul agricol și viața la țară.
6. Studenții, legăturile lor cu tineretul muncitor și participarea lor la soluționarea problemelor societății.
7. Tinerele fete în societatea de astăzi.
8. Educația copiilor și munca organizațiilor de copii.
9. Arta, cultura și educarea tineretului în spiritul umanitar și al respectului față de celelalte popoare.
10. Educația fizică și sportul în formarea tineretului de astăzi.
11. Schimburile internaționale, călătoriile, activitatea în aer liber, turismul tineretului.
12. Organizațiile de tineret și O.N.U.
13. Presa de tineret în slujba intereselor tineretului, a cunoașterii și prieteniei internaționale.

Întâlniri regionale asupra problemelor comune și dezvoltarea colaborării reciproce dintre tineretul acestor regiuni (America Latină, Africa etc.).

Consiliul a hotărât să invite toate organizațiile membre ale F.M.T.D. să-și trimită reprezentanți la congres și, în dorința de a-și aduce contribuția la cauza înțelegerii internaționale, a deschis congresul observatorilor tuturor organizațiilor de tineret naționale și internaționale, precum și oaspeților trimiși din partea instituțiilor sau personalităților ce se interesează de problemele de tineret.

Expunându-și mai jos părerile, Comitetul executiv al F.M.T.D. se declară gata să discute orice problemă

ce ar interesa congresul și invită toate organizațiile și pe toți conducătorii tineretului, pe toți educatorii și pe toți cei ce țin la educația și viitorul tineretului să-și dea contribuția și să-și expună propunerile în vederea pregătirilor congresului.

Tineretul în lumea actuală

Lumea actuală, în care tineretul își construiește viața și viitorul, oglindește transformările adânci survenite de la sfârșitul victorios al războiului antifascist: existența statelor cu sisteme economice și sociale diferite, nașterea unor națiuni de curând independente, avântul năvalnic al popoarelor coloniale spre eliberarea lor, dezvoltarea considerabilă a științei și tehnicii în toate domeniile.

La toate acestea tineretul a contribuit ca factor activ. El a dat o contribuție importantă pronunțându-se pentru pacea și înțelegerea dintre popoare, pentru destinderea ce a început să se manifeste în ultimii ani.

De curând, noi primejdii au început să preocupe în mod legitim tineretul. Împotriva poporului egiptean s-a săvârșit o agresiune colonialistă care a creat o situație primejdioasă pentru pace. Evenimente penibile au lovit viața poporului și a tineretului maghiar. S-a căutat să se ducă campanii de dezbinare cu tendința de a reîncepe războiul rece, atât de dăunător intereselor tineretului. Din nou omenirea s-a aflat într-o situație foarte gravă.

Împotriva războiului au învins însă rațiunea și acțiunile oamenilor. Dar ele nu au îndepărtat încă primejdia. Cursa înarmărilor, fabricarea în ritm accelerat a armelor termonucleare, existența blocurilor militare, refuzul de a renunța la forță ca mijloc de rezolvare a divergențelor internaționale, supraviețuirea colonialismului, încercările fățișe sau mascate de a frâna mișcările de

eliberare ale popoarelor și de a interveni în problemele lor interne mențin omenirea sub permanenta amenințare a unui nou conflict mondial. Eliminând rădăcinile adânci ale tensiunii internaționale, noi perspective sigure ar putea fi deschise destinderii și păcii mondiale.

În ansamblul său, tineretul — indiferent de idealurile sale — nu poate primi o reîntoarcere la războiul rece. El este împotriva războiului aducător de lipsuri și de moarte. El are nevoie de pace pentru a trăi și a progresa. Într-o lume unde domnește pacea între popoare, descoperirile tehnicii și ale științei ar putea fi puse în slujba bunăstării omenești. Cu ajutorul colaborării celorlalte popoare, prin respectarea independenței lor, s-ar putea deschide căile unui progres mai rapid, atât pentru tineret cât și pentru popoarele din țările slab dezvoltate.

Se vor doborî barierele din calea schimburilor rodnice și a culturii, deschizându-se noi posibilități de soluționare a problemei tineretului, a cercetărilor, cunoașterii și activității creatoare a omului.

Pacea poate fi construită cu adevărat într-o lume fără blocuri militare, fără trupe străine pe teritoriul altor state, fără cursa înarmărilor și în care a încetat să existe colonialismul, în care s-ar recunoaște de către toate statele noua realitate mondială și dreptul tuturor popoarelor de a hotărî singure asupra vieții și viitorului lor.

Dându-și mâna pentru același scop, tînăra noastră generație poate face ca războiul rece să dea îndărăt. Pașii înaintea făcuți în ultimii ani pe calea destinderii, a înțelegerii internaționale, a schimburilor, a colaborării rodnice între popoare au demonstrat că este posibil ca pacea să prevaleze. Aceasta nu se poate înfăptui printr-un val de discriminări și de ură, care nu poate aduce nimic bun omenirii. Păreri și evaluări diferite asupra unor probleme anumite

„În discuțiile noastre, problema principală este de ordin politic și nu organizatoric, formele de organizare trebuie să corespundă cu aprecierea noastră științifică a situației mondiale actuale și a tineretului...” — Costa Neto, delegatul Braziliei

nu pot împiedica întâlnirea și acordul asupra marilor probleme de interes comun. Când pacea este în primejdie, ea poate fi salvată numai prin efortul tuturor. Munca comună cere întâlniri, cere înlăturarea diviziunii, renunțarea la discriminări și prejudecăți, acceptarea contactului cu realitatea așa cum este. Destinderea, colaborarea și pacea vor putea — prin contribuția tuturor — să înainteze din nou în lume căutându-se înțelegerea și respectarea convingerilor reciproce.

La îndeplinirea acestor sarcini, o mare responsabilitate le revine tuturor organizațiilor de tineret.

|| Mișcarea tineretului în slujba tineretului

Înmulțirea organizațiilor și activităților colective este o trăsătură caracteristică a mișcării de tineret din zilele noastre. În fața diferitelor organizații se ivesc probleme speciale mereu noi, adesea greu de soluționat, pentru satisfacerea năzuințelor celor tineri și pentru educația lor. Satisfacerea intereselor tinerilor — indiferent dacă sînt cu caracter economic sau cultural, limitate la mediul lor de muncă sau de studiu sau mai generale, în legătură cu dezvoltarea țărilor lor și a întregii societăți — este mai ușoară atunci cînd există unitate între tineri și colaborare între toate organizațiile lor. *Diversitatea de organizații, de orientări ideologice, de concepții religioase, de naționalități nu trebuie să constituie o piedică pentru întâlnire și colaborare atunci cînd se intenționează să se lucreze în interesul tineretului. Ea ar trebui să oblige la dezbateri și la confruntarea ideilor și programelor diferite, pentru adevărata formare a tineretului, pentru înlesnirea soluționării problemelor sale, pentru un aport mai bun la colaborarea și pacea mondială.*

Colaborarea dintre diferitele organizații este posibilă pe baza respectului reciproc și a egalității în drepturi. Această colaborare este în interesul tuturor organizațiilor ce găsesc în cunoașterea experienței celorlalți un motiv de a și-o îmbogăți pe a lor. Dar colaborarea este mai ales în interesul tineretului, căci numai împreună pot fi rezolvate marile probleme în legătură cu viața și viitorul tineretului. Lipsa de unitate în interiorul fiecărei țări în parte îngreunează soluționarea problemelor tineretului. Iar divergențele pe scară internațională nu pot contribui decît la menținerea raporturilor internaționale într-o situație permanentă de neînțelegere și de exasperare primejdioasă.

Iată de ce toate discriminările, toate tentativele de a despărți tineretul și organizațiile de tineret sînt în mod obișnuit contrarii intereselor tineretului și nu înlesnesc contribuția sa la cauza înțelegerii și prieteniei internaționale.

Iată de ce trebuie făcute toate eforturile din partea tuturor pentru învingerea prejudecăților și înlesnirea întâlnirilor și a colaborării reciproce.

În situația actuală, colaborarea cîștigă tot mai mult teren în numeroase țări, prin inițiativele comune, luate pentru soluționarea problemelor tineretului, prin stabilirea unor acorduri între diferite organizații de tineret, prin crearea unor organizații de tineret larg reprezentative, politice, culturale, sportive, studențești, turistice etc., prin înființarea consiliilor de tineret deschise tuturor curentelor și tuturor organizațiilor. Obstacole se găsesc în particularitățile organizațiilor, în prejudecățile și neînțelegerile create de sciziune. Colaborarea pe scară locală, la locul de muncă sau de studiu, asupra anumitor aspecte nu este numai cea mai bună contribuție la soluționarea problemelor imediate ale tineretului, ci, ca experiență, constituie o contribuție pentru înlăturarea neînțelegerilor și diferendelor existente și pentru favorizarea colaborării pe scară mai vastă.

Pe plan internațional, colaborarea se exprimă prin schimburile internaționale, prin numărul tot mai mare al întâlnirilor, conferințelor și altor inițiative internaționale. *Colaborarea dintre organizațiile internaționale a fost îngreunată de existența neînțelegerilor create de războiul rece, de pozițiile de prestigiu și adesea de predominarea atitudinilor ostile acordului reciproc și colaborării tinerilor din organizații diferite. Aceasta a cauzat prejudecii grave cunoașterii reciproce a tinerilor din toate țările, soluționării problemelor și aportului lor la prietenia și la pacea mondială.*

Această dezvoltare a contactelor dintre organizațiile diferitelor țări, schimburile bilaterale, inițiativele pe teme de interes comun dintre mai multe organizații naționale au astăzi mare importanță, așa cum au arătat-o faptele favorabile din ultimii ani.

Dar acest lucru nu poate decît să accentueze rolul organizațiilor internaționale în progresul colaborării și solidarității dintre tinerii din toate țările. Într-adevăr, organizațiile internaționale pot aduce o mare contribuție colaborării internaționale, căutînd prin orice mijloc să învingă toate pozițiile de prestigiu sau să favorizeze toate posibilitățile de întâlnire și de în-

„Înainte de toate important este să considerăm autonomia și independența F.M.T.D. ca o cucerire permanentă și concretă. Ea nu trebuie să servească decît cauza păcii, a destinderii, a prieteniei și a drepturilor tineretului generațiilor. Această înseamnă că F.M.T.D. trebuie să fie dezlegată de orice tutelă, indiferent de unde vine, și să devină un instrument suplu, modern și potrivit care să coordoneze în largă măsură activitatea organizațiilor membre și să promoveze pe plan internațional contactele cele mai diferite cu toate organizațiile de tineret” — Emo Egoli, președintele Tineretului Socialist Italian

telegere cu celelalte organizații internaționale, sprijinind toate inițiativele organizațiilor lor membre, în favoarea colaborării și întâlnirii cu organizațiile ce fac parte din alte organizații internaționale, sprijinind orice mișcare sau inițiativă în favoarea întâlnirilor și a cooperării.

Contactele bilaterale ce există de acum în număr mare trebuie sprijinite și lărgite între toate organizațiile.

Colaborarea dintre toate organizațiile din țările europene trebuie încurajată și sprijinită de toate organizațiile internaționale de tineret împotriva tentativelor de dezbinare a Europei, împotriva renașterii militarismului german, pentru reunificarea Germaniei prin mijloace pașnice și pe o bază democratică, pentru triumful colaborării prietenești dintre toate țările Europei ce ar putea înlesni pe viitor o unitate adevărată, pentru prietenia dintre toate organizațiile Asiei și Africii și pentru solidaritatea tinerilor de pe celelalte continente, pentru succesul principiilor de la Bandung, pentru prietenia tineretului din cele două Americi cu tineretul din lumea întreagă.

Pretutîndeni trebuie să apărăm noile inițiative luate pentru libera confruntare a pozițiilor și pentru acordurile reciproce asupra marilor probleme ale dezarmării, ale opririi și interzicerii experiențelor cu arme atomice și termionucleare, ale retragerii trupelor străine din toate țările, ale luptei împotriva colonialismului, ale coexistenței pașnice dintre toate țările.

Toate acestea vor crea o înțelegere reciprocă mai bună și condiții noi pentru dezvoltarea colaborării internaționale în interesul tineretului și al aportului său la activitatea O.N.U. și la cauza păcii și prieteniei din lume.

||| Federația Mondială a Tineretului Democrat și pregătirea celui de-al IV-lea Congres al său

Cea de-a treia parte tratează despre activitatea F.M.T.D., începînd de la înființarea ei, și despre bogatul său bilanț. Apoi mai analizează subiectele:

— F.M.T.D. și problemele actuale ale mișcării de tineret

„Partea cea mai necesară și mai vitală a programului federației pentru tinerii țării noastre o constituie acțiunile sale în legătură cu lupta împotriva colonialismului. Sîntem fericiți să constatăm că problema colonială a avut un loc important în numeroasele intervenții de la această sesiune”—explică secretarul general al Uniunii Tineretului Sudanesez, Sulman

F.M.T.D. astăzi:

F.M.T.D. este o organizație în sînul căreia sînt reunite și muncesc în comun, bucurîndu-se de drepturi egale, libere și autonome în determinarea acțiunilor lor, grupări de tineret cu diferite orizonturi ideologice și religioase ce duc activități diferite și activează în țări cu regiuni economice și sociale diferite.

F.M.T.D. este într-adevăr organizația în cadrul căreia se găsesc:

- formații de tineret care au o întreagă diversitate de orientare, conducîndu-se după cele mai variate principii ale libertății, independenței, emancipării și progresului pentru toate popoarele;

- organizații sindicale, economice și sociale ce activează pentru apărarea drepturilor tineretului în domeniul muncii, educației și timpului liber;

- organizații ce lucrează pentru satisfacerea intereselor tineretului: culturale, sportive, turistice etc. și care, chiar dacă uneori nu admit în întregime programul F.M.T.D., colaborează totuși în anumite puncte speciale, dezvoltîndu-și activitatea lor specifică;

- forțe pașnice din cele mai diferite, ce se pronunță pentru schimburi internaționale, pentru asigurarea păcii, unite în dorința lor comună de a-și aduce aportul cauzei prieteniei și păcii mondiale.

F.M.T.D. consideră că activitatea sa este o contribuție la înfăptuirea principiilor Organizației Națiunilor Unite.

Programul F.M.T.D.:

F.M.T.D. își propune să satisfacă interesele multiple ale tineretului, ale solidarității internaționale, ale întăririi prieteniei și păcii mondiale.

Problemele ce se ridică astăzi în fața tineretului sînt numeroase: educația, formarea profesională și civică, munca, dezvoltarea culturală și fizică, aportul său la construirea unei lumi pașnice.

F.M.T.D. consideră în centrul activității sale problema apărării păcii, căci tineretul din toate țările, fără deosebire, este adînc preocupat de problemele păcii, de viitorul său, de coexistența pașnică dintre țări. El se opune cursei reînarmărilor, ale căror consecințe le resimte direct.

Apărarea și satisfacerea intereselor celor mai imediate ale tineretului rămîne una din preocupările fundamentale ale F.M.T.D.

În cadrul acesta, multe probleme se ridică în fața tineretului într-un mod cu totul nou față de trecut.

Transformările sociale ce au survenit în lume și exigențele progresului și ale noului ce se fac simțite

din ce în ce mai mult (dar în mod diferit de la țară la țară) ridică probleme noi cu caracter economic, de dezvoltare democratică și de educare a tinerii generații.

Dezvoltarea țărilor asiatice și africane, care s-au eliberat de curînd de sub jugul colonialismului, ridică noi probleme pentru tineretul din aceste regiuni ale lumii: eforturile pentru apărarea suveranității naționale și pentru înlăturarea moștenirii colonialismului, pentru dezvoltarea economiei, culturii și educației naționale, lupta împotriva analfabetismului și ajutorul dat de țările mai dezvoltate cu condiția respectării independenței naționale.

O nouă importanță capătă și lupta împotriva colonialismului, care ia forme noi în manifestarea solidarității față de tineretul din Algeria, din Cipru, din Kamerun și din toate țările coloniale ce luptă pentru cucerirea dreptului la independența națională și pentru a dispune liber de viitorul lor.

F.M.T.D. lucrează la realizarea programului său prin inițiativele și activitățile cele mai diferite, prin schimburi de experiență, de informații, schimburi de delegații, călătorii de studii, contacte cu toate organizațiile sale și sprijinind inițiativele organizațiilor naționale, în interesul tineretului.

F.M.T.D. și colaborarea:

F.M.T.D. este convinsă că toate problemele tineretului vor fi cu atît mai ușor rezolvate cu cît se vor uni eforturile întregii mișcări a tineretului.

Iată de ce, pe baza intereselor vitale ale tinerei noastre generații expuse în programul său, F.M.T.D. se pronunță în favoarea întîlnirii, căutării unui acord și colaborării locale, naționale și internaționale dintre toate organizațiile de tineret.

F.M.T.D. propune ca toate organizațiile sale, pe baza problemelor concrete ale tineretului și a posibilităților și caracteristicilor locale și naționale, să continue promovarea înțelegerii cu celelalte forțe și sprijinirea eforturilor tuturor celor ce se pronunță în favoarea colaborării și unității tineretului.

F.M.T.D. se pronunță și muncește cu perseverență pentru întîlnirea, acordurile bilaterale și colaborarea internațională dintre toate organizațiile de

tineret, naționale și internaționale, pentru acorduri între diferite forțe în interesul prieteniei și al păcii mondiale, pentru toate inițiativele organizațiilor naționale și internaționale ce ar înlesni întîlnirea, înțelegerea, încrederea reciprocă și colaborarea internațională, trecînd peste orice discriminare, și le promite întregul său sprijin.

F.M.T.D. dorește realizarea — între organizațiile sale — a formelor tot mai vaste de colaborare, a întîlnirilor periodice, a reuniunilor sub patronajul U.N.E.S.C.O. și sub alte forme. Ea se pronunță în favoarea faptului ca Institutul de tineret U.N.E.S.C.O. să devină un for internațional fără nici un fel de exclusivitate.

Colaborarea se realizează pe baza programelor concrete pentru soluționarea problemelor ce se ridică astăzi în fața tineretului, fără a cere pentru aceasta nimănui să renunțe la principiile și la independența sa. Diferențele ce pot exista astăzi în mișcarea internațională de tineret nu trebuie să împiedice întîlnirea, ci, dimpotrivă, o cer pentru o cunoaștere reciprocă mai directă, pentru căutarea tuturor punctelor comune capabile să promoveze spiritul înțelegerii reciproce.

În cadrul acesta, din dorința de a-și aduce contribuția, F.M.T.D. prezintă tuturor organizațiilor naționale și internaționale un proiect de program imediat de colaborare ca bază a discuțiilor (vezi „Tineretul lumii”, numărul din luna ianuarie, declarația F.M.T.D. asupra programului de colaborare, 10. XI. 1956). În același spirit, F.M.T.D. dorește ca și alte organizații să facă propuneri în acest sens.

— F.M.T.D., statutul, structura și raporturile sale cu organizațiile naționale.

Programul F.M.T.D., realizările sale, schimbările survenite în cursul ultimilor ani în mișcarea de tineret cer îmbunătățirea structurii F.M.T.D., a muncii și a raporturilor sale cu organizațiile membre.

Cei doisprezece ani scurși de la sfîrșitul războiului au văzut avîntul multor organizații ale tineretului democrat, care-și găsesc vitalitatea în legătura adîncă cu tineretul țărilor lor și în activitatea bazată pe tradițiile și condițiile naționale. Pe scară internațională, complexitatea clipei prezente și varietația intereselor organizatorice cer din partea tuturor organizațiilor naționale o înmulțire tot mai îndrăzneată a contactelor bilaterale și a inițiativelor internaționale.

Ținînd seamă de toate acestea, s-ar putea revizui statutul, structura și metodele de lucru ale F.M.T.D. conform punctelor următoare:

- O mai bună precizare a caracterului coordonator al F.M.T.D. față de organizațiile membre, autonomia deplină pentru acestea în determinarea activităților lor, inclusiv libera lor adeziune la hotărîrile federației.

- Extinderea formelor de activitate, prevăzîndu-se categoria membrilor asociați prin acorduri asupra anumitor puncte ale programului F.M.T.D.

- Revizuirea structurii organelor conducătoare ale F.M.T.D. pentru înlesnirea participării mai largi a tuturor organizațiilor membre la stabilirea hotărîrilor F.M.T.D., creîndu-se Adunarea reprezentanților organizațiilor membre, care să decidă asupra problemelor în calitate de organ suprem al F.M.T.D.

- În metodele sale de lucru, F.M.T.D. va trebui să caute continua dezvoltare a serviciilor de specialitate din cadrul său prin lărgirea activităților acestora, ca mijloc de a ajuta organizațiile în munca lor și de a favoriza colaborarea dintre toate organizațiile după interesele lor specifice.

Unele curiozități poștale și filatelice

Doșta și filatelia, mai mult ca orice alt domeniu, sînt bogate în curiozități, care de care mai interesante.

Cele înfățișate în aceste pagini sînt numai o mică parte din marile lor număr.

Deci citiți și luați aminte. Să începem cu „Știași că...”

...**UNA** din cele mai mari colecții filatelice se află la Moscova, la muzeul „A.S. Popov”? Această colecție, care reprezintă o muncă de peste 60 de ani, cuprinde aproape 250.000 de mărci așezate în albume. Muzeul primește aproape din toate colțurile lumii modele din timbrele emise și se preocupă cu cercetări științifice cu privire la ele.

...**UNA** din celebritățile filatelice ale lumii este și primul timbru englez doi penny de culoare neagră?

...**LA 15 octombrie 1919** a fost inaugurată poșta plutitoare de către un oarecare Valler Geo Quensell, care a locuit singur un timp îndelungat în insula Tin Can Island, din arhipelagul Tonga? Această insulă nu oferea vaselor nici o posibilitate de ancorare, din acest motiv ea era complet izolată de restul lumii. Pentru a avea totuși legături cu prietenii săi, curiosul „Robinson Crusoe” băga scrisorile în sticle ermetice închise și cînd un vas poștal își semnala trecerea, el arunca sticla în ocean. Curenții maritimi o duceau spre vas, iar echipajul o pescuia. Același sistem îl foloseau și vasele poștale care trimiteau sticle cu scrisori spre insulă.

Această poșta plutitoare a durat 27 de ani, pînă la 19 octombrie 1946, dată la care o erupție vulcanică a acoperit cu lavă o parte din insulă, distrugînd instalațiile și colecțiile de timbre și stampile ale singurului ei locuitor.

...**ATUNCI** cînd Franța a fost invadată de către trupele hitleriste, în cel de-al doilea război mondial, și mareșalul Pétain le-a închinat țara, patrioții francezi au continuat lupta de eliberare? Printre alte teritorii, colonia franceză Mayumba din Africa a rămas în mîinile forțelor de rezistență. Legăturile poștale cu restul lumii au fost organizate cu ajutorul unui număr de negri care duceau corespondența pe jos la Point Noir. Această poșta a fost denumită „Pediposte”. Timbrele emise de Oficiul poștal din Mayumba reprezintă un negru alergînd cu o scrisoare în mînă.

...**IN 1957** se împlinesc 110 ani de la apariția celei mai valoroase mărci din lume? Este marca emisă în insula Mauritius, o mică colonie engleză. Timbrul de 1 penny, de culoare orange, a fost emis în 500 de exemplare, din care astăzi nu mai există decît 12 piese.

...**IN ANGLIA** există aproximativ 140 de societăți filatelice? Cea mai mică are 36 de membri, în timp ce unele dintre cele mai vechi numără peste 1.000 de membri.

...**EXISTĂ** timbre care nu se cunosc decît într-un singur exemplar? Unul dintre acestea este emisiunea de 1 cent de culoare carmin, emis de Guyana engleză în 1856. Timbrul este în stare proastă și cu colțurile tăiate.

...**IN URMA** cu 86 de ani, la 1 mai 1871, Ungaria a emis primele sale 6 mărci poștale?

...**CEA MAI** frumoasă marcă franceză

a fost decretată marca de 200 de franci, reprezentînd „Carul soarelui condus de Phoebus”, operă a lui Gaudon?

...**CĂMINUL** de orfani din Speisinger-Austria păstrează o interesantă lucrare de artă, tabloul executat din mărci poștale de călugărul F.P.Stoss? Tabloul reprezintă o copie fidelă a picturii lui Leonardo da Vinci, „Cina cea de taină”. Atît combinațiile de culori, cît și întreaga execuție a tabloului sînt atît de perfecte, încît de la o depărtare de cinci pași poți fi convins că e cea mai perfectă copie a picturii realizate în ulei și nu în mărci poștale. Opera a fost înfăptuită în decurs de 5 ani, între 1885 și 1890, cu timbrele de pe corespondența ce o primeau călugărul din mai multe mănăstiri. Acest tablou conține mărci din prima emisiune a numeroase țări.

...**ACUM** 61 de ani, în 1896, a fost editată prima revistă filatelică din Rusia, a cărei denumire era „Marki”?

...**EXISTĂ** numeroase emisiuni de timbre care nu au fost gumate? Acestea sînt în special primele emisiuni de timbre coloniale, care din cauza climei călduroase au trebuit să apară fără gumă. De pildă, timbrele emise de Réunion, Curacao, Suriname.

...**IN 1879**, în orașul Liège din Belgia, s-a făcut o curioasă experiență? S-a căutat să se vadă dacă de pe urma puternicului simț de orientare al pisicilor nu s-ar putea trage oarecare foloase.

Din Liège au fost trimise în diferite părți ale țării mai multe pisici, cărora li se legase cîte o scrisoare. Prima pisică a sosit la destinație după 5 ore, timp în care a parcurs 24 de kilometri.

...**SE MAI** păstrează o scrisoare recomandată care reprezintă un interesant document istoric? Este vorba de o scrisoare adresată domnitorului Principatelor Unite, Al.I.Cuza. Adresa este scrisă atît în caractere vechi, cirilice, cît și noi, marcînd epoca de tranziție în introducerea caracterelor latine în scrierea romînească.

...**CĂRȚILE** poștale au fost introduse în România în iunie 1873?

...**PRIMA** colifă a apărut în Australia, cu prilejul raidului aviatic Londra-Melbourne

efectuat de Ross Smith, în 1919? În Europa prima colifă a fost emisă de Marele Ducat de Luxemburg în 1923. Cele mai multe emisiuni de colife au apărut la Nicaragua. Țara noastră deține recordul european.

...**UNELE** din cele mai căutate mărci poștale sînt cele emise de Lichtenstein? Acest ducat — ale cărui principale mărfuri de export sînt timbrele poștale — este situat între Tirol și Elveția, pe o suprafață de 158 km. Din cei 12.000 de locuitori, 1.500 locuiesc în Vaduz, capitala ducatului. În prezent Lichtenstein face parte din confederația elvețiană. Armata acestui ducat, al cărui teritoriu poate fi străbătut de la un capăt la altul într-un ... sfert de oră, are un efectiv de... 1 soldat!

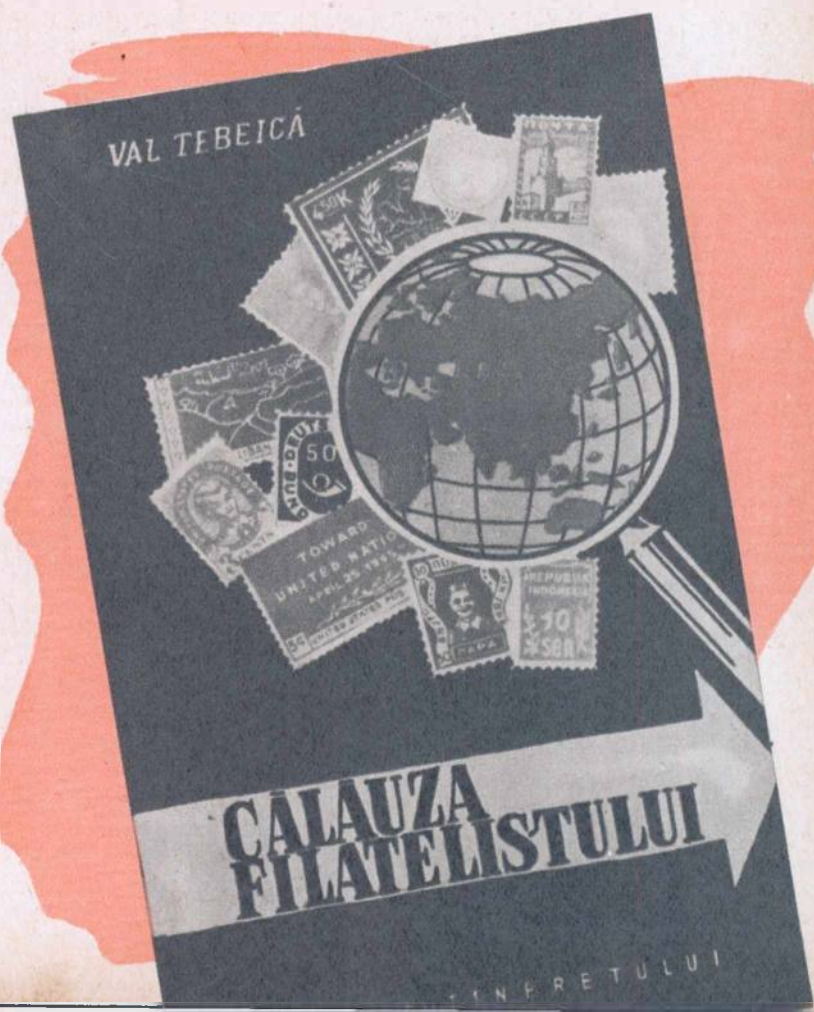
...**IN AFARĂ** de Lichtenstein mai sînt și alte state, tot așa de mici, ale căror timbre se bucură de o mare atenție din partea filateliștilor? Printre acestea se numără Andorra, Monaco și Sarawack.

...**PRIMUL** timbru care înfățișează porumbelul păcii a fost emis în 1946 de către poșta franceză, cu prilejul Conferinței păcii de la Paris?

...**PRIMELE** legături poștale de lungă distanță au fost organizate încă din secolul al XIII-lea în Rusia? În timpul lui Petru cel Mare (1689—1725) existau 6 linii poștale permanente, Rusia fiind unul din puținele state ale lumii care organizase asemenea servicii. La începutul secolului al XIX-lea în Rusia erau 3.222 de stații de poștă, deservite de aproape 34.000 de cai. Cele 458 de organizații poștale din acea epocă foloseau peste 700 de tarife.

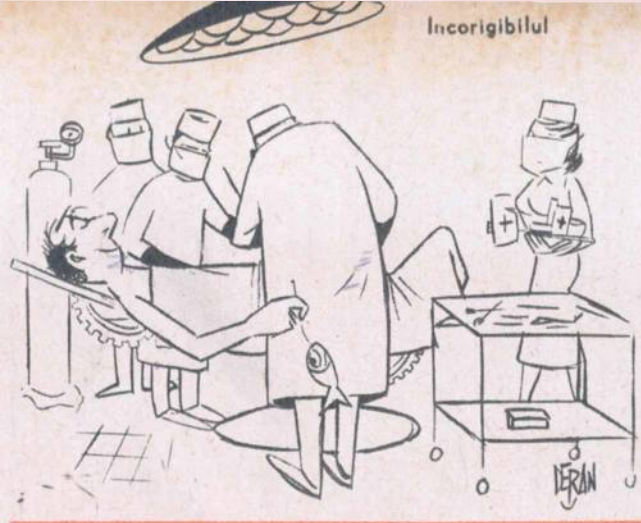
VAL TEBEICĂ

(Din volumul „Căluza filatelistului”, apărut de curînd în Editura tineretului — București).

Incorrigibilul

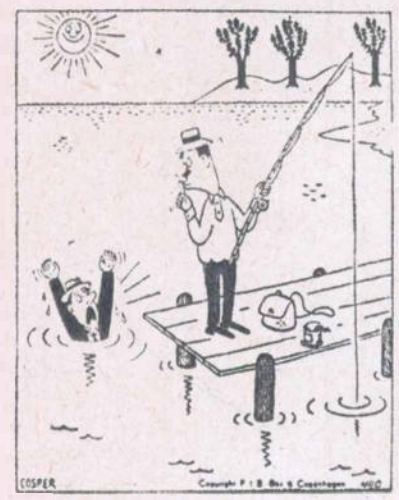
De ce ZIMBILII!

Tatăl distrat

— Vreți să utilizați trombonul?
Doamna este puțin surdă.

— Di. Meyer
— La primul etaj

— Liniste,
sperii poștili

Ultimele emisiuni

Nenumăratele posibilități ce se oferă în crearea remarcabilelor efigii pentru timbrele poștale se manifestă încă o dată în actuala alegere a ultimelor emisiuni. Și dacă de data aceasta am pus în capul micii noastre dări de seamă patru timbre „obișnuite”, am făcut-o numai pentru a demonstra că nu numai timbrele emise cu cele mai diferite prilejuri speciale au un aspect artistic deosebit. Este vorba de efigiile „Vechea biserică din Lammi” și „Burgul Olaviulinna” de pe cele două valori poștale finlandeze de 50 și 60 de mărci.

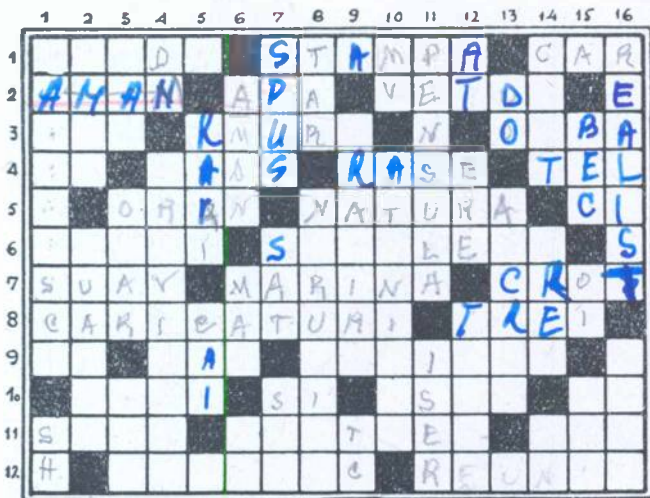
În Elveția a apărut ca în toți anii o „serie de publicitate”. Ea se compune din patru valori, fiecare în policromie, reprezentând: expoziția industriei grafice—„GRAPHIK 57” (5 rape); 75 de ani de la întemeierea căii ferate de la Saint Gothard (10 rape); „Garda civilă” (20 rape) și 2.000 de ani de la întemeierea orașului Basel (40 rape).

Alte administrații poștale europene au cinstit de curând câteva celebrități prin emiterea unor timbre speciale. De pildă, Uniunea Sovietică a scos timbre izolate în amintirea poezilor M.I. Lermontov și V.G. Belinski, a navigatorului și exploratorului Asiei, Vitus Behring, a întemeietorului primului teatru de stat rusec la Petersburg, F.G. Volkov, și a celebrului chimist O. I. Mendeleiev.

Din emisiunile de peste ocean nu vom cita decât una singură ce reprezintă pe Javier Pereira, despre care se pretinde că este „cel mai bătrîn om din lume”, născut în 1789! Alături de chipul colonistului destul de împovărat de ani (ce se găsește pe două valori, una de 5 c pe albastru, cealaltă de 20 c pe carmin), putem citi totodată rețeta pentru a atinge o vîrstă atât de înaintată: „Să nu-ți faci griji, să bei multă cafea și să fumezi țigări bune de foi”. Nu aveți decât să-l imitați!

H. ZEHKORN

ARTA PLASTICĂ

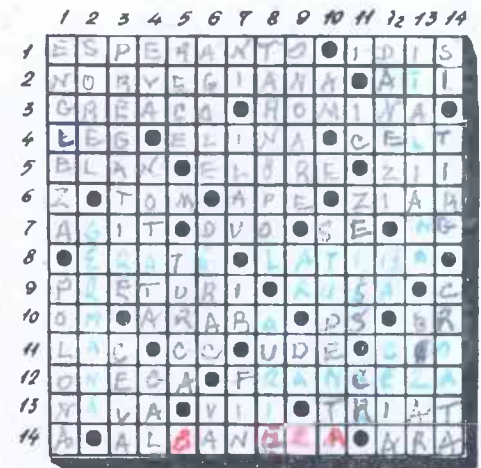
ORIZONTAL: 1) Autorul picturii „Arestarea lui Fonagy Ianos” — Gravură — „... cu boi”, pictură de Grigorescu; 2) Pictor din R.P.R. — Se întrebuințează la prepararea culorilor — Autorul grupului sculptural ce înfățișează momentul important al întâlnirii lui Bălcescu cu Kossuth; 3) Debit avocalic — Pictură de Luchian — Fluviu european; 4) Pe fundalul... piramidelor — Îi lipsește... suplețea — Se deosebesc după culoarea pielii — Țintă; 5) Oraș maritim în Algeria — „... moartă cu vînat”, pictură de Sava Henția — Conjunție; 6) Oraș în Westfalia — Suport de lemn pe care pictorii își reazemă tablourile (pl); 7) Gingaș — Peisaj acvatic lîngă mare — Disciplină sportivă; 8) Desen des întîlnit în revista „Urzica” — Numeral; 9) Pronume — Recipient de pînză, piele, hîrtie etc. — Sculptură în lemn de Ștefan Csorvassy; 10) În unanimitate — Conjunție foarte des folosită — Privește! — Pretext de pictură națională multicoloră; 11) Autorul picturii „După lectură” — Una din artele plastice — Lustru mai

mult sau mai puțin viu al nuanțelor; 12) Privitor la imitația formelor — Există și una a artiștilor plastici.

VERTICAL: 1) Autorul picturii „Meri înfloriți” — Sava Henția; 2) Autorul picturii „Odihnă pe cîmp” — Gradul de intensitate a unei culori; 3) Ou de... porumbel! — Ar putea fi văzut într-un cadru vînațoresc — Un corp fără... cap!; 4) Decimetru — Pictură de Octav Băncilă; 5) Din cînd în cînd — Se văd în pictura „Sălișteni mergînd la bîlci” de Nicolae Barabas; 6) Elevul pictorului și patriotului ardelean Constantin Lecca — Servește la dat lustru — Alo! (discret); 7) Mărturisit — Localitate, izvor de minunate imagini picturale — Partea unui peisaj considerat după aspectul său; 8) Împăratul Rusiei vechi — Pictor, unul din artiștii-cetățeni ai revoluției din 1848; 9) Artă creatorului de stampe — Tecuci pe automobile; 10) Mezzo voce (muz.) — Autorul picturii „Luptele de la Debrețin ale diviziei «Tudor Vladimirescu»”; 11) Sînt multe și diferite în atelierul pictorului (sing.) — Cunosc caricaturist din R.P.R.; 12) Atmosferă — Perioade mari de timp — E folosit sub formă de oxid ca pigment alb de desenatorii în tuș; 13) Punctul negru de sub portativ — A sta ca un... tablou, în perete! 14) O parte din rama tabloului — Personaj din Eneida — Pronume; 15) Lampă electrică — „Turmă de...” pictură de Grigorescu — ... Cosma, autorul picturii „Țărani muncitori romîni, în vizită la un colhoz din U.R.S.S.”; 16) Care redă în artă viața așa cum este — Autorul picturii „Sosec noimembri în gospodăria agricolă colectivă”.

Cuvinte mai puțin cunoscute: ORAN — ENGER — SIT.

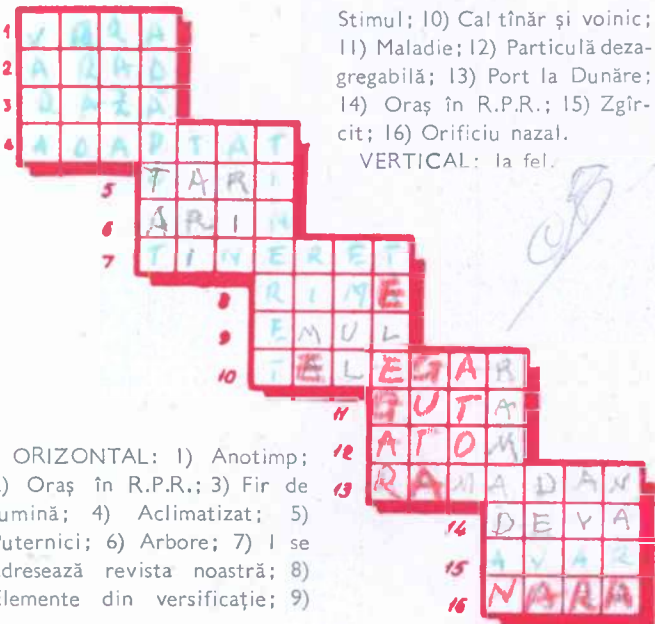
LIMBI

ORIZONTAL: 1) Limbă universală — Limba evreilor; 2) Limbă din nordul Europei — Particulă; 3) Limbă din sud-estul Europei — Limba noastră; 4) Unesc cuvintele într-o propoziție — Limba antică — Ins dintr-un popor vechi; 5) Avînt tineresc — Ziar din România scris în limba maghiară — Vorbește-i! 6) Volum literar — Rîuri — Publicație cotidiană; 7) Tulbur — Bucată muzicală pentru două voci — Reflexiv — Nicolae Gane; 8) Lista de greșeli — Limba lui Cicero; 9) Sînt scrise pe copertele tuturor cărților — Limba lui Maiakovski; 10) Se înțelege cu ceilalți, prin viu grai — Limba unei întregi lumi, din Orient — Document secret — Brom; 11) „Le.....”, celebră poezie franceză din epoca romantică (Lamartine) — Comitetul Central — Muiate în apă — „..... - San”, operă de Puccini; 12) Lac în U.R.S.S. — Limba lui Moliere; 13) Vapor — În viață — Ales, selecționat; 14) Limba unui popor mediteranean — Papagal american.

VERTICAL: 1) Limba lui Shakespeare — Limba lui Chopin; 2) Personaj din „Roșu și Negru” — Limba lui Schiller; 3) Profesorii de limbi străine o capătă în facultăți — Un lucru oarecare; 4) Prima femeie — I s-a pus notă — Ins dintr-un popor străvechi de pe teritoriul Franței; 5) Cu temperatura scăzută — Limba lui Nazim Hikmet; 6) Încet — Pentru curățat lîna — Prefix al viitorului; 7) Notă din gama orientală — Nicovălă (mold.) — Iancu Brezeanu — Delicat; 8) Oraș în Uniunea Sovietică — De culoarea aurului; 9) Cîste deosebită — Măsură agrară — Ja, oui, yes; 10) Posed — Învață la facultate; 11) Pană de despicat — Celebru optician german — Cartea Rusă; 12) Vorbesc pe limba lui Andersen Nexo — Natriu — Acea; 13) Limba lui Leonardo da Vinci — Ciudat; 14) Notă muzicală — Piață — Limbă din Iugoslavia.

PĂTRATE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Anotimp; 2) Oraș în R.P.R.; 3) Fir de lumină; 4) Aclimatizat; 5) Puternici; 6) Arbore; 7) I se adresează revista noastră; 8) Elemente din versificație; 9)

Stimul; 10) Cal tînăr și voinic; 11) Maladie; 12) Particulă dezagregabilă; 13) Port la Dunăre; 14) Oraș în R.P.R.; 15) Zgîrcit; 16) Orificiu nazal.

VERTICAL: la fel.

JOC MAGIC

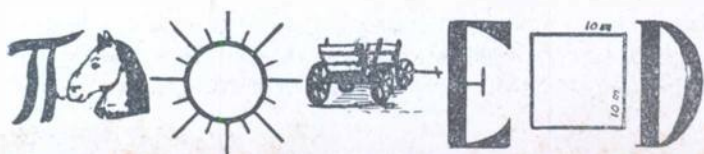

ORIZONTAL: 1) Minus — Oraș în R.P.R. (Unitate de capacitate electrică în sistemul M.K.S.A.); 2) Gust neplăcut — Afluent al Izei (Localitate balneară în R.P.R.); 3) Zonă de apă din vecinătatea unei coaste unde staționează navele — Decembrie la babilonieni (Dispozitiv de decopere și localizare a unor obstacole.); 4) Lucrare agricolă — Pasăre domestică (A demonstra.); 5) Greutatea ambalajului unei mărfi — Par de sprijinit viața. (Unealtă de pieptănat lîna, cînepa și inul.)

VERTICAL: la fel.

TRIVERB LITERAR

(5-4-4)

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

VÎNĂTOARE ORIZONTAL: 1) Armă — Tir — Braconaj; 2) Diana — Recul — Alice; 3) Ag — Urs — Nal — Aport; 4) Poc — Cuc — Laturi — Ob; 5) Olea — Lopătari — Ara; 6) Sărmă — Potop — Oprit; 7) Boșdanov — Brac; 8) Geanta — Hăitași; 9) Seteri — Arici — Ante; 10) Tren — Rate; 11) Rol — Caro; 12) Oc — Talere; 13) Peripeții. VERTICAL: 1) Adăpost — Strop; 2) Rigolă — Feroce; 3) Ma — Cerb — Tel — R; 4) Anu — Omogen — Ti; 5) Arc — Ager — Cap; 6) Sul — Dairale; 7) Ir — Copan — Aret; 8) Ren — Pontatori; 9) Călătoare — Ei; 10) Bulatov; 11) Ri — Tap — He; 12) Aur — Bai; 13) Căpriori; 14) Oloi — Pata; 15) Nir — Arcan; 16) Actori — St; 17) Je — Bătaie

JOCUL INSULELOR 1) Gotland; 2) Trinidad; 3) Sporade; 4) Celebes; 5) Islanda; 6) Sahalin; 7) Sumatra; 8) Canaria; 9) Adelaide; 10) Așinara. De la A la B: Groenlanda

A SOSIT PRIMĂVARA ORIZONTAL: 1) Primăvaratic; 2) Arături — Ilin; 3) Șirag — Tinerețe; 4) Rufă — Dialog; 5) Mim — Releu — Jepi; 6) Agăț — Unde — Ot; 7) Ghiocel — Je — Gri; 8) He — Critic — Gram; 9) Ita — Atrasă; 10) Romanite — Vad; 11) Aaa — Gg — La — Sili; 12) Nr — Viorele — Noi; 13) Era — Revărsat. VERTICAL: 1) As — Maghiran; 2) Privighetoare; 3) Rar — Mai — Ama; 4) Ițar — Toc — Va; 5) Mugur — Crengi; 6) Ar — Femei — Igor; 7) Vital — Itit — Re; 8) Eu — Elev; 9) Rîndunică — Ala; 10) Alei — De — Ty — Er; 11) Tiraje — Gras; 12) Inele — Grădină; 13) Toporaș — Lot; 14) Legitimății.

CARTE DE VIZITĂ „Mizerabili” de Victor Hugo RECONSTITUIRE Moscova — 1957

